

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΒ΄

Τετάρτη 26 Ιανουαρίου 2011 (πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 4441, 4442
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Γυμνάσιο Καλυβίων, το 72ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας, το 2ο Επαγγελματικό Λύκειο Νέας Φιλαδέλφειας και το 7ο Δημοτικό Σχολείο Τρίπολης, σελ. 4442, 4454, 4455, 4462
3. Αναφορά στην κατάληψη του κτηρίου της Νομικής Σχολής από λαθρομετανάστες και το πανεπιστημιακό άσυλο, σελ. 4446, 4447, 4450, 4451, 4452, 4453, 4454, 4455, 4456, 4458, 4459
4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 4452

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 27 Ιανουαρίου 2011, σελ. 4441

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: “Κύρωση της Συμφωνίας Σταθεροποίησης και Σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών-μελών τους αφ’ ενός, και της Δημοκρατίας της Σερβίας, αφ’ ετέρου, μετά των συνημμένων Παραρτημάτων, Πρωτοκόλλων, της Τελικής Πράξης και των προσαρτημένων σε αυτήν Δηλώσεων”, σελ. 4441, 4442
2. Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: “Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών και άλλες διατάξεις”, σελ. 4443

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της αναφοράς στην κατάληψη του κτηρίου της Νομικής Σχολής από λαθρομετανάστες και το πανεπιστημιακό άσυλο:

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 4451, 4453
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. ,	σελ. 4454
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. ,	σελ. 4458, 4459
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. ,	σελ. 4456
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. ,	σελ. 4455
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 4447, 4453, 4459
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ. 4451
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 4446, 4452
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 4455

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 4453
--------------	-----------

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών:

ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. ,	σελ. 4442
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 4442

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. ,	σελ. 4444
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 4451
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. ,	σελ. 4449
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. ,	σελ. 4454
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. ,	σελ. 4458, 4459, 4460, 4461
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 4456, 4459
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. ,	σελ. 4446
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. ,	σελ. 4456, 4460
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. ,	σελ. 4455, 4457, 4461, 4462
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. ,	σελ. 4443
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 4447, 4453, 4459, 4460
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ. 4450, 4458
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 4446, 4452
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 4455, 4457

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΒ'

Τετάρτη 26 Ιανουαρίου 2011 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 26 Ιανουαρίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΥΡΩΝΑ ΠΟΛΥΔΩΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 25-1-2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΞΑ' Συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 25 Ιανουαρίου 2011, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Ενίσχυση Ιδιωτικών Επενδύσεων για την Οικονομική Ανάπτυξη, την Επιχειρηματικότητα και την Περιφερειακή Συνοχή».)

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 27 Ιανουαρίου 2011, το οποίο έχει ως εξής:

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 436/24-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Τόγια προς τον Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την επανεξέταση των κριτηρίων ενίσχυσης των περιφερειών, των νομών και ειδικότερα της Βοιωτίας κ.λπ..

2.- Η με αριθμό 439/24-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την επιλογή προϊσταμένων οργανικών μονάδων, σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις του ν. 3839/2010 κ.λπ..

3. Η με αριθμό 446/24-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Πρωτούλη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις συγχωνεύσεις – καταργήσεις σχολείων, τα προβλήματα στη λειτουργία τους κ.λπ..

4. Η με αριθμό 448/24-1-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ουρανίας Παπανδρέου - Παπαδάκη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την κατάσταση των μονάδων μεταμοσχεύσεων μεγάλων νοσοκομείων της χώρας μας κ.λπ..

5. Η με αριθμό 444/24-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με δηλώσεις περί αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 437/24-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή

του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Λιντζέρη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη λειτουργία του ΤΕΙ Πειραιά κ.λπ..

2. Η με αριθμό 440/24-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεράσιμου Γιακουμάτου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λειτουργία της πτέρυγας των χανσενικών του Θεραπευτηρίου Χρόνιων Παθήσεων «Αγία Βαρβάρα» κ.λπ..

3. Η με αριθμό 447/24-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζιώγα προς τους Υπουργούς Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τις διώξεις σαράντα εκπαιδευτικών του 2ου Λυκείου Γιαννιτσών, τριών γιατρών και δύο γονέων κ.λπ..

4. Η με αριθμό 449/24-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τις μελέτες που διενεργήθηκαν για τις ενεργειακές πηγές της Ελλάδας κ.λπ..

5. Η με αριθμό 445/24-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασιλείου Μουλόπουλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με τη δραστική μείωση των οργανικών θέσεων στις νέες αποκεντρωμένες διοικήσεις, την αποψίλωση των δασικών υπηρεσιών της χώρας κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας Σταθεροποίησης και Σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών-μελών τους αφ' ενός, και της Δημοκρατίας της Σερβίας, αφ' ετέρου, μετά των συνημμένων Παραρτημάτων, Πρωτοκόλλων, της Τελικής Πράξης και των προσαρτημένων σε αυτήν Δηλώσεων».

Το νομοσχέδιο αυτό ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία. Εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής.

Επιθυμεί κάποιος συνάδελφος να λάβει το λόγο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ο κ. Γκιόκας έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

Ορίστε, κύριε Γκιόκα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως είπαμε και στην επιτροπή, θεωρούμε ότι τέτοιου είδους συμβάσεις, συμβάσεις δηλαδή εμπορικής, οικονομικής, τελωνειακής σύνδεσης χωρών με την Ευρωπαϊκή Ένωση λειτουργούν επί της ουσίας ως προστάδιο, ως προετοιμασία αυτών των χωρών για τη μελλοντική πιθανή ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Συνεπώς, από τη μεριά του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας είναι δεδομένη και αυτονόητη η αρνητική μας στάση.

Βεβαίως, είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε τους λόγους που οδήγησαν τη Σερβία να επιλέξει το δρόμο αυτόν της ενσωμάτωσης και της σύνδεσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μετά από είκοσι χρόνια και έναν μακρύ κατάλογο πολέμων, ξένων επεμβάσεων, εκβιασμών, διαμελισμών στη συγκεκριμένη χώρα, στους οποίους η Ευρωπαϊκή Ένωση έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο, αυτήν τη στιγμή στη Σερβία επικρατούν εκείνες οι δυνάμεις, οι πολιτικές και οι οικονομικές, οι οποίες έχουν επιλέξει και ακολουθούν τη στρατηγική σύνδεσης και ενσωμάτωσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση σε βάρος βέβαια του σερβικού λαού. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και για λόγους αρχής, συνεπούς στάσης αλλά και αλληλεγγύης στο σερβικό λαό είναι αντίθετο σε τέτοιου είδους συμφωνίες σύνδεσης.

Από τη στιγμή που θεωρούμε επιζήμια για τον ελληνικό λαό, για όλους τους λαούς, τη συμμετοχή μιας χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και νομίζουμε ότι η εμπειρία των τελευταίων χρόνων, ιδιαίτερα του τελευταίου διαστήματος, επιβεβαιώνει αυτή μας τη θέση, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε και σε σχέση με τη σύνδεση της Σερβίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Βέβαια, είμαστε σίγουροι ότι οι πολιτικές δυνάμεις στη Σερβία που επιλέγουν και ακολουθούν αυτόν το δρόμο, θα προπαγανδίζουν αυτήν την επιλογή με επιχειρήματα του τύπου ότι «η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια οικογένεια, θα μας βοηθήσει στην κρίση, θα έχουμε οικονομική σταθερότητα», ό,τι έλεγαν δηλαδή οι πολιτικές δυνάμεις και στην Ελλάδα όλα αυτά τα χρόνια και βέβαια τα ζούμε και σήμερα και βλέπουμε αν επαληθεύτηκαν όλες αυτές οι εξαγγελίες. Συνεπώς είμαστε αντίθετοι και καταψηφίζουμε τη συγκεκριμένη σύμβαση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Πριν δώσω το λόγο στον κ. Δρίτσα, θα ήθελα να κάνω μια ανακοίνωση.

Κύριοι συνάδελφοι και κυρία Υπουργέ, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 1ο Γυμνάσιο Καλυβίων, δηλαδή από το Θορικό.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλείται τώρα ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας, ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, να λάβει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στη συζήτηση στην αρμόδια Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων είχαμε επιφυλαχθεί για την τελική μας στάση στην Ολομέλεια. Θέλω να δηλώσω, κύριε Πρόεδρε, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα συναινέσει στην επικύρωσή αυτής της σύμβασης σταθεροποίησης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών-μελών και της Δημοκρατίας της Σερβίας. Την καταψηφίζουμε και εξηγώ πολύ συνοπτικά τους λόγους γι' αυτό.

Θα ήταν πράγματι πάρα πολύ ενδιαφέρουσα μια διαδικασία δημοκρατικής συνεννόησης όλων των χωρών και των λαών και των κρατών της Ευρώπης σε μια κατεύθυνση όσο γίνεται μεγαλύτερη ισοτιμίας και συνανάπτυξης. Αυτό βέβαια μέσα στο πλαίσιο των διαφορετικών ταχυτήτων που βρίσκεται η κάθε οικονομία, η κάθε χώρα και όλα αυτά. Όμως, αυτές οι συμβάσεις έχει σημασία σε ποιες αρχές και σε ποια βάση στηρίζονται. Και δεν είναι η πρώτη φορά. Και στις άλλες βαλκανικές χώρες που ήδη έχουν προωθηθεί αυτές οι συμβάσεις είναι, για να ενημερώσουμε και όσους μας ακούν, το προστάδιο για την ενταξιακή διαδικασία και, αν θέλετε, η τελική ευθεία σχεδόν που θα κρατή-

σει μερικά χρόνια. Αλλά περί αυτού πρόκειται.

Η απλή ανάγνωση των βασικών δομών αυτής της συμφωνίας πείθει και τον πλέον δύσπιστο ότι πρόκειται για επιβολή και χειραγώγηση. Η αρχές του Συμφώνου Σταθερότητας επιβάλλονται ακόμα και σε χώρες που δεν τις συναποφάσισαν, επιβάλλονται μέσα από αυτήν τη διαδικασία. Η μόνιμη λιτότητα της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης είναι καθαρά διατυπωμένη στο άρθρο 89. Επίσης, η δημιουργία ευνοϊκού κλίματος για τις ιδιωτικές επενδύσεις των Ευρωπαίων χωρίς συνανάπτυξη, χωρίς καμμία λογική πραγματικής συνεργασίας. Στο άρθρο 102 είναι διατυπωμένη η προτεραιότητα για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, ώστε να θέσουν ως στόχο την επίτευξη όσων περιέχονται στη Διακήρυξη της Μπολόνια και να την εφαρμόσουν, όταν ήδη η Διακήρυξη της Μπολόνια έχει τεθεί σε αμφισβήτηση από πολλά κράτη-μέλη. Η οικονομία της αγοράς με τους κανόνες που ισχύουν στους πιο κλειστούς ομίλους τους ηγεμονικούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι επίσης στο άρθρο 115. Αυτά είναι δευτερογενή.

Από αυτή την άποψη, νομίζω ότι η ευρωπαϊκή πορεία αυτών των λαών που πράγματι, όπως είπα και η κυρία Υπουργός στην επιτροπή, είναι δικαίωμα πρωτίστως και επιλογή αυτών των λαών. Είναι όμως ένα ζητούμενο κατά πόσον έχει εξασφαλίσει η πορεία αυτή τους στοιχειώδεις δημοκρατικούς κανόνες απόφασης από την πλευρά αυτών των λαών. Ξέρουμε πολύ καλά ήδη από με πολλές εμπειρίες ότι ο ελληνικός λαός δεν έχει αποφασίσει ποτέ, ούτε με δημοψηφίσματα ούτε για τίποτα. Το ίδιο και οι περισσότεροι λαοί της Ευρώπης. Επομένως, το τεράστιο έλλειμμα που έχει αυτό το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, το έλλειμμα δημοκρατίας, δεν μπορούμε να το επικαλούμαστε, επειδή η Κυβέρνηση της Σερβίας όπως με μία δημοκρατική νομιμοποίηση που διαθέτει, αυτήν που διαθέτει κάθε Κυβέρνηση και κάθε χώρα, προχωρά σε αυτές τις επιλογές. Δηλαδή, οι ηγεμονικοί κύκλοι της Σερβίας δεν σημαίνει -και μπορώ να το εκδώ βάσιμα αυτό- ότι σ' αυτήν την πορεία έχουν πράγματι μέσα από σοβαρά δημοκρατικές διαδικασίες πάρει την έγκριση για όλες αυτές τις διεργασίες, έχουν ενημερώσει τους λαούς, έχουν περιγράψει το ζήτημα κ.λπ.. Δεν μιλώ για ιδέες και ρομαντικές προοπτικές δημοκρατίας. Μιλώ για την ελληνική εμπειρία και μπορεί ο καθέας να βγάλει τα συμπεράσματά του. Έκανα και στην επιτροπή και κάποιες άλλες επισημάνσεις σε σχέση με το Διεθνές Δικαστήριο και διάφορα άλλα. Δεν θα τα επαναλάβω.

Πάσχουν αυτές οι συμβάσεις, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω με αυτό, δεν ενοποιούν λαούς, πολιτισμούς, ανάγκες, οράματα σε μια πραγματικά συνεργασία. Επιβάλλουν μοντέλα και προς αυτή την κατεύθυνση δεν είναι δυνατόν να τη δεχθούμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Δεν υπάρχει άλλος συνάδελφος επιθυμών, να λάβει το λόγο. Μήπως η κυρία Υπουργός επιθυμεί να κάνει και έχει να κάνει κάποια παρατήρηση.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστώ πολύ.

Κι αν περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας Σταθεροποίησης και Σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών-μελών τους απ' ενός, και της Δημοκρατίας της Σερβίας, απ' ετέρου, μετά των συνημμένων Παραρτημάτων, Πρωτοκόλλων της Τελικής Πράξης και των προσαρτημένων σ' αυτήν Δηλώσεων, έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3909 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 10 Α' ΦΕΚ της 8/2/2011)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης, ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το Σώμα παρέσχε την ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωρούμε στη συζήτηση επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και οι τροπολογίες ως μια ενότητα.

Ο Υπουργός μās ειδοποίησε ότι έρχεται.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Δημήτριος Παπουτσή.

Ορίστε, κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ.

Κύριοι συνάδελφοι, λαμβανομένων υπ' όψιν των νομοτεχνικών βελτιώσεων που κατέθεσε έγκαιρα ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπως επίσης και της τροπολογίας από τους αρμοδίους Υπουργούς που αφορά στην παράταση των πλειστηριασμών για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, καταθέτω τις θέσεις μας, αναφορικά με την κατ' άρθρον συζήτηση του υπ' όψιν σχεδίου νόμου.

Στο άρθρο 1, ορίζεται ότι όπου στις διατάξεις του νόμου αναφέρεται ο Υπουργός Δικαιοσύνης, το Υπουργείο Δικαιοσύνης και ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, εννοείται πλέον ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ο Υπουργός Οικονομικών αντίστοιχα.

Στο άρθρο 2, τροποποιείται το άρθρο 2 του ν. 3689/08, ώστε να προβλεφθεί πλέον ρητά ότι την οικονομική διαχείριση της σχολής την αναλαμβάνει πάντα ένα μέλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου υπό την εποπτεία του γενικού διευθυντή της σχολής.

Τροποποιείται επίσης, το άρθρο 3 του ν. 3689/08, ώστε τα όργανα διοίκησης της σχολής να περιοριστούν τελικά σε δύο, δηλαδή στο διοικητικό συμβούλιο και στο γενικό διευθυντή της, ο οποίος άλλωστε είναι πλέον πλήρους απασχόλησης.

Αναφορικά με τα άρθρα 3 έως 6, με τις διατάξεις αυτές τροποποιούνται οι διατάξεις που αναφέρονται στα όργανα της σχολής και οι αρμοδιότητές τους. Ειδικότερα στο άρθρο 3 προβλέπεται η πλήρης αναμόρφωση της σύνθεσης του διοικητικού συμβουλίου ώστε να γίνει πράξη το άνοιγμα της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών στην κοινωνία, με την ισόρροπη συμμετοχή εκπροσώπων των δικαστικών λειτουργιών, πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, δικηγορικών συλλόγων αλλά και εκπροσώπων επιστημονικών ενώσεων εγνωσμένου κύρους και να επιτευχθεί έτσι ουσιαστικά η αναλογία που υπήρχε πριν από το ν.3689/08.

Με το άρθρο 4, τροποποιείται το άρθρο 5 του νόμου και ορίζεται πλέον ότι ο γενικός διευθυντής είναι μέλος ανωτάτου δικαστηρίου, ο οποίος ορίζεται για μια μόνο τριετή θητεία με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση εκ περιτροπής από κάθε κατεύθυνση που διδάσκεται στη σχολή, δηλαδή από τη μια πολιτική ποινική και από την άλλη διοικητική. Αποκλείεται να είναι πρόεδρος του δικαστηρίου αυτού και οφείλει να βρίσκεται εγκατεστημένος στην έδρα της σχολής, ενώ ορίζονται και τα κριτήρια που πρέπει να συνεκτιμώνται για το διορισμό του.

Με το άρθρο 5, τροποποιείται το άρθρο 6 του ν. 3689/08 και ορίζεται ότι οι διευθυντές κατάρτισης και επιμόρφωσης είναι δικαστές ανωτέρων δικαστηρίων που συνεπικουρούν το έργο του το γενικό διευθυντή και ορίζονται με μερική απασχόληση για μια μόνο τριετή θητεία.

Τέλος με το άρθρο 6, τροποποιείται το άρθρο 7, καταργούνται

οι τρεις σύμβουλοι σπουδών, εφόσον πλέον υπάρχουν τρεις διευθυντές κατάρτισης και επιμόρφωσης οι οποίοι μάλιστα πρέπει να βρίσκονται στη σχολή τουλάχιστον δύο φορές την εβδομάδα. Προβλέπεται επίσης για πρώτη φορά η δημιουργία θέσης συμβούλου επιμόρφωσης για θέματα Ευρωπαϊκού Δικαίου, την οποία καταλαμβάνει καθηγητής πανεπιστημίου με ειδικευση στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο, προκειμένου να ενημερώνονται εγκαίρως όλοι οι δικαστές σχετικά με τις εξελίξεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο, στον τομέα της νομολογίας των ευρωπαϊκών δικαστηρίων, όπου υπάρχει σημαντικό κενό.

Άρθρο 7. Τροποποιείται η διάταξη του άρθρου 8, παράγραφος 1 του ν. 3689/08, που αναφέρεται στο συμβούλιο σπουδών, ώστε η σύνθεσή του να γίνει περισσότερο αντιπροσωπευτική και το έργο του πιο αποτελεσματικό. Για το λόγο αυτό προβλέπεται πλέον η λειτουργία δύο συμβουλίων σπουδών, ενός για την πολιτική ποινική κατεύθυνση και για την κατεύθυνση των εισαγγελιών και ενός για τη διοικητική κατεύθυνση.

Κεφάλαιο Β', άρθρο 8. Τροποποιείται το άρθρο 9, παράγραφος 2 του ν. 3689/08 και προβλέπεται ότι πλέον οι εξετάσεις γενικά, γραπτές και προφορικές, διενεργούνται στην έδρα της σχολής.

Τροποποιείται επίσης το άρθρο 10 παράγραφος 1, περίπτωση α', στίχοι ββ' του ν. 3689/08. Συγκεκριμένα διευρύνεται το ανώτατο όριο συμμετοχής στο διαγωνισμό από το τεσσαρακοστό, στο τεσσαρακοστό πέμπτο έτος, ώστε να μην αποκλείονται από το διαγωνισμό άτομα που διαθέτουν αυξημένη εμπειρία και διευκρινίζεται ότι όλα τα προσόντα των υποψηφίων, εκτός από το όριο ηλικίας, πρέπει να συντρέχουν κατά τον χρόνο έναρξης του διαγωνισμού.

Στο άρθρο 9, τροποποιείται το άρθρο 11 του ν. 3689/08, σε ό,τι αφορά τον ορισμό μελών ΔΕΠ που συμμετέχουν στην εξεταστική επιτροπή, καθώς και τον ορισμό των εξεταστών των ξένων γλωσσών. Με βάση τον ισχύοντα νόμο το μέλος ΔΕΠ που συμμετέχει στην εξεταστική επιτροπή, ορίζεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, χωρίς προϋποθέσεις διαφάνειας, ενώ οι ξένες γλώσσες εξετάζονται είτε από μέλη της εξεταστικής επιτροπής, είτε από άλλους δικαστές ή τρίτους, που ορίζονται επίσης με μη διαφανείς διαδικασίες από την εξεταστική επιτροπή. Στο προτεινόμενο σχέδιο προβλέπεται ότι το μέλος ΔΕΠ ορίζεται πλέον με κλήρωση μεταξύ άλλων, όλων των μελών ΔΕΠ από τη βαθμίδα του καθηγητή οικονομικών τμημάτων της χώρας, οι οποίοι διδάσκουν τα προς εξέταση μαθήματα, ενώ ως εξεταστές ξένης γλώσσας ορίζονται επίσης με κλήρωση μόνο δάσκαλοι ξένων γλωσσών στα τμήματα Νομικής της χώρας ή μέλη ΔΕΠ.

Άρθρα 10 και 11. Με τις διατάξεις αυτές τροποποιούνται τα άρθρα 12 και 13 αντίστοιχως του ν. 3689/08, ώστε να εξασφαλιστεί η μέγιστη δυνατή διαφάνεια ως προς τον τρόπο επιλογής των προς εξέταση θεμάτων. Για το σκοπό αυτόν μειώνεται το χρονικό διάστημα μεταξύ του χρόνου ορισμού της επιτροπής και διεξαγωγής των γραπτών εξετάσεων, ορίζεται ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η επιλογή των θεμάτων και προσδιορίζεται επακριβώς ο τρόπος βαθμολόγησης και επαναβαθμολόγησης. Τέλος, περιορίζεται η σημασία της προφορικής εξέτασης. Αντίθετα, συνυπολογίζεται στη βαθμολογική κλίμακα η πιθανή κατοχή μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών στον κλάδο Δικαίου, που θα υπηρετήσει ο νέος δικαστής, όπως και η κατοχή διδακτορικού τίτλου.

Κεφάλαιο Γ', άρθρο 12. Με το άρθρο 12 τροποποιείται το άρθρο 17 του ν. 3689/08, καθώς ιδρύεται στη σχολή και η κατεύθυνση κατάρτιση και επιμόρφωση των εισαγγελέων, ενώ περιορίζεται και ο χρόνος των αργιών κατά τη διάρκεια της κατάρτισης. Παράλληλα ορίζεται ότι το πρόγραμμα σπουδών δεν μπορεί να τροποποιείται κατά τη διάρκεια της εκπαιδευτικής διαδικασίας, εκτός από τις περιπτώσεις που υπάρχει σοβαρός λόγος.

Άρθρο 13. Με το άρθρο αυτό τροποποιείται το άρθρο 19 του ν. 3689/08, ώστε να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στη διδασκαλία θεμάτων που σχετίζονται με το ελεύθερο φρόνημα των δικαστών με ανάλυση παραδειγμάτων δικαστικών λειτουργιών, που έχουν διακριθεί για το ήθος και την ανεξαρτησία της γνώμης τους. Έμ-

φαση δίδεται επίσης στη διδασκαλία θεμάτων που σχετίζονται με τη δικαστική ανεξαρτησία και την τήρηση των θεμελιωδών δημοκρατικών αρχών.

Με το άρθρο 14 τροποποιούνται τα άρθρα 20 και 21 του ν. 3689/08. Ειδικότερα η έναρξη του δεύτερου σταδίου κατάρτισης μετατίθεται στην 1η Απριλίου αντί της 1ης Μαΐου, έτσι ώστε να μπορεί το στάδιο αυτό να ολοκληρωθεί μέχρι τέλους του έτους και να διευρυνθεί κατά ένα μήνα ο τρίτος κύκλος της πρακτικής άσκησης. Με την ίδια διάταξη εξειδικεύεται ο τρόπος κατάρτισης των νέων δικαστών κατά το στάδιο αυτό. Προβλέπεται ως υποχρεωτική η διεξαγωγή τριών τουλάχιστον εικονικών δικών στις οποίες συμμετέχουν όλοι οι εκπαιδευόμενοι, καθώς και η παρακολούθηση δικών μια φορά τουλάχιστον κάθε μήνα. Αλλαγές γίνονται και ως προς την αξιολόγηση των εκπαιδευομένων. Με βάση τον ισχύοντα νόμο βαθμολογία δίνουν μόνο οι διδάσκοντες, που έχουν συμπληρώσει περισσότερες από δεκατέσσερις ώρες διδασκαλίας, κάτι που δεν είναι σωστό, εφόσον με τον τρόπο αυτό υποβαθμίζονται εκ των προτέρων συγκεκριμένα μαθήματα. Για τη σωστότερη, λοιπόν, απεικόνιση της πραγματικής αξιολόγησης των διδασκόντων, προβλέπεται πλέον ότι όλοι οι διδάσκοντες δίνουν βαθμολογία για όλους τους εκπαιδευόμενους, η οποία όμως υπολογίζεται με διαφορετικό συντελεστή κατά τη διαμόρφωση της τελικής βαθμολογικής κλίμακας.

Άρθρο 15. Με το άρθρο αυτό τροποποιείται αρχικά το άρθρο 22 του ν. 3689/08 ως προς τις εξετάσεις αποφοίτησης, οι οποίες είναι πλέον μόνο γραπτές. Προβλέπεται επίσης, ότι οι εξετάσεις γίνονται κατά το τελευταίο δεκαπενθήμερο του Δεκεμβρίου και όχι του Ιανουαρίου, όπως γίνεται σήμερα.

Άρθρο 16. Με το άρθρο αυτό τροποποιείται η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 23 του ν. 3689/08, ώστε να συνυπολογίζεται στο βαθμό των εκπαιδευομένων και ο μέσος όρος της βαθμολογίας του πρώτου σταδίου κατάρτισης, ενώ σημαντικότερη είναι η αλλαγή που επιχειρείται στο άρθρο 25 του ν. 3689/08 με την οποία προστίθενται στην πρακτική άσκηση μια σειρά σεμιναρίων στο ειδικό πλέον αντικείμενο κάθε κατεύθυνσης.

Τέλος, με δεδομένη τη διεύρυνση του χρόνου της πρακτικής άσκησης, αλλά και τον πολύ πιο εντατικό χαρακτήρα της, μειώνεται ο χρόνος της προβλεπόμενης στο ίδιο άρθρο δοκιμαστικής θητείας από τους δεκαοκτώ μήνες στους δέκα μήνες.

Κεφάλαιο Δ', άρθρο 17. Με το άρθρο 17 τροποποιείται αρχικά το άρθρο 33 του ν. 3689/2008, έτσι ώστε το πρόγραμμα επιμόρφωσης να καταρτίζεται εγκαίρως, ήδη από το μήνα Σεπτέμβριο, ενώ τροποποιείται και η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 35 του ν. 3689/2008, ώστε η επιλογή των δικαστών που συμμετέχουν στα επιμορφωτικά σεμινάρια να είναι σε κάθε περίπτωση αιτιολογημένη.

Κεφάλαιο Ε', άρθρο 18. Τροποποιείται το άρθρο 43 του ν. 3689/2008, ώστε να γίνει σαφές ότι στη διδασκαλία των μαθημάτων πρέπει να συμμετέχουν διδάσκοντες από τους κλάδους των δικαστικών λειτουργιών, των πανεπιστημιακών καθηγητών και των δικηγόρων ή άλλων επιστημόνων.

Άρθρο 19. Με το άρθρο αυτό τροποποιείται το άρθρο 44 του ν. 3689/2008 και προβλέπεται πλέον ότι οι οργανικές θέσεις της σχολής είναι συνολικά δώδεκα, μέσα στις οποίες προβλέπεται και μία θέση βιβλιοθηκονόμου.

Με το άρθρο 20 τροποποιείται το άρθρο 45 του ν. 3689, ώστε να προβλεφθεί πλέον ότι η εισήγηση ως προς τις αμοιβές των διδασκόντων και κάθε άλλης μορφής δαπάνης στη σχολή πρέπει να κατατίθεται από το διοικητικό συμβούλιο, μετά από πρόταση του γενικού διευθυντή.

Ως προς το δεύτερο μέρος και στα άρθρα 21 έως 23, προβλέπεται η μετατροπή του Ινστιτούτου Διεθνούς Δημοσίου Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.

Στο άρθρο 24 ρυθμίζονται θέματα που σχετίζονται με τον ορισμό, τη λειτουργία, τα καθήκοντα και την αμοιβή του διευθυντού του Ινστιτούτου, ενώ στο άρθρο 25 ρυθμίζεται η λειτουργία του διοικητικού συμβουλίου.

Στα άρθρα 26 και 27 προβλέπεται αντίστοιχα η οργάνωση του Ινστιτούτου σε τέσσερα τμήματα, ώστε να επιτευχθεί με τον τρόπο αυτό η καλύτερη λειτουργία του και προσδιορίζονται οι

κατηγορίες στο αναγκαίο για τη λειτουργία του Ινστιτούτου προσωπικό.

Στο άρθρο 28 προσδιορίζονται οι πόροι του Ινστιτούτου, δηλαδή, η ετήσια επιχορήγηση του κράτους που εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στο άρθρο 29 ορίζονται οι προϋποθέσεις για την ανακήρυξη των χορηγών του Ινστιτούτου και ορίζονται τα δικαιώματα που αυτοί αποκτούν.

Στα άρθρα 30 και 31 αντίστοιχα προσδιορίζεται ο τρόπος ψήφισης του κανονισμού λειτουργίας του Ινστιτούτου και το περιεχόμενό του.

Στο τρίτο μέρος και στο άρθρο 32 ειδικότερα, προβλέπεται ότι ως διευθυντής προσλαμβάνεται καθηγητής ή αναπληρωτής καθηγητής, πλήρους ή μερικής απασχόλησης, ή ομότιμος καθηγητής νομικού τμήματος ημεδαπής ή αλλοδαπής πανεπιστημιακής σχολής.

Στο άρθρο 33 προβλέπεται ότι μέρος της άσκησης των ασκούμενων δικηγόρων, διάρκειας έως έξι μηνών, μπορεί να γίνεται στο πολιτικό και διοικητικό εφετείο ή πρωτοδικείο ή στην αντίστοιχη εισαγγελία της έδρας του δικηγορικού συλλόγου που είναι εγγεγραμμένος ο ασκούμενος.

Στο άρθρο 34 υπάρχουν μεταβατικές διατάξεις για τη σταδιακή υιοθέτηση των νέων ρυθμίσεων σε ό,τι αφορά τους διευθυντές, τους διδάσκοντες και τους υπαλλήλους της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών.

Στο άρθρο 35 προβλέπεται η κατάργηση του ν.δ. 4561/1966 που δέπει μέχρι σήμερα τη λειτουργία του Ινστιτούτου Διεθνούς Δημοσίου Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων.

Αναφερόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν τέλει στη σημαντική παρέμβαση με την τροπολογία που ενσωματώνεται στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου και αφορά στην παράταση της απαγόρευσης πλειστηριασμού της πρώτης ή μοναδικής κατοικίας του οφειλέτη από τα πιστωτικά ιδρύματα μέχρι την 30-6-2011 και η παράταση αυτή προφανώς χορηγείται με σκοπό τη διευκόλυνση βασικών λύσεων ανάμεσα στα πιστωτικά ιδρύματα και τους οφειλέτες κατά τις περιπτώσεις μόνιμης αδυναμίας των οφειλετών να πληρώσουν από την πλευρά τους.

Υπάρχει και το ακροτελεύτιο άρθρο στο οποίο, βεβαίως, αναφέρεται ότι αποκτάται η ισχύς του συγκεκριμένου υπό ψήφιση νόμου από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπουτσή για την εμπεριστατωμένη εισήγησή του επί των άρθρων, μέχρι σχολαστικότητας θα έλεγα.

Λόγω καθυστέρησης, προφανώς για λόγους ανωτέρας βίας, του κ. Νεράντζη, παρακαλείται ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννης Γκιόκας να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν έχουμε να κάνουμε αρκετά σχόλια σε σχέση με τα συγκεκριμένα άρθρα. Άλλωστε, εμείς έχουμε συνολική διαφωνία με τους προσανατολισμούς και τους στόχους της σχολής.

Θα θέλαμε, όμως, να κάνουμε ένα σχόλιο σε σχέση με τη χθεσινोβραδινή τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού, εδώ στην Ολομέλεια, όσον αφορά τη σύγκριση της ελληνικής με τη γερμανική δικαιοσύνη, με αφορμή και τα εμπόδια που έβαλε η τελευταία στη διερεύνηση της υπόθεσης «SIEMENS», στην οποία τοποθέτηση συμφωνούμε. Συμφωνούμε, δηλαδή, με το συγκεκριμένο σχόλιο. Εμείς αναφερόμαστε, άλλωστε, αναλυτικά και στο πόρισμα που καταθέσαμε, στη στάση του γερμανικού κράτους και της γερμανικής δικαιοσύνης σε σχέση με τα εμπόδια που έβαλε.

Κατά τη γνώμη μας, είναι φυσική και αναπόφευκτη στις σημερινές συνθήκες η σύμφυση που υπάρχει των επιχειρηματικών ομίλων, εν προκειμένω της «SIEMENS», με το γερμανικό κράτος, το οποίο σε καμία περίπτωση δεν θα άφηνε και δεν θα έμενε αδιάφορο απέναντι σε μια καταδίκη και μεγάλη ζημία μιας εταιρείας που αποτελεί έναν τεράστιο πολυεθνικό γίγαντα, με εκατοντάδες θυγατρικές και δεκάδες χιλιάδες μέτοχους. Η γερμανική δικαιοσύνη επί της ουσίας λειτούργησε προς όφελος

της εταιρείας, ώστε αυτή να μην αποκλειστεί από ανάληψη δημοσίων έργων στο εξωτερικό και να μην αναγκαστεί να προχωρήσει σε υπέρογκες αποζημιώσεις.

Όλα αυτά, όμως, επί της ουσίας επιβεβαιώνουν και αποδεικνύουν αυτό που λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και που και χθες τονίσαμε, ότι η δικαιοσύνη στις σημερινές συνθήκες ούτε ανεξάρτητη είναι ούτε τυφλή, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου. Όμως, εν πάση περιπτώσει, αυτό είναι μία πολιτική και ιδεολογική προσέγγιση που δεν περιμένουμε να αποδεχθείτε.

Εδώ, όμως, υπάρχει και μία άλλη πλευρά που, κατά τη γνώμη μας, έχει σχέση και με το συζητούμενο νομοσχέδιο και με τη λειτουργία της Εθνικής Σχολής Δικαστών. Ποια είναι αυτή η πλευρά; Όλοι αυτοί οι θεσμοί, οι μηχανισμοί, οι διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θεοπίστηκαν τα προηγούμενα χρόνια, με αυτούς τους βαρύγδουπους τίτλους της αμοιβαίας συνδρομής, της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, όλοι αυτοί οι θεσμοί που θεοπίστηκαν στα πλαίσια του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας, δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πώς λειτουργήσαν στη συγκεκριμένη περίπτωση; Πώς λειτουργήσαν, δηλαδή, σε μία περίπτωση ενός σκανδάλου που εντάσσεται στο πλαίσιο του οργανωμένου εγκλήματος, που είναι από τους βασικούς στόχους καταπολέμησης αυτών των θεσμών και αυτών των μηχανισμών;

Η πραγματικότητα ήταν και είναι ότι μπροστά στα συμφέροντα όλων αυτών των ομίλων, όλοι αυτοί οι θεσμοί, όλοι αυτοί οι μηχανισμοί πέρασαν σε δεύτερη μοίρα και επί της ουσίας λειτουργήσε η κυρίαρχη επιλογή του γερμανικού κράτους να υπερασπίσει τα συμφέροντα των δικών του μονοπωλίων.

Και τα λέμε όλα αυτά όχι γιατί έχουμε κάποιο άγχος για το πώς θα λειτουργήσουν στο μέλλον αυτοί οι θεσμοί, οι διαδικασίες και οι μηχανισμοί που θεοπίζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ούτως ή άλλως εμείς έχουμε ξεκάθαρη θέση ότι πρόκειται για μηχανισμούς που έχουν στόχο την καταστολή εναντίον των λαών και όχι την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, μέρος του οποίου αποτελούν και οι συγκεκριμένες εταιρείες.

Όμως, ο κοινός παρανομαστής σε όλους αυτούς τους θεσμούς -τη διδασκαλία των οποίων αναβαθμίζετε στα πλαίσια της εκπαιδευτικής λειτουργίας της Εθνικής Σχολής Δικαστών, από τα σεμινάρια, από τους συμβούλους επιμόρφωσης για θέματα Ευρωπαϊκού Δικαίου, μέχρι και την ένταξη του Ευρωπαϊκού Ποινικού Δικαίου, όπως αναφέρεται στους θεματικούς κύκλους των εξετάσεων εισαγωγής, αποφοίτησης κ.λπ.- είναι η προσαρμογή και η ενσωμάτωση των Ελλήνων δικαστών και των Ελλήνων εισαγγελέων σε όλους αυτούς τους μηχανισμούς που είδαμε αν και κατά πόσο λειτουργήσαν στη συγκεκριμένη περίπτωση της «SIEMENS».

Αυτό ήταν ένα σχόλιο σε σχέση με αυτά που ειπώθηκαν χθες για τη γερμανική δικαιοσύνη, που, κατά τη γνώμη μας, έχουν σχέση και με την Εθνική Σχολή Δικαστών.

Ως προς τα άρθρα και κατ' αρχάς, σε σχέση με τα άρθρα που αφορούν τη διοικητική οργάνωση της σχολής, θεωρούμε ότι, παρά τις τροποποιήσεις που έγιναν και στο άρθρο 3 και στο άρθρο 4, κατά τη γνώμη μας, δεν αλλάζει κάτι ριζικά όσον αφορά τον διοικητικό έλεγχο της σχολής και τη διοικητική ευθύνη της σχολής από τους επικεφαλής επί της ουσίας των ανώτατων δικαστηρίων που ελέγχονται από την Κυβέρνηση. Διαφωνούμε, βέβαια, ριζικά με τη θέσπιση συμβούλου επιμόρφωσης για θέματα Ευρωπαϊκού Δικαίου για τους λόγους που αναλυτικά αναφέραμε και στη χθεσινή συζήτηση.

Σε σχέση με τα άρθρα που αφορούν την επιλογή των εκπαιδευόμενων, διαφωνούμε με τη θέσπιση της κατεύθυνσης εισαγγελέων και κυρίως για τους λόγους που γίνεται μια τέτοια επιλογή, που κατά τη γνώμη μας, όπως αναφέραμε και χθες, είναι η προσαρμογή στους δικαστικούς μηχανισμούς που θεοπίζονται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιφυλάξεις έχουμε και σε σχέση με το άρθρο 11. Έγινε κουβέντα χθες, αλλά και στην επιτροπή για την προφορική εξέταση. Σε πολύ μεγάλο βαθμό, ως προς την προφορική εξέταση κατά τις εισαγωγικές εξετάσεις, θεωρούμε θετικό ότι μειώθηκε η στάθμιση και το γεγονός ότι καταργήθηκε η προφορική εξέταση στις εξετάσεις αποφοίτησης, όμως, η προφορική εξέταση συνδέεται

επί της ουσίας με τη ρητορική ικανότητα και την προφορική ικανότητα του μελλοντικού δικαστή. Κατά τη γνώμη μας, δεν έχει καμία σχέση αυτό με την εξέταση στο Εμπορικό, στο Αστικό, στο Ποινικό Δίκαιο.

Η ρητορική ή η ικανότητα στον προφορικό λόγο του μελλοντικού δικαστή θα μπορούσε να εξασφαλιστεί μέσα από τη θέσπιση κάποιων μαθημάτων ή κάποιων, εν πάση περιπτώσει, άλλων τρόπων που θα μπορούσαν να προάγουν μία τέτοια ικανότητα. Ίσα-ίσα, η εμπειρία και το παρελθόν δείχνουν ότι η προφορική εξέταση σε πολύ μεγάλο βαθμό λειτουργήσε ως πηγή αυθαιρεσιών.

Συνεπώς εμείς, κύριε Υπουργέ, θα βλέπαμε θετικά στο μέλλον ακόμη και την προοπτική της κατάργησης και για τις εισαγωγικές εξετάσεις της προφορικής εξέτασης.

Διαφωνούμε δε με την προσαύξηση που εξασφαλίζει στην τελική βαθμολογία των υποψηφίων η κατοχή μεταπτυχιακού και διδακτορικού διπλώματος. Θεωρούμε ότι κάτι τέτοιο θα ενισχύσει ακόμη περισσότερο τους ταξικούς φραγμούς που ήδη υπάρχουν και τον αποκλεισμό υποψηφίων για την πρόσβαση στη σχολή δικαστών.

Διαφωνούμε, βέβαια, με το άρθρο 12 και κυρίως, στους τομείς που δίνει έμφαση το πρόγραμμα σπουδών.

Θεωρούμε, τέλος, ότι θα πρέπει να παραμείνει το σημερινό καθεστώς της μη βαθμολόγησης στο πρώτο στάδιο κατάρτισης. Οι ίδιοι στόχοι, που θέτει το νομοσχέδιο σ' αυτό το στάδιο -ανεξάρτητα αν εμείς έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις κατά πόσο επιτυγχάνονται αυτοί οι στόχοι- θεωρούμε ότι δεν ταιριάζουν με μια βαθμολογική αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου στο συγκεκριμένο στάδιο εκπαίδευσης.

Σε σχέση με τα υπόλοιπα μέρη του νομοσχεδίου, όσον αφορά το Ινστιτούτο Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων, είμαστε αντίθετοι, καθώς βασικός σκοπός του συγκεκριμένου ινστιτούτου, όπως αναφέρεται, είναι η συνδρομή των διεθνών σχέσεων της χώρας μας. Αν πάρουμε υπ' όψιν μας ότι στις σημερινές συνθήκες, βασική πλευρά των διεθνών σχέσεων είναι η ακόμα μεγαλύτερη ένταξη και η προσαρμογή στους διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς -Ευρωπαϊκή Ένωση, NATO, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο- είναι ξεκάθαρο ότι δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με τη λειτουργία ενός τέτοιου θεσμού, πολύ περισσότερο που σήμερα δρομολογούνται αρνητικές εξελίξεις σε βάρος των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας με τη στήριξη και τη συνδρομή αυτών των οργανισμών. Και, βέβαια, η μετατροπή του ινστιτούτου σε πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και η εμπορευματοποίηση της έρευνάς του, είναι μία ακόμη αρνητική εξέλιξη που δεν μας επιτρέπει να υπερψηφίσουμε τις συγκεκριμένες διατάξεις.

Σε σχέση με την πρακτική άσκηση των αποφοίτων Νομικής, εμείς επαναφέρουμε την πρόταση, που καταθέσαμε και στην επιτροπή, για την κατάργηση της πρακτικής άσκησης μετά το πτυχίο. Αυτή τη στιγμή η πρακτική άσκηση των δικηγόρων σε πολλές περιπτώσεις είναι εικονική, ενώ σε άλλες περιπτώσεις αξιοποιείται για εκμετάλλευση ασκουμένων με μισθούς εξευτελιστικούς, χωρίς να εξασφαλίζεται η απόκτηση ουσιαστικής εμπειρίας. Εμείς θεωρούμε ότι η πρακτική άσκηση -με ό,τι αυτό μπορεί να σημαίνει, με την επίσκεψη στα δικαστήρια, με την παρακολούθηση και συμμετοχή σε δίκες, με την προετοιμασία δικογράφων κ.ο.κ.- θα πρέπει να ενταχθεί στις προπτυχιακές σπουδές και να είναι το ίδιο το κράτος και η ίδια η Νομική Σχολή που θα πιστοποιεί ότι πραγματικά γίνεται αυτή η πρακτική άσκηση και με τους όρους που πρέπει να γίνεται. Από αυτήν τη σκοπιά, κρίνουμε αρνητικά την πρόταση του νομοσχεδίου που προβλέπει μέρος της άσκησης να μπορεί να γίνει στα δικαστήρια.

Έχουμε δε σοβαρές επιφυλάξεις και για το πώς θα μπορούσε να λειτουργήσει ο θεσμός αυτός, αλλά και για το πώς θα μπορούσε να αξιοποιηθεί η πρόβλεψη του νομοσχεδίου για να καλυφθούν τεράστια κενά στα δικαστήρια, όχι με την πρόσληψη μόνιμου και αναγκαίου αριθμού δικαστικών υπαλλήλων αλλά μέσω των ασκουμένων.

Τέλος, θα ήθελα να πω σύντομα μία κουβέντα για την τροπολογία. Όπως είπαμε και στη συζήτηση που έγινε για το ν. 3869/2010, θεωρούμε ότι το νομοσχέδιο δεν στοχεύει να δώσει

μία δεύτερη ευκαιρία στα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα. Απεναντίας, δίνει μια δεύτερη ευκαιρία στις τράπεζες, στα πιστωτικά ιδρύματα, να εισπράξουν όσα μάλλον δεν θα μπορούσαν να εισπράξουν με το ισχύον νομικό θεσμικό πλαίσιο. Δηλαδή, βασικός στόχος είναι να ικανοποιηθούν οι τράπεζες, έστω και μερικά, από επισφαλείς απαιτήσεις.

Το άρθρο 9 παράγραφος 2, στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 19 της τροπολογίας, αναφέρει ότι το φυσικό πρόσωπο θα κληθεί από το δικαστήριο να καταβάλει ποσό που αντιστοιχεί στο 85% της εμπορικής αξίας της κατοικίας, ποσό που ενδέχεται να είναι μεγαλύτερο από το δάνειο που πήρε πριν από χρόνια και αδυνατεί να καταβάλει, γι' αυτό και προσφεύγει στη συγκεκριμένη ρύθμιση. Δηλαδή, ο ισχυρισμός ότι αυτή η διάταξη διασώζει την πρώτη ή την κύρια κατοικία του οφειλέτη, κατά τη γνώμη μας είναι μία παγίδα, γι' αυτό και καταψηφίζουμε την τροπολογία, όπως καταψηφίσαμε και τον αρχικό νόμο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Γκιόκα.

Θα παρακαλούσα τον ειδικό αγορητή του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασίλειο Μουλόπουλο να λάβει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι και στην επιτροπή και στη χθεσινή συζήτηση, έχουμε εξαντλήσει το νομοσχέδιο, το οποίο είναι –νομίζω– πολύ νομοτεχνικό. Άρα δεν έχουμε να προσθέσουμε και πάρα πολλά πράγματα σήμερα.

Το νομοσχέδιο αφορά, κυρίως, τη Σχολή Δικαστών. Εμείς, αν και την κρίνουμε ως επιφανειακή –αν θέλετε– ή αποσπασματική, εν τούτοις αναγνωρίζουμε ότι έχει θετική κατεύθυνση κυρίως στο θέμα του ανοίγματος της σχολής στους πανεπιστημιακούς δασκάλους.

Διαφωνούμε με τις ρυθμίσεις για το Ινστιτούτο Διεθνούς Δικαίου –είπαμε χθες για ποιο λόγο– όπως, επίσης, διαφωνούμε και για το θέμα της εξάμηνης μαθητείας των νέων δικηγόρων στα δικαστήρια, γιατί τα θεωρούμε ένα «μπάλωμα» των μεγάλων ελλείψεων που υπάρχουν και τα θεωρούμε, επίσης και μία καλυμμένη μορφή «STAGE».

Τέλος, συμφωνούμε –αν και, βέβαια, διατηρούμε τις επιφυλάξεις μας για τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάστηκε πάλι– με το θέμα της τροπολογίας για την παράταση των πλειστηριασμών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μουλόπουλο.

Επειδή συντρέχουν λόγοι ανωτέρας βίας, στην κίνηση κυρίως, για τον κ. Νεράντζη και τον κ. Πλεύρη, θα ήθελα να παρακαλέσω τον κ. Ροντούλη, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, να παρέμβει τώρα στη συζήτηση και να λάβει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θεωρούμε ότι έχει φτάσει για την ελληνική κοινωνία η ώρα της αλήθειας. Έχει φτάσει η ώρα και η στιγμή να δει κάποια πράγματα κατάματα και να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα, όσο ζοφερή κι αν αυτή εμφανίζεται να είναι.

Έχει φτάσει η ώρα της αληθείας, κύριε Πρόεδρε, όχι μόνο για την οικονομία. Εκεί αντιμετωπίζουμε δισεπίλυτα δημοσιονομικά προβλήματα κι ένα δημόσιο χρέος που καταρρακώνει τη χώρα και σε διεθνές επίπεδο, αλλά και καθημερινά πλήττει κατά βάναυσο τρόπο τον ελληνικό λαό, που αντιμετωπίζει περικοπές μισθών, περικοπές συντάξεων, περικοπές κοινωνικών επιδομάτων. Έχει έρθει η ώρα της κρίσεως και για την ίδια την ελληνική κοινωνία, γιατί πρέπει να αντιμετωπίσει κατάματα πλέον το φαινόμενο της λαθρομετανάστευσης, που αρχίζει να παίρνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις και ογκούτα διαρκώς με αρνητικές επιπτώσεις σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής του Έλληνα πολίτη.

Τι βλέπουμε, όμως; Έναντι αυτών των προκλήσεων, οι ηγεσίες της χώρας –και δεν αναφέρομαι μόνο στην Κυβέρνηση, εσκεμμένα χρησιμοποιώ τον όρο «οι ηγεσίες της χώρας»– αντιμετωπίζουν την πραγματικότητα κατάματα και όπως πρέπει να την αντιμετωπίσουν;

Όχι. Αντ' αυτού τι βλέπουμε; Βλέπουμε μπροστά στα έκπληκτα

μάτια των Ελλήνων πολιτών να γίνεται ένα γαϊτανάκι ανευθυνου-πεύθυνων.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο πρόσφατο γεγονός της κατάληψης της Νομικής Σχολής από ομάδα λαθρομεταναστών, που ειρρήσθω εν παρόδω, κύριε Υπουργέ, δεν είναι κατάληψη, είναι καταπάτηση περιουσίας ενός τρίτου. Για καταπάτηση πρέπει να κάνουμε λόγο. Βλέπουμε, λοιπόν, τις πρυτανικές αρχές να ρίχνουν το μπαλάκι στον εισαγγελέα. Ο εισαγγελέας ρίχνει το μπαλάκι στις πρυτανικές αρχές και όλοι στην Κυβέρνηση. Μα, έλεος! Δεν μπορούμε να αντιληφθούμε κάποια πράγματα που είναι αυτονόητα; Τι δηλαδή;

Ο εισαγγελέας δεν πρέπει να δει ότι έχει συντελεστεί ένα αυτόφωρο κακούργημα και να δράσει, χωρίς την άδεια των πρυτανικών αρχών, όπως επιτάσσει ο νόμος; Οι πρυτανικές αρχές από την πλευρά τους δεν πρέπει, αφού εμφανίζονται διαπρύσιοι υπέρμαχοι του πανεπιστημιακού ασύλου, να αντιληφθούν ότι πρώτοι αυτοί με τη συμπεριφορά τους πλήττουν αυτό που θέλουν να προστατεύσουν; Τέλος, η Κυβέρνηση δεν μπορεί να αντιληφθεί πως, όταν οι άλλες ηγεσίες δεν μπορούν να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και των στιγμών, θα πρέπει να δράσει η ίδια; Γιατί; Για τον απλούστατο λόγο ότι θα πρέπει η ελληνική πολιτεία να δείξει ότι υφίσταται, υπάρχει και μπορεί σε κρίσιμες στιγμές να δράσει.

Φανταστείτε ότι ο Έλληνας κάνει τον εξής συνειρμό. Εάν σε ένα τέτοιο γεγονός που όλοι βλέπουμε μπροστά μας, η ελληνική πολιτεία ακινητοποιείται, στην περίπτωση που έχουμε άλλες καταστάσεις έκρυθμες, δύσκολες, τότε τι θα γίνει;

Αγαπητοί συνάδελφοι, δίνουμε την εντύπωση ότι είμαστε μία ανοχύρωτος πολιτεία. Εκεί είναι το μεγάλο πρόβλημα.

Επιτρέψτε μου, επίσης, να πω το εξής. Θεωρείτε ότι όλα αυτά θα μείνουν εδώ; Έστω ότι αύριο, μεθαύριο, την επόμενη μέρα ξεπερνιέται η «κρίση» της Νομικής Σχολής. Ποιος μπορεί να εγγυηθεί ότι δεν θα έχουμε επανάληψη των φαινομένων; Ποιος μπορεί να εγγυηθεί, κύριε Πρόεδρε, ότι το γεγονός θα αποτελέσει μία μεμονωμένη κατάσταση, ότι δεν πρόκειται να ξανα συμβεί και ότι όλα θα τελειώσουν εδώ; Το αντίθετο θα συμβεί. Προλέγω, λοιπόν, ότι κατά πάσα πιθανότητα το επεισόδιο δεν είναι μεμονωμένο. Εντάσσεται σε έναν ευρύτερο σχεδιασμό πιθανόν αποσταθεροποίησης και θα πρέπει να μας προβληματίσει –και απευθύνομαι προσωπικά σε σας, κύριε Υπουργέ– και ένας άλλος συνειρμός.

Η χρονική σύμπτωση του γεγονότος της Νομικής με την υπόθεση της «SIEMENS» είναι τυχαία; Είναι ένα τυχαίο γεγονός ή κάποιο προσπαθούν να αποπροσανατολίσουν, εάν όχι να αποσταθεροποιήσουν;

Για να μην υπάρχουν, λοιπόν, τέτοιου είδους συνειρμοί, οι οποίοι είναι εύλογοι, οι οποίοι ταλαιπωρούν τον ελληνικό λαό, θα πρέπει η ελληνική πολιτεία να δράσει άμεσα. Έχει υποχρέωση να το κάνει, πλην όλων των άλλων, γιατί το αίτημα που διατυπώνεται από την πλευρά των ανθρώπων αυτών είναι εξωφρενικό, είναι εξωπραγματικό, είναι μαξιμαλιστικό.

Ποιο είναι δηλαδή, κύριε Πρόεδρε, το αίτημα; Νομιμοποίηση όλων ανεξαρτήτως μεταναστών και μεταναστριών που διαβιούν αυτήν τη στιγμή κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο στη χώρα. Είναι δυνατόν ένα τέτοιο αίτημα να γίνει αποδεκτό; Καταλύεται εν τούτοις πράγμασι, ναι ή όχι, η ελληνική πολιτεία; Καταλύεται, βεβαίως. Νομίζω, λοιπόν, ότι η ευθύνη των κυβερνήσεων είναι μεγάλη.

Θα σταθώ, κύριε Υπουργέ, στην τροπολογία που διευρύνει χρονικά το περιθώριο αναστολής των πλειστηριασμών μέχρι το καλοκαίρι για την πρώτη ή μοναδική κατοικία. Ο ελληνικός λαός ζει μια δύσκολη οικονομική πραγματικότητα. Νομίζω είναι παγκόσμιος αποδεκτός και εξ αυτού του λόγου αναγκάζεται και η Κυβέρνηση –ορθά ποιούσα– να δίδει αυτά τα χρονικά περιθώρια αναστολής των πλειστηριασμών. Όμως, το ερώτημα είναι, αντιμετωπίζεται η πραγματικότητα με αβρότες; Όχι. Να σας πω τι εννοώ. Δώσατε μέχρι το καλοκαίρι την αναστολή. Μα, η αδήριτος οικονομική πραγματικότητα θα συνεχίσει να υφίσταται. Άρα θα χρειαστεί και άλλο ένα εξάμηνο αναστολής. Θα το δώσετε και αυτό. Να είστε βέβαιοι ότι θα γίνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ερχόμαστε, λοιπόν, εμείς, οι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και λέμε γιατί δίνουμε ασπιρίνες, ενώ μπορούμε να δώσουμε μια αποτελεσματική θεραπεία και να τελειώνει αυτό το κακό, αυτό το καρκίνωμα που ταλαιπωρεί τον κόσμο; Μπορούμε να κατεβάσουμε ένα νόμο που να λέει ότι η πρώτη και μοναδική κατοικία δεν πλειστηριάζεται κατά κανέναν τρόπο. Δεν πλειστηριάζεται κατά κανέναν τρόπο! Γιατί, κύριε Υπουργέ; Γιατί εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με ντουβάρια, δεν έχουμε να κάνουμε με τούβλα, με τσιμέντα. Όταν μιλάμε για την πρώτη ή τη μοναδική κατοικία ενός ανθρώπου –πώς μάλλον τη μοναδική– έχουμε να κάνουμε με όνειρα οικογενειών, έχουμε να κάνουμε με ένα σπίτι μέσα στο οποίο μεγάλωσαν κάποια παιδιά, έχουμε να κάνουμε με ένα σπίτι στο οποίο μέσα πέθαναν γονείς, έχουμε να κάνουμε με αναμνήσεις και έχουμε να κάνουμε και με ένα μίνιμουμ αίτημα ασφαλείας που σε μια τέτοια δύσκολη οικονομική συγκυρία πρέπει να δώσουμε στον κόσμο. Ο κόσμος λέει –να το πω εντελώς εκλαϊκευμένα, κύριε Πρόεδρε και τελειώνω και ευχαριστώ για την ανοχή σας– τουλάχιστον με όλα όσα συμβαίνουν γύρω μου ας έχω ένα κεραμίδι πάνω από το κεφάλι μου για τα παιδιά μου. Αυτό λέει ο κόσμος.

Άρα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σταματήσουμε με τα ημίμετρα. Οι καταστάσεις θέλουν έκτακτα μέτρα. Ένα έκτακτο μέτρο κοινωνικής δικαιοσύνης είναι να απαγορευθεί διά παντός ο πλειστηριασμός της μοναδικής κατοικίας των οφειλετών.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Παρακαλείται τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Προκόπης Παυλόπουλος, να λάβει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σας παρακαλώ να μου δώσετε λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, γιατί τα ζητήματα που ετέθησαν είναι πολλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θα έχετε άνεση χρόνο, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω από το ζήτημα των ημερών και της ζέουσας επικαιρότητας, το ζήτημα της κατάληψης της Νομικής υπ' αυτές τις συνθήκες, τις οποίες όλοι βιώνουμε. Θα είμαι σύντομος, γιατί και χθες έγινε συζήτηση πάνω σε αυτό.

Η εικόνα που και σήμερα το πρωί παρατηρείται, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια εικόνα παράλυσης του κράτους και ανομίας. Οφείλουν να καταλάβουν όλοι εκείνοι που ευθύνονται για το ότι φθάσαμε ως εδώ πως δεν προσφέρουν απολύτως τίποτα ούτε στην εικόνα της χώρας ούτε στην έννομη τάξη ούτε στους ίδιους τους μετανάστες. Το έλεγα και χθες και το επαναλαμβάνω. Όσοι θεωρούν ότι με το να παρακινούν μη νόμιμους, μάλιστα, μετανάστες να καταλύουν το πανεπιστημιακό άσυλο και την έννομη τάξη και πιστεύουν ότι με αυτόν τον τρόπο τους προσφέρουν υπηρεσίες, λυπούμαι που το καταγγέλλω, αλλά στην ουσία εκμεταλλεύονται πολιτικά από τη μια πλευρά τη δυστυχία των ανθρώπων αυτών και από την άλλη επιτείνουν την κατάσταση ανομίας η οποία πλήττει κυρίως την ποιότητα της δημοκρατίας μας.

Παρατήρησα και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ, το οποίο με εξέπληξε. Παρατήρησα μία προσπάθεια των αρμόδιων κρατικών αρχών –όχι του δικού σας Υπουργείου– να μεταθέσουν τις ευθύνες πάνω στο πανεπιστήμιο. Πρέπει να είμαστε σαφείς σ' αυτόν τον τομέα. Βεβαίως και το πανεπιστημιακό άσυλο κατοχυρώνεται εμμέσως από το Σύνταγμα και ευθώς από την κείμενη νομοθεσία, με συγκεκριμένο στόχο και με φορείς υπεράσπισής του τις ίδιες τις πανεπιστημιακές αρχές. Αυτό είναι σύμφυτο με τη φύση της αυτοδιοίκησης των πανεπιστημίων, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 16.

Όμως, κύριε Υπουργέ, είναι εντελώς διαφορετικό το ζήτημα το οποίο αντιμετωπίζουμε τώρα. Η ευθύνη των αρμόδιων πανεπιστημιακών αρχών είναι μεγάλη σ' αυτά τα θέματα, όταν έχουμε κατάλυση του ασύλου από ορισμένους οι οποίοι ανήκουν, υπό την ευρεία του όρου έννοια, στην πανεπιστημιακή κοινότητα. Εδώ δεν συνέβη αυτό. Εδώ αφέθηκε το πανεπιστήμιο έρμαιο κατάληψης από ανθρώπους που δεν έχουν καμμία σχέση και οι

οποίοι προγραμματισμένα πήγαν εκεί και ύστερα μάλιστα από ειδοποίηση του προέδρου της σχολής –και δεν αμφισβητώ ούτε κατ' ελάχιστον τα λεγόμενα και των πανεπιστημιακών αρχών και του Προέδρου της Νομικής Σχολής καθηγητή κ. Θόδωρου Φορτσάκη– ότι κατευθύνονται εκεί.

Όταν, λοιπόν, υπήρξε αυτή η ολιγωρία των αρχών να εμποδίσουν την κατάληψη, οι συνέπειες από την κατάληψη, οι οποίες μπορεί να είναι επώδυνες –ενδεχομένως πολύ επώδυνες– δεν μπορεί να ανήκουν στην ομάδα των πανεπιστημιακών. Είναι άλλο να διαχειρίζονται τα του οίκου τους και εκεί να έχουν και τις αντίστοιχες ευθύνες και άλλο να έρχεται η πολιτεία, να ολιγωρεί και η ίδια να είναι εκείνη που ζητάει ευθύνες γιατί συνέβη, ύστερα από την ολιγωρία της, αυτή η κατάληψη, όταν μάλιστα συνδέεται με ένα από τα μεγαλύτερα ζητήματα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε, δηλαδή με το θέμα της λαθρομετανάστευσης.

Γι' αυτό, η πολιτεία είναι υποχρεωμένη να λύσει αυτό το πρόβλημα, όπως ταιριάζει σε μία δημοκρατική έννομη τάξη. Όμως, αυτή η εικόνα ανομίας και παράλυσης μίας χώρας, η οποία κάνει το γύρο του κόσμου –το τονίζω– δεν ταιριάζει ούτε στην ποιότητα της δημοκρατίας μας ούτε στη σταθερότητα της έννομης τάξης, την οποία όλοι οφείλουμε να υπερασπιστούμε.

Και έρχομαι τώρα στα θέματα του νομοσχεδίου. Κύριε Υπουργέ, τα όσα είπαμε χθες –και εγώ προσωπικά– σχετικά με το «όχι» επί της αρχής, προδικάζουν και την τεκμηρίωση, η οποία αφορά το ποια είναι τα άρθρα εκείνα τα οποία καταψήφισουμε.

Επαναλαμβάνω ότι είναι ένα σχέδιο νόμου, το οποίο έχει και θετικά στοιχεία. Και αυτά θα τα αναδείξουμε και τα υπερψηφίζουμε. Όμως, έχει σημαντικά ζητήματα τα οποία βαίνουν προς την άλλη κατεύθυνση, δηλαδή προς μία αντίθετη φιλοσοφία από εκείνη που εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να έχει μία παραγωγική σχολή στελεχών δικαιοσύνης.

Λέω, λοιπόν, ξανά ότι για μας η σταθερότητα της έννομης τάξης είναι σημαντική. Δεν μπορεί να καταργούμε νόμους που ψηφίσαμε όλοι –ή σχεδόν όλοι– μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, επειδή έχουμε μία διαφορετική αντίληψη των πραγμάτων. Και όχι μόνο δεν πρέπει να το κάνουμε αυτό, αλλά δεν είναι σωστό μία σχολή σαν τη σχολή υποψήφιων στελεχών της δικαιοσύνης, στο λίγο χρόνο που έχουν αυτά τα στελέχη για να μπορέσουν να αποκτήσουν τη βάση την οποία πρέπει να αποκτήσουν, να αναλώνεται σε πράγματα που δεν είναι αντικείμενο της δικαστικής κρίσης. Όταν –το τονίζω– είναι τόσο μικρό το χρονικό διάστημα και τόσο γενική η μόρφωση που παρέχεται μέσα απ' αυτήν, ώστε στην ουσία, ας μην αυταπατώμεθα, να μην μπορεί να αλλάξει την προσωπικότητα αυτών των ανθρώπων.

Είναι άλλο αν ήταν μεγάλος ο χρόνος. Είναι άλλο να είχαμε περιθώριο, ώστε να διδαχθούν και το ένα και το άλλο και άλλο να έχουμε έναν ασφυκτικό χρόνο, στον οποίο δεν προλαβαίνουν να διδαχθούν εκείνο που είναι βασικό, αφού έχουν αποκτήσει τη μόρφωση και έχουν διαμορφώσει την προσωπικότητά τους. Ένας άνθρωπος είκοσι οκτώ ή τριάντα ετών έχει διαμορφώσει την προσωπικότητά του και δεν πρόκειται να του την αλλάξεις με μαθήματα δύο και τριών μηνών. Εκείνο που μπορείς να κάνεις είναι να τον εφοδιάσεις με τα μέσα που του επιτρέπουν να έχει δίκαιη δικαστική κρίση. Και εκεί πρέπει να δώσουμε την έμφαση.

Η άποψή μας είναι, λοιπόν, ότι μία τέτοια σχολή πρέπει να έχει κυρίως δικαστική κατεύθυνση και την τύχη της να τη διαχειρίζονται κατά πλειοψηφία οι ίδιοι οι δικαστικοί λειτουργοί, οι οποίοι γνωρίζουν καλύτερα από άλλους –καθένας στο αντικείμενό του– τι είναι εκείνο που πρέπει να έχει ο κάθε υποψήφιος δικαστής, για να μπορέσει την επόμενη μέρα να ανέβει στην έδρα και να δικάσει ανθρώπους, να τάμει διαφορές, να εμπεδώσει την έννομη τάξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βεβαίως και υπάρχουν μαθήματα τα οποία πρέπει να διδαχθεί, όπως για παράδειγμα το μάθημα ιδίως που είπαμε και χθες που αφορά τους μεγάλους σταθμούς της δικαιοσύνης. Άλλο είναι αυτό και άλλο είναι οι γενικές φιλοσοφικές θεωρήσεις οι οποίες δεν προσθέτουν τίποτα, αλλά αντιθέτως αφαιρούν από τον πολύτιμο χρόνο που πρέπει να έχει ο υποψήφιος δικαστής, για να μπορέσει να διαμορφώσει τη δικαστική πλευρά της προσωπικό-

τητάς του.

Κατόπιν τούτου, θα αναφέρω ορισμένα παραδείγματα σχετικά με τα άρθρα τα οποία καταψηφίζουμε, για να σας αποδείξω ότι αυτά τα άρθρα δεν φέρνουν βέβαια καμμία καταστροφή για τη σχολή, αλλά εν πάση περιπτώσει για λόγους συμβολισμού δεν πρόκειται να τα ψηφίσουμε, γιατί δεν είναι η κατεύθυνσή τους εκείνη που θα έπρεπε.

Για παράδειγμα, στο άρθρο 3, σε ό,τι αφορά το ζήτημα του διοικητικού συμβουλίου, δεν πιστεύουμε ότι αυτό το άνοιγμα προς πρόσωπα που προέρχονται κυρίως έξω από το καθαρώς δικαστικό σώμα, δίνει τη δυνατότητα –όπως λέγεται και το είπαμε και χθες στην αιτιολογική έκθεση– ενός είδους αύξησης του κοινωνικού ελέγχου πάνω στα ζητήματα της σχολής και του τρόπου λειτουργίας της. Θα προτιμούσαμε να παραμείνει η σημερινή σύνθεση, όπου εκπροσωπούνται πολύ περισσότερο οι ίδιοι οι δικαστικοί, γιατί γνωρίζουν καλύτερα τα πράγματα και διαμορφώνουν την ατμόσφαιρα εκείνη τη δικαστική που πρέπει να έχει αυτός που φοιτά στη σχολή, για να μπορέσει μετέπειτα να δικάσει.

Σε ό,τι αφορά, επίσης, το άρθρο 7 για τα συμβούλια σπουδών και διδασκόντων, θεωρούμε ότι θα πρέπει να είναι πιο έντονη η δικαστική παρουσία. Και το είπαμε αυτό και το επαναλαμβάνω και εγώ. Δεν καταλαβαίνω γιατί γίνεται αυτή η μεταβολή, δεν προσθέτουμε τίποτα σε ανθρώπους οι οποίοι έχουν ήδη μόρφωση. Βεβαίως, μπορούν να προσφέρουν οι διδάσκοντες μέσα από την παρουσία τους σε ό,τι αφορά το άνοιγμα της σχολής γενικότερα. Αλλά είπα ότι επιδιώκουμε σ' αυτή τη σχολή περισσότερο να αποκτά δικανική κρίση ο υποψήφιος και πολύ περισσότερο να ζει από νωρίς αυτήν την ατμόσφαιρα σε ό,τι αφορά τη δικαστική διαδρομή του επέκεινα.

Το ίδιο πράγμα έχω να πω και για το άρθρο 4 ως προς τον γενικό διευθυντή. Κύριε Υπουργέ, εγώ αντιλαμβάνομαι για ποιο λόγο στο άρθρο αυτό θέτετε το γενικό διευθυντή μονίμως να μένει στην έδρα της σχολής. Εκ πρώτης όψεως φαίνεται σωστό. Όμως, σας επαναλαμβάνω ότι με τα προσόντα που ζητάμε γι' αυτόν, πρέπει να είναι ένας ανώτατος δικαστικός λειτουργός, μεγάλου κύρους βέβαια, ένας σημαντικός δικαστής. Φανταστείτε να μην μπορεί να κάνει τίποτα άλλο εκτός από τη δουλειά του στη σχολή! Φανταστείτε δικαστήρια, όπως το Συμβούλιο της Επικρατείας, τα οποία έχουν μικρό αριθμό στελεχών σχετικά με τη δουλειά που κάνουν, να στερούνται πλήρως έστω και έναν ανώτατο δικαστή γι' αυτό το χρονικό διάστημα!

Εγώ θεωρώ –και αυτό αποδείχθηκε στο παρελθόν και αποδεικνύεται ακόμα και σήμερα– ότι ο γενικός διευθυντής και όταν δεν είναι υποχρεωμένος να μένει εκεί πάνω συνεχώς, μπορεί ταυτόχρονα να κάνει ένα μέρος της δουλειάς του στο δικαστήριο στο οποίο ανήκει και να προσφέρει σ' αυτό. Ας μην αυταπατώμεθα. Αν είναι ένας σημαντικός άνθρωπος, αντιλαμβάνεστε τι σημαίνει αυτό σε μία εποχή που δεν μας περισσεύουν και πολλοί άλλωστε. Αυτό πρέπει να το ομολογούμε. Γι' αυτό είμαστε αντίθετοι και προς αυτήν την κατεύθυνση ή ιδιαίτερα προβληματισμένοι.

Το ίδιο θέλω να πω και για το άρθρο 15. Κύριε Υπουργέ, το ότι φεύγει η προφορική εξέταση από τις εξετάσεις αποφοίτησης, είναι κάτι το οποίο μας προβληματίζει έντονα.

Πάντοτε το πίστευα. Ακόμα και για τις εξετάσεις τις πτυχιακές στο πανεπιστήμιο και ιδίως στη Νομική Σχολή πρέπει να υπάρχουν προφορικές δοκιμασίες.

Η Νομική είναι, από τη φύση της –πολύ δε περισσότερο η δικαστική κατεύθυνση– οπωσδήποτε μία δουλειά η οποία πέρα από τη γνώση προϋποθέτει να μην προσωπικότητα. Την προσωπικότητα του υποψηφίου δεν μπορείς να την αντιληφθείς μόνο από ένα γραπτό. Το αντιμετωπίσα χρόνια μέσα στο πανεπιστήμιο.

Την προσωπικότητα, ιδίως για τους νομικούς, μπορείς να την δεις από την προφορική εξέταση και να εκτιμήσεις περισσότερο μια λάθος απόκριση εάν δείχνει μία έντονη προσωπικότητα η οποία ξέρει να σκέφτεται, από μία σωστή κρίση, σωστή απόφαση, η οποία προέρχεται μόνο από μία πεπατημένη γραμμή την οποία ακολουθεί εκείνος ο οποίος αποφαινεται.

Είναι κρίμα πραγματικά να μην μπορεί να κριθεί από την προφορική εξέταση –ή και από την προφορική εξέταση– ο υποψήφιος, τη στιγμή μάλιστα κατά την οποία ξέρουμε ποιο ρόλο

διαδραματίζει η όλη προφορική διαδικασία και μέσα στα ίδια τα δικαστήρια. Κατόπιν τούτου κι εδώ είμαστε αντίθετοι.

Ανέφερα ορισμένα παραδείγματα των άρθρων 3, 4, 7 και 15 που πραγματικά μας προβληματίζουν ή είμαστε αντίθετοι προς την κατεύθυνσή τους.

Δεν μπορώ όμως να μη σταθώ και σε ορισμένα πράγματα που είναι θετικά στο νομοσχέδιο. Θα ήταν άδικο να μην τα επισημάνει κανείς. Στέκομαι, παραδείγματος χάριν, σε όλα εκείνα τα άρθρα τα οποία αφορούν το Ινστιτούτο Διεθνούς Δημοσίου Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων, όπου έπρεπε να γίνουν αυτές οι μεταβολές. Πρέπει αυτό το ινστιτούτο να αποκτήσει, και λόγω της παράδοσης που έχει και των προοπτικών σε μία εποχή σαν τη σημερινή, τη δομή την οποία του δίνετε.

Με προβληματίζει –και θα ήθελα απλώς και μόνο να μας δώσετε μία εξήγηση στην ομιλία σας– το άρθρο 32. Για ποιο λόγο θέτετε ως όριο το εβδομηκοστό δεύτερο έτος για το διευθυντή για παράδειγμα; Που σημαίνει ότι όταν είναι καθηγητής θα είναι και ομότιμος μετά το εξηκοστό έβδομο έτος της ηλικίας. Γιατί το εβδομηκοστό δεύτερο κι όχι παραδείγματος χάριν το εβδομηκοστό πέμπτο; Τι σημαίνει αυτό το πράγμα; Θα ήθελα απλώς μία εξήγηση. Μην νομίζετε ότι υπονοώ ότι υποκρύπτεται κάτι. Απλώς για να ξέρουμε τι ψηφίζουμε μιας και ψηφίζουμε το άρθρο αυτό.

Όπως επίσης –το επανέλαβα χθες γιατί το είχαμε πει και στην επιτροπή και το επισημαίνω ιδιαίτερα σήμερα– είναι πολύ σωστή η ρύθμιση του άρθρου 33 για την άσκηση ασκουμένων δικηγόρων στο διοικητικό πρωτοδικείο ή εφετείο ή στην εισαγγελία της έδρας του δικηγορικού συλλόγου.

Και είναι πολύ σωστό, όχι μόνο γιατί δίνει τη δυνατότητα της άσκησης σε ανθρώπους που την αγαπάνε στην ουσία της και ίσως δεν έχουν τη δυνατότητα να πάνε σε γραφεία εγαλοδικηγόρων και άλλων, αλλά και γιατί –το τονίζω– όσοι επιλέξουν αυτόν το δρόμο αποκτούν την όσμωση με τη δικαστική εξουσία την ώρα που ασκεί τα καθήκοντά της.

Και ενδεχομένως από εκεί –και χωρίς βεβαίως να θίγουμε έστω και κατ' ελάχιστο την αντικειμενικότητα των εισαγωγικών εξετάσεων στη σχολή δικαστών– να μπορεί να κρίνει καλύτερα η ίδια η επιτροπή, για παράδειγμα, που θα εξετάσει αργότερα και θα έχει μπροστά της και τις επιδόσεις ενός ασκουμένου, τους ανθρώπους που έχουν δείξει τάσεις να πάνε στη δικαιοσύνη, να υπηρετήσουν τη δικαιοσύνη.

Γι' αυτό και υπερψηφίζουμε αυτό το άρθρο, πάντοτε βέβαια υπό την αίρεση ότι το αρμόδιο Υπουργείο και οι αρμόδιες δικαστικές αρχές που είναι εποπτεύουσες θα έχουν την ευθύνη να διαπιστώνουν ότι η άσκηση είναι ουσιαστική και δεν χρησιμοποιούνται αυτοί οι άνθρωποι για μία γραμματειακή δουλειά, δηλαδή στην ουσία να καλύψουν κενά που πράγματι είναι πολλά. Αλλά αυτό είναι δουλειά κυρίως των ιδίων των δικαστηρίων, τα οποία εποπτεύουν, να το δουν.

Τέλος κύριε Υπουργέ, υπερψηφίζουμε, όπως είπα και ο κ. Νεράντζης χθες, τη ρύθμιση εκείνη η οποία αφορά την παράταση της απαγόρευσης των κατασχέσεων για την πρώτη και πολύ περισσότερο για τη μοναδική κατοικία.

Όπως και να το κάνουμε όμως, όλο αυτό δείχνει ότι αργούμε σε ό,τι αφορά τους ρυθμούς με τους οποίους εφαρμόζεται ο σχετικός νόμος για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα. Γι' αυτό φθάνουμε στην παράταση αυτή. Αν ο νόμος αυτός είχε εφαρμοσθεί με ταχύτερους ρυθμούς δεν θα ήταν ανάγκη να φθάσουμε εδώ. Γιατί αυτό που κάνουμε απλώς και μόνο είναι ένα είδος «αναστολής εκτελέσεως».

Μέχρι τον Ιούνιο πρέπει να έχουν μπει οι βάσεις, ώστε ο νόμος να εφαρμοσθεί ή να υπάρξει μία άλλη ρύθμιση γενικότερη πια, για το θέμα της κατάσχεσης της πρώτης ή μοναδικής κατοικίας. Δεν είναι δικό σας θέμα, κύριε Υπουργέ, αλλά θα πρέπει να διαβιβάζετε στους συναδέλφους σας αυτό το αίτημα.

Αν ο νόμος δεν είναι έτοιμος ή αποδειχθεί –μιλάω για το νόμο για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα– ότι είναι ή αναποτελεσματικός ή γραφειοκρατικός και πάντως δεν προστατεύει τα πρόσωπα αυτά, τα οποία χρήζουν ιδιαίτερης προστασίας –ιδίως η μοναδική κατοικία είναι κάτι το οποίο αγγίζει τον ίδιο τον κοινωνικό ιστό– τότε με θάρρος η Κυβέρνηση πρέπει να πει ότι στον τομέα αυτόν θα φέρει ειδική ρύθμιση σε ό,τι αφορά τις κατα-

σχέσεις οι οποίες αφορούν την πρώτη και, πολύ περισσότερο, τη μοναδική κατοικία.

Κι αυτές θα πρέπει να είναι ρυθμίσεις μόνο κατ' εξαίρεση. Εγώ αντιλαμβάνομαι τον απόλυτο τρόπο με τον οποίο μίλησε ο κ. Ροτμούλης, αλλά ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι αυτό δεν είναι εφικτό -δηλαδή να εξαιρεθούν εντελώς- θα πρέπει όχι μόνο εντελώς κατ' εξαίρεση αλλά κάτι παραπάνω να επιτρέπεται η κατάσχεση σε ό,τι αφορά το θέμα της πρώτης, ιδίως δε της μοναδικής κατοικίας, σε συνδυασμό με το εισόδημα βέβαια. Γιατί μπορεί να έχουμε έναν άνθρωπο που να έχει μια και μοναδική κατοικία αλλά να έχει μία πλούσια ζωή γιατί δεν τον ενδιαφέρουν τα ακίνητα.

Ο συνδυασμός όμως της μοναδικής ιδίως κατοικίας με το εισόδημα το οποίο δηλώνει και αποδεικνύεται ότι δηλώνει ο οφειλέτης πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο μίας ρύθμισης σε μία εποχή σαν τη σημερινή όπου γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι τα προβλήματα είναι τεράστια. Γιατί αν στα προβλήματα επιβίωσης τα οποία αντιμετωπίζουν τόσα νοικοκυριά στην Ελλάδα, προστεθεί και το πρόβλημα της στέγης, αντιλαμβάνεται κανείς πού μπορούμε να οδηγηθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ολοκληρώστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την τόσο μεγάλη υπέρβαση του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ήταν χρήσιμη για τη συζήτηση η ανάλυση που κάνατε. Σας ευχαριστούμε.

Σας ανακοινώνω την πορεία της συζήτησής μας. Θα λάβει το λόγο ο κ. Κωνσταντίνος Καραγκούνης, στη συνέχεια ο κ. Πλεύρης και θα κλείσουμε τη συζήτηση όσον αφορά του εγγεγραμμένους και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους με την αγόρευση, την παρέμβαση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δρίτσα.

Ορίστε, κύριε Καραγκούνη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Θα είμαι πολύ σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως νομικός στο επάγγελμα και μάχιμος δικηγόρος κάθε φορά που έρχεται σχέδιο νόμου που αφορά τον τομέα της δικαιοσύνης, αποτελεί για εμένα ιδιαίτερο σημείο αναφοράς, γιατί ας μη γελιόμαστε, αν σήμερα η χώρα μας περνά τα δεινά που περνά σε όλα τα επίπεδα, οικονομικό, πολιτικό, πολιτιστικό, αυτό εν πολλοίς οφείλεται στο ότι η δικαστική εξουσία, δυστυχώς δεν λειτουργεί με τον τρόπο που θα έπρεπε να λειτουργεί.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, ο ρόλος των δικαστών είναι καθοριστικός για τη γρήγορη και αποτελεσματική απονομή της δικαιοσύνης. Οι Έλληνες δικαστές σήμερα καλούνται να υπερασπιστούν την ηθική υπόσταση της ελληνικής κοινωνίας που σήμερα βάλλεται όσο ποτέ άλλοτε, να αντιμετωπίσουν νέες προκλήσεις, δύσκολες, στην άσκηση των καθηκόντων τους.

Οφείλουν να ερμηνεύουν το γράμμα αλλά και το πνεύμα του νόμου μέσα σε κοινωνίες που γίνονται όλο και περισσότερο πολυπολιτισμικές με πληθυσμούς προσφύγων και μεταναστών. Στη σύγχρονη αυτή πραγματικότητα θέλουν το δικαστή ανεξάρτητο, αποτελεσματικό, με γνώσεις κοινωνικής πραγματικότητας, που να του επιτρέπουν και η κρίση του να είναι ορθή και βεβαίως να μπορεί να αποκρούσει κάθε εξωθεσμική παρέμβαση.

Η απονομή δικαιοσύνης είναι η κορυφαία κοινωνική λειτουργία και πρέπει να διασφαλίζεται και στο επίπεδο της αξιοπρέπειας και του σεβασμού του θεσμού αλλά και στο επίπεδο του κύρους των λειτουργιών της.

Το νομοσχέδιο που φέρντε προς ψήφιση, κύριε Υπουργέ, αγιγίζει τον πυρήνα της δικαστικής εξουσίας, διότι μιλάμε για το φυτώριο των δικαστικών λειτουργιών που αύριο θα κληθούν να εφαρμόσουν αυτά που εμείς ψηφίζουμε.

Όσοι ασχολούνται με το επάγγελμα, κύριε Υπουργέ, αντιλαμβάνονται ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα της δικαιοσύνης είναι οργανωτικό και λειτουργικό. Πρόκειται για την υπέρμετρη καθυστέρηση στην ολοκληρωμένη απονομή της, στον προσδιορισμό και στην εκδίκαση των υποθέσεων όλων των κατηγοριών, ποινικών, αστικών και διοικητικών και η καθυστέρηση πολλές φορές φθάνει στο όριο της ουσιαστικής αρνησιδικίας. Οι λόγοι της καθυστέρησης είναι πολλοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι

και σίγουρα το πρόβλημα εκκινεί από τα πρώιμα στάδια διάρθρωσης της δικαιοσύνης.

Έχω την εντύπωση, κύριε Υπουργέ, ότι φέρντε νομοσχέδια απλά για να τα φέρετε. Ποιες ουσιαστικές αλλαγές πραγματοποιούν με το παρόν νομοσχέδιο και τι το συγκλονιστικό επέρχεται; Έχει δίκιο ο εισηγητής της Μειοψηφίας που λέει: «Δεν προλάβαμε να δούμε τα αποτελέσματα του ν.3689/2008», δεδομένου ότι μόλις πρόσφατα είχαμε εφαρμογή των ρυθμίσεων στους εκπαιδευόμενους δικαστές.

Και δεν είναι άδικη, κύριε Υπουργέ, η κριτική που σας γίνεται, όσον αφορά για το ότι μετατρέπεται η σχολή δικαστών σε σχολή ακαδημαϊκού χαρακτήρα, διότι έτσι αλλοιώνεται η φύση και ο σκοπός της.

Συμφωνώ με την άποψη ότι στο δεκατριμελές διοικητικό συμβούλιο, ο περιβόητος κοινωνικός έλεγχος διασφαλίζεται με τη συμμετοχή των λοιπών εκπροσώπων, πλην των δικαστικών λειτουργιών ή των επιστημονικών φορέων, σύμφωνα με τα ισχύοντα του ν. 3689/2008. Και δεν αντιλαμβάνομαι την απομείωση της συμμετοχής των δικαστικών λειτουργιών, που άλλωστε είναι και οι καθ' ύλην αρμόδιοι της όλης υπόθεσης.

Συμφωνώ, επίσης, ότι στο άρθρο 4 μπορεί να τεθεί θέμα αντισυνταγματικότητας εξαιτίας της αποχής του γενικού διευθυντή από τα καθήκοντά του, αφού θα είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Αμφιλεγόμενη είναι και η πρόβλεψη, κύριε Υπουργέ, για το υποχρεωτικό της διαμονής του γενικού διευθυντή στη Θεσσαλονίκη, αφού σίγουρα αποστερεί από τη θέση αυτή ικανότατους δικαστικούς και περιορίζει αρκετά τις διαθέσιμες επιλογές.

Στην ίδια λογική κινείται και η πρόβλεψη του άρθρου 5, προβλέποντας ότι ως διευθυντές κατάρτισης και επιμόρφωσης ορίζονται μόνο πρόεδροι εφετών, αποκλείοντας έτσι από τις ανωτέρω θέσεις άλλους κλάδους δικαστικών λειτουργιών.

Όσον αφορά τις συνθέσεις τόσο του Συμβουλίου Σπουδών, όσο και της Επιτροπής Διαγωνισμού, παρατηρείται εξίσου η αύξηση εξωδικαστικού προσωπικού, που βεβαίως μένει να δούμε στο μέλλον τι αποτελέσματα θα έχει στην εύρυθμη λειτουργία και την παραγωγικότητα της σχολής.

Ορθές κρίνω τις αιτιάσεις, όσον αφορά την πρόβλεψη για τις ξένες γλώσσες, ήτοι η εξέταση θα γίνεται αποκλειστικώς από καθηγητές ή διδάσκοντες ξένων γλωσσών των νομικών σχολών, ειδικά τώρα που η εξέταση είναι εξίσου καθοριστική για την επιτυχία του υποψηφίου. Θα είναι πραγματικά παράδοξο να αποφασίζει ο καθηγητής για την πορεία του συμμετέχοντος υποψηφίου και μάλιστα αποφασιστικά χωρίς την επίβλεψη του δικαστικού.

Άκρως ευαίσθητο και στα όρια της Συνταγματικότητας είναι και το ζήτημα της πρόβλεψης για προσαύξηση του τελικού βαθμού με βάση το μεταπτυχιακό και το διδακτορικό δίπλωμα, όπου εξάλλου οι ανώτεροι τίτλοι σπουδών, εφόσον αναγνωριστούν ως συναφείς, αυξάνουν αντίστοιχα το μισθό.

Κύριε Υπουργέ, αυτό το ζήτημα δημιουργεί ανισότητες και ειδικά σήμερα που η οικονομική κρίση δημιουργεί ήδη και από μόνη της ανισότητες. Ας μην τις επιτείνουμε, λοιπόν και εμείς με τις νομοθετικές μας παρεμβάσεις. Άλλωστε, στις εξετάσεις θα φανεί ο καλύτερος.

Θα συμφωνήσω, κύριε Υπουργέ, ως ένα βαθμό στη μείωση του συντελεστή των προφορικών στο 30% κατά την εισαγωγή των δικαστικών στο πλαίσιο της διασφάλισης της διαφάνειας. Όμως, δεν κατανοώ την εξάλειψη των προφορικών κατά την αποφοίτηση. Θεωρώ πως η ολοκληρωμένη αξιολόγηση του υποψηφίου και μάλιστα τώρα που ο χρόνος φοίτησης περιορίζεται στο ένα έτος, είναι επιβεβλημένο να διέρχεται και της προφορικής εξέτασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλω να σας κουράσω άλλο με τα επιμέρους άρθρα. Όμως, θέλω να επανέλθω στο αρχικό ζήτημα που έθεσα περί αξιόπιστης και έγκαιρης απόδοσης της δικαιοσύνης.

Είναι διάχυτη, κύριε Υπουργέ, και ξέρετε πολύ καλύτερα από εμένα ποια είναι η άποψη του νομικού κόσμου.

Θα ήθελα να σας θέσω τα εξής ερωτήματα, κύριε Υπουργέ: Γνωρίζετε πόσοι είναι αυτήν τη στιγμή οι υπηρετούντες στον

πρώτο βαθμό της δικαιοσύνης; Αν δεν κάνω λάθος, είναι περίπου χίλιοι πεντακόσιοι δικαστές. Πρόεδροι πρωτοδικών, πρωτοδίκες, εισαγγελείς πρωτοδικών και αντιεισαγγελείς. Πόσοι από αυτούς σήμερα πραγματικά λειτουργούν; Πόσοι βρίσκονται στη θέση τους, κύριε Υπουργέ, και δεν βρίσκονται σε άδεια; Και τα ερωτήματα αφορούν άνδρες και γυναίκες; Σας θέτω ένα ερώτημα που το αντιμετωπίζουμε καθημερινά στα δικαστήρια και έχει ουσιαστική επιρροή σε όσα ανέφερα προηγουμένως. Έχετε κάνει μια απογραφή των όσων πραγματικά ετησίως βρίσκονται στη θέση τους;

Θα ήθελα απαντήσεις σε όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, διότι με βάση αυτές θα πρέπει να δούμε τι μπορούμε να διορθώσουμε και να βελτιώσουμε. Γνωρίζετε ότι οι άνδρες παίρνουν εννιάμηνη άδεια ανατροφής τέκνου, ενώ οι γυναίκες παίρνουν σχεδόν είκοσι δύο μήνες άδειες κυήσεως. Δεν ισχυρίζομαι ότι θα πρέπει να καταργηθούν οι άδειες, αλλά σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να δούμε το θέμα με ένα ορθολογικότερο πρίσμα.

Τελειώνοντας, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα σας επισημάνω ότι σκοπός της σχολής δικαστών θα πρέπει να είναι και η καλλιέργεια επαγγελματικής συνείδησης, διότι όχι μόνο στους δικαστές, αλλά και σε πολλούς άλλους κλάδους της Δημόσιας Διοίκησης αυτή είναι μια έννοια που λείπει. Το κράτος οφείλει να το κάνει, όπως οφείλει και να το διασφαλίζει. Όμως, και η δικαιοσύνη οφείλει να την παρέχει στους πολίτες που τόσο πολύ βάλλονται από τη σημερινή πραγματικότητα.

Δεν είναι της παρούσης, αλλά γνωρίζετε ότι οι επίδοξοι δικαστές με το που τελειώνουν τη Νομική Σχολή και πιθανόν καλούνται να πραγματοποιήσουν και ένα μεταπτυχιακό, έρχονται να εφαρμόσουν τους νόμους μη έχοντας ίσως ακόμα την απαραίτητη δικαστική αντίληψη να το κάνουν.

Θα έχουμε, όμως, την ευκαιρία να επανέλθουμε σε φλέγοντα ζητήματα, τα οποία θέλουν και πολύ διάλογο, αλλά και πολλή συζήτηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγκούνη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και ζητώ συγγνώμη για την καθυστέρηση και τη δυσλειτουργία που προκάλεσα στη σειρά των ομιλητών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω στα άρθρα, θα ήθελα να μείνω σε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση που αναπτύχθηκε κυρίως από την Αριστερά. Πρόκειται για ένα ιδεολογικό θέμα που έχει να κάνει με το πώς πρέπει να δικάζει ένας δικαστής. Και τόσο από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας όσο και από το ΣΥΡΙΖΑ άκουσα μια αναφορά για το ότι ο δικαστής θα πρέπει να δικάζει με μια ευρύτητα και μια προσήλωση στα δημοκρατικά ιδεώδη. Επίσης, ετέθη και το θέμα του πώς θα κρίνει, λόγου χάριν, κάποιες εργατικές διαφορές.

Η άποψή μου, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι αυτά τα θέματα είναι θέματα της Βουλής και ότι οι δικαστές θα πρέπει να εφαρμόζουν το νόμο. Και είναι επικίνδυνο να πιστεύουμε ότι ανάλογα με τις πεποιθήσεις του ο κάθε δικαστής μπορεί να κρίνει μια περίπτωση. Αυτή είναι δουλειά του νομοθετικού σώματος. Το νομοθετικό σώμα ψηφίζει το νόμο και ο δικαστής πρέπει να εφαρμόσει αυτόν το νόμο βάσει της βούλησης του Νομοθετικού Σώματος. Και αν τυχόν κρίνει ότι υπάρχουν και θέματα συνταγματικότητας, όπως κατά καιρούς συμβαίνει, πάλι αυτό δεν θα πρέπει να κριθεί σε μια ευρύτητα με βάση τι πιστεύει ή τι θα ήθελε να πιστεύει, αλλά θα πρέπει να κριθεί στη λογική του ποια ήταν η γραμματική και η τελεολογική ερμηνεία, δηλαδή ο σκοπός του νομοθέτη.

Διότι διαφορετικά και κατά την άποψή μου είναι επικίνδυνο, διότι θα βρεθούν δικαστές με διαφορετικές πεποιθήσεις και τελικά δεν θα έχουμε εφαρμογή του νόμου, αλλά μια μεταφορά της εργασίας που γίνεται στη Βουλή – αυτό, δηλαδή, που θέλουμε να είναι νόμος- στις δικαστικές αίθουσες. Αυτή είναι μια γενικότερη συζήτηση.

Θα μου πείτε, θέλετε δικαστές τεχνοκράτες; Κατ' αρχάς, θέλω αμερόληπτους δικαστές και δικαστές τεχνοκράτες, οι οποίοι θα

βλέπουν ψυχρά μια υπόθεση και θα εφαρμόζουν το νόμο, όπως αυτός είναι σωστός.

Στη συνέχεια, θα ήθελα να έρθω και σε ένα άλλο θέμα που επίσης παρουσιάζει ενδιαφέρον στη γενικότερη συζήτηση που γίνεται και αφορά το αν μπορούν οι πολίτες να είναι ένορκοι, όπως για παράδειγμα στα μικτά ορκωτά δικαστήρια.

Κατά την άποψή μου, οπωσδήποτε σε ένα κομμάτι της δικαιοσύνης θα πρέπει να υπάρχουν τα μικτά ορκωτά δικαστήρια.

Και έρχομαι τώρα στον ποινικό τομέα. Φαντάζομαι ότι κανένας δεν θα μπορούσε να δει στις αστικές δίκες τα μικτά ορκωτά δικαστήρια. Αν πάμε σε μια διεύρυνση, σ' αυτό που λέει ουσιαστικά η Αριστερά, δηλαδή οι πολίτες να είναι δικαστές, θα ήθελα να πω ότι δεν μπορώ να καταλάβω, για παράδειγμα, πώς ο πολίτης που δεν έχει τις νομικές γνώσεις θα κρίνει μια ιδιαίτερη σύμβαση.

Όμως, ακόμα και στον ποινικό τομέα – εγώ πιστεύω στην παρουσία και του κόσμου, των πολιτών στις ποινικές διαδικασίες – πάλι θεωρώ ότι ορθώς ο νομοθέτης έχει κρίνει κάποιες περιπτώσεις, στις οποίες θα πρέπει να διαφυλάξει το πώς μπορεί να κρίνει κάποιος ο οποίος είναι πολίτης το ποινικό κομμάτι, δεδομένου ότι μπορεί να υπάρχουν κάποιες σύνθετες διαδικασίες, τις οποίες αντικειμενικά δεν μπορεί να γνωρίζει. Για παράδειγμα, θα μπορούσε ένας πολίτης που δεν είναι νομικός, δεν είναι δικαστής και δεν έχει την παιδεία να λύσει το θέμα της εξάλειψης του αξιοποίνου, το οποίο συζητούσαμε εμείς εδώ; Θα μπορέσει να κρίνει σύνθετα ζητήματα, που έχουν να κάνουν με την υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος;

Και ας έρθουμε και στο οργανωμένο έγκλημα. Πώς θα κρίνει ο πολίτης – και αυτή είναι μια προστασία που κατά την άποψή μου πρέπει να παρέχεται – θέματα τρομοκρατίας ή αντίστοιχα θέματα οργανωμένου εγκλήματος, όταν υπάρχει ο κίνδυνος να απειληθεί η ζωή του;

Θεωρώ, λοιπόν, ότι η ύπαρξη πολιτών είναι σωστή. Και πράγματι, μπορώ να σας πω ότι η βαριά εγκληματικότητα, όπως είναι λόγου χάριν, η ανθρωποκτονία εκ προθέσεως κρίνεται από τα μικτά ορκωτά δικαστήρια.

Δεν υπάρχει, δηλαδή, αμφισβήτηση, όσον αφορά το πώς μπορεί να κρίνει ο πολίτης τα πραγματικά περιστατικά. Η αμφισβήτηση αφορά το πώς θα μπορέσει να απαντήσει ο πολίτης στα σύνθετα νομικά ζητήματα και όχι στο αποδεικτικό κομμάτι, αλλά στο νομικό κομμάτι.

Έρχομαι τώρα στα άρθρα του σχεδίου νόμου.

Κύριε Υπουργέ, θα ψηφίσουμε και το πρώτο και το δεύτερο άρθρο του σχεδίου νόμου.

Το άρθρο 3 δεν το ψηφίζουμε, γιατί πιστεύουμε ότι η προηγούμενη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου ήταν αρτιότερη.

Το άρθρο 4 θα το ψηφίσουμε, όπως και το άρθρο 5, γιατί πιστεύουμε ότι αυτές θα πρέπει να είναι οι κατευθύνσεις. Αντίστοιχα ψηφίζουμε και το άρθρο 6, γιατί πιστεύουμε ότι χρειάζεται ο σύμβουλος επιμόρφωσης του ευρωπαϊκού δικαίου.

Επίσης, ψηφίζουμε και το άρθρο 7, διότι θα πρέπει να υπάρχουν δύο συμβούλια σπουδών. Και η διοικητική κατεύθυνση, αλλά και η πολιτική-ποινική.

Θα ψηφίσουμε και το άρθρο 8, το οποίο ουσιαστικά ρυθμίζει ένα διαδικαστικό θέμα.

Το άρθρο 9, που αφορά την επιτροπή διαγωνισμού δεν θα το ψηφίσουμε.

Τα άρθρα 10 και 11 θα τα ψηφίσουμε. Εμείς πιστεύουμε ότι ορθώς μπαίνει και το κριτήριο των μεταπτυχιακών και διδακτορικών ως μια ενδυνάμωση στη θέση κατάταξης, διότι θα πρέπει να επιβραβεύεται αυτός που έχει κάποιες επιπλέον σπουδές σ' αυτά τα σύνθετα θέματα που υπάρχουν. Επίσης, θα ψηφίσουμε και το άρθρο 12.

Το άρθρο 13 δεν θα το ψηφίσουμε. Το άρθρο 14 θα το ψηφίσουμε.

Το άρθρο 15 δεν το ψηφίζουμε με μεγάλη σκέψη, ενώ αντιλαμβανόμαστε, κύριε Υπουργέ, το λόγο για τον οποίο πάτε μόνο σε γραπτές εξετάσεις στο τελικό στάδιο, δηλαδή για καλύτερη ρύθμιση των θεμάτων και για αξιοκρατία. Όμως, πιστεύουμε ότι και οι προφορικές εξετάσεις – έστω με λιγότερη βαρύτητα – θα πρέπει να έχουν παρουσία, ειδικά όταν έχουμε να κάνουμε με εισαγγελείς, όπως σας είπαμε.

Το άρθρο 16 και το άρθρο 17 το ψηφίζουμε. Το ίδιο και το άρθρο 18 και 19. Ερχόμαστε τώρα στο Ινστιτούτο Διεθνούς Δημοσίου Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων. Συμφωνούμε απόλυτα με τη ρύθμιση που κάνετε. Θα τα ψηφίσουμε όλα τα επόμενα άρθρα. Όπου είχαμε παρατηρήσεις σας τις είπαμε.

Όπως αντίστοιχα και για το θέμα των ασκουμένων δικηγόρων, εμείς διατηρούμε την επιφύλαξη στην υλοποίηση αυτής της άσκησης. Ίσως κάποια στιγμή θα έπρεπε να συζητήσουμε και αυτό που ειπώθηκε -αν δεν κάνω λάθος- κάποια στιγμή από τον ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, ότι δηλαδή ίσως να μη χρειάζεται τόσο μεγάλη άσκηση και να μη χρειάζεται όλο αυτό το χρονικό πλαίσιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Εγώ πιστεύω ότι χρειάζεται η άσκηση. Δεν πρέπει να γίνεται στον τομέα των σπουδών, όπως υποστηρίχθηκε. Ίσως το δεκαοκτάμηνο, με τα σημερινά δεδομένα, είναι αρκετό.

Όμως, μπορεί να κάνει ένα κομμάτι μέσα στα δικαστήρια, εάν εσείς διασφαλίσετε είτε με προεδρικό διάταγμα είτε με υπουργική απόφαση ότι πραγματικά θα απασχολείται σε θέματα που θα τον βοηθήσουν στη συνέχεια. Λόγου χάριν, να βρίσκεται στην κατάθεση των προτάσεων, να βλέπει πώς κλείνει ένας φάκελος -είναι θέματα που θα τα κάνει μετά ένας δικηγόρος- να βρίσκεται στην εισαγγελία, να παρακολουθεί ενδεχομένως και από την έδρα και να βοηθάει τον εισαγγελέα σε κάποια θέματα. Έτσι, σίγουρα θα έχει μια επαφή με το αντικείμενο. Αλλά το να βρεθεί είτε στο κυλικείο είτε στα φωτοτυπικά μηχανήματα -το αναφέρω ως υπερβολή- και να βγάζει φωτοτυπίες για τους δικαστές την ύλη που θέλουν, αντιλαμβάνεστε ότι ουσιαστικά δεν θα τον βοηθήσει σε κάτι.

Αυτό, λοιπόν, είναι ένα θέμα υλοποίησης στο βαθμό που μας λέτε ότι και αυτή η άσκηση δεν έχει σχέση με την κάλυψη των οργανικών θέσεων που θα γίνουν με τους όρους στους οποίους έχει προσχωρήσει το Υπουργείο. Μάλιστα κάποιες θέσεις ανοίγουν, προκειμένου να γίνουν οι προσλήψεις.

Τέλος, κύριε Υπουργέ -και χωρίς να κάνω κατάχρηση του χρόνου- θα επανέλθω στο θέμα που υπάρχει αυτή τη στιγμή στη Νομική Σχολή Αθηνών. Λίγο-πολύ τα είπαμε χθες. Έχουμε τις διαφωνίες μας. Όμως, αυτό που μου κάνει εντύπωση και δείχνει πραγματικά πώς η πανεπιστημιακή κοινότητα, η ίδια από μόνη της, καταπατά το άσυλο είναι ότι σήμερα το πρωί ο πρύτανης στη συνέντευξή του ανέφερε επί λέξει ότι έχουμε κατάχρηση του ασύλου.

Όταν, λοιπόν, ο αρμόδιος γι' αυτά τα θέματα διαπιστώνει ότι υπάρχει κατάχρηση του ασύλου και σου λέει «Δεν κάνω, όμως, άρση του ασύλου», ουσιαστικά ξέρετε τι μας λέει; Ότι το νόμο σας τον γράφω στα παλαιότερα των υποδημάτων μου!

Γιατί αν αυτήν τη στιγμή έλεγε «εγώ δε θεωρώ ότι υπάρχει κατάχρηση του ασύλου», θα διαφωνούσαμε μεν, αλλά θα λέγαμε να έρθουμε να το συζητήσουμε. Από τη στιγμή που βλέπει κατάχρηση, πρέπει να εφαρμόσει το νόμο και να ζητήσει την παρέμβαση από τον εισαγγελέα.

Λίγο πριν μπω στην Αίθουσα, άκουσα ότι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Τέντες καλεί αυτήν τη στιγμή τον πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών να δώσει εξηγήσεις για το τι έχει γίνει.

Πρέπει, όμως, να καταλάβουμε -και θα έρθω, ολοκληρώνοντας, κύριε Πρόεδρε, στην κουβέντα που είπαμε πριν- ότι οι νόμοι δεν είναι αναγκαστικά καλοί ή κακοί. Αυτό ισχύει και για το νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Στην πράξη βγήκε κακός. Εάν τον εφάρμοζε η προηγούμενη Βουλή, δεν θα είχε ανακύψει καθόλου θέμα νόμου περί ευθύνης Υπουργών. Αντίστοιχα, και αυτός ο νόμος.

Εμείς για ποιο λόγο λέμε ότι πρέπει να υπάρξει κατάργηση του ασύλου; Διότι θεωρούμε ότι πλέον ζούμε σε μια δημοκρατία και ότι δεν υπάρχουν χώροι που προστατεύουν περισσότερο από άλλους χώρους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Αντιθέτως, πώς λειτουργεί το άσυλο; Εγώ που σπούδασα δέκα χρόνια στη Νομική Σχολή, αν βάλω και το μεταπτυχιακό και το διδακτορικό μου, δεν μπορώ να μπω στη Νομική Σχολή Αθηνών και ο λαθρομετανάστης μπορεί να μπει και να προστατευθεί. Αυτά είναι σημεία των καιρών.

Όμως, σε κάθε περίπτωση βλέπουμε ότι οι ίδιες πρυτανικές αρχές μας λένε «δεν θέλουμε να εφαρμόσουμε το νόμο που έχει ψηφίσει η ελληνική Βουλή». Συνεπώς, πρέπει να κάνουμε ένα τέτοιο νόμο που θα υποχρεούνται οι πρυτανικές αρχές να τον εφαρμόζουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Πλεύρη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ συμβολικά ευτυχή τη συγκυρία ότι χθες και σήμερα αυτή η συζήτηση αναφορικά με την επικαιρότητα, δηλαδή αναφορικά με την παρουσία διακοσίων τριάντα επτά μεταναστών στο κτήριο της Νομικής και την έναρξη της απεργίας πείνας διεξάγεται, ενώ συζητείται ένα νομοσχέδιο που εισάγεται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Θα ήταν πάρα πολύ άσχημο, για παράδειγμα, η συγκυρία να έφερνε αυτή τη συζήτηση, όταν θα είχαμε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως. Επί του συμβολικού όλα αυτά. Γιατί, πράγματι, στις μέρες μας και τα κρίσιμα ζητήματα του ασύλου και της μετανάστευσης διατρέχουν και δοκιμάζουν την έννοια της δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άσυλο δεν είναι νόμος. Το άσυλο είναι μια δημοκρατική, ιστορική κατάκτηση των αγώνων της σύγχρονης νεοελληνικής κοινωνίας. Προφανώς υπάρχουν παρατάξεις σε αυτήν την Αίθουσα που δεν διαθέτουν την ιστορικότητα της διαδρομής και συμμετοχής σε αυτούς τους αγώνες και δεν μπορούν να έχουν την προσέγγιση, πέραν του ότι το άσυλο είναι ένα νομικό πλαίσιο.

Είναι πάρα πολύ χαρακτηριστικό και καθόλου τυχαίο ότι με πολύ μεγάλη άνεση ο κ. Σαμαράς διακηρύσσει την απαίτησή του να καταργηθεί το άσυλο. Ακόμη και ως νομοθετική ρύθμιση είναι παρωχημένο, κατά την άποψή του, λες και τότε που κατακτήθηκε ή που θεσμοθετήθηκε η παράταξη του και η ιστορική του διαδρομή το θεωρούσε σύγχρονο και αναγκαίο.

Θέλω να πληροφορήσω, κύριε Πρόεδρε, και το Σώμα -παίρνω αυτό το δικαίωμα από την ηλικία μου και όχι από την πολιτική μου άποψη- ότι εθνικά -και όχι θεσμικά- πριν από τη δικτατορία ο χώρος των προπυλαίων του Πανεπιστημίου της Αθήνας ήταν ο χώρος που εθεωρείτο κατοχυρωμένος χώρος πανεπιστημιακού ασύλου και αυτός τότε διαρκώς αμφισβητείτο. Εκεί υποτίθεται ότι η Αστυνομία είχε μία προσοχή, μία συστολή, για να εισέλθει σε αυτόν το χώρο και να διαλύσει εκδηλώσεις, διαδηλώσεις, μαχητικές κινητοποιήσεις εκείνης της εποχής. Παρ' όλα αυτά, πάντα οι παρεμβάσεις της Αστυνομίας και τότε -αυθαιρεσία στο έπακρο, αστυνομικό κράτος- εύκολα ξεπερνούσαν πάντα αυτή την εθιμική και κατακτημένη κατοχύρωση της προστασίας του χώρου με διάφορα τέτοιου είδους προσχήματα, ερμηνείες του πόσο διευρύνεται ή πόσο συρρικνώνεται η έννοια του ασύλου.

Όταν, για παράδειγμα, ήταν το 15% και διαδήλωναν μόνο φοιτητές, εκεί η Αστυνομία ήταν πιο προσεκτική. Όταν ήταν και μαθητές, αμφισβητείτο το άσυλο. Τι δουλειά έχουν οι μαθητές εκεί; Όταν ήταν για το Κυπριακό, εκεί δεν υπήρχε άσυλο, γιατί αυτό είναι πολιτική παρέμβαση και τι δουλειά έχουν οι φοιτητές, αντί να διαβάζουν τα βιβλία τους, να ασχολούνται με την απελευθέρωση και την ανεξαρτησία της Κύπρου;

Αυτές είναι οι μνήμες, οι ρίζες -και λέω πολύ λίγα πράγματα, μόνο ενδεικτικά- της διαδικασίας του ασύλου. Μεταπολιτευτικά ή μάλλον πριν από τη Μεταπολίτευση η εξέγερση του Πολυτεχνείου ήταν ακριβώς εκείνη που διεκδίκησε στις συνθήκες της δικτατορίας μια διευρυμένη έννοια του ασύλου.

Στη φοιτητική εξέγερση του Πολυτεχνείου, μέρα-μέρα -κι αυτός ήταν ο κυριότερος λόγος επέμβασης των τανκς- μέσα σε πολύ λίγες μέρες, σε δύο μέρες, η φοιτητική εξέγερση εξελισσόταν σε παλλαϊκή. Μέσα στο Πολυτεχνείο συνεδρίαζαν μαθητικές επιτροπές και ήρθαν οι αγρότες από τα Μέγαρα, ήρθαν εργάτες από πάρα πολλά εργοστάσια της περιοχής και οργάνωσαν εργατικές συνελεύσεις. Αυτά είναι ιστορία, με την οποία το ΠΑΣΟΚ έχει σύνδεση, τα κόμματα της Αριστεράς προφανώς, η Νέα Δημοκρατία και πολύ περισσότερο ο Λαϊκός Ορθόδοξος

Συναγερμένος είναι μακράν αυτής της διεργασίας.

Όταν, λοιπόν, η μεταπολιτευτική πραγματικότητα διέυρνε την έννοια του ασύλου -διότι πράγματι, όλες οι μεγάλες απεργίες των μεγάλων βιομηχανικών τότε συγκροτημάτων, όχι μόνο της Αττικής, αλλά και όλης της Ελλάδας, η ΜΕΛ, η «NATIONAL CAN», η «ΠΙΤΣΟΣ» και πάρα πολλές άλλες εργατικές κινητοποιήσεις, συνεδρίαζαν μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους και στο πολυτεχνείο- αυτό δεν ήταν μια αντιδημοκρατική λειτουργία, δεν ήταν μία παραβίαση του νόμου, δεν ήταν μία παράλυση του νόμου. Ήταν μία φυσιολογική λειτουργία μιας κοινωνίας που υλοποιούσε αυτήν την προσέγγιση φοιτητών, εργατών, αγροτών, μεσοστρωμάτων, σε ένα κοινωνικό ρεύμα διεύρυνσης της δημοκρατίας και κατοχύρωσης και των κοινωνικών και των θεσμικών και των πολιτισμικών παραμέτρων αυτής της δημοκρατίας.

Ο νόμος δεν είναι ποτέ, κύριε Πρόεδρε, ένα κενό, ένα στεγνό κείμενο. Ο νόμος πριν απ' όλα, δοκιμάζεται ανά πάσα στιγμή στη νομιμοποίησή του στην κοινωνία και αυτό δεν είναι αυθαιρεσία να το πω εγώ. Και δεν εννοώ ως απάντηση το «νόμος είναι το δίκαιο του εργάτη», που έχει μια άλλη έννοια και μια άλλη αντίκρουση μιας επιχειρηματολογίας. Είναι ότι σε οποιοδήποτε δημοκρατικό καθεστώς δεν είναι δυνατόν ο νόμος να μη νομιμοποιείται καθημερινά. Μόνο τότε δικαιώνεται.

Απ' αυτήν την άποψη, το άσυλο όσο κι αν θεσμοθετήθηκε και περιορίστηκε σε σχέση με τη δημοκρατική διαδικασία κατάκτησής του, δεν μπορεί να μην κρίνεται επί τη βάση των κοινωνικών και πολιτικών συσχετισμών και όχι επί τη βάση ενός στενού νομικού κειμένου, πολύ περισσότερο που ακόμη κι αυτό το κείμενο έχει σεβαστεί και έχει συμπεριλάβει τέτοιου είδους δεδομένα. Έχει, δηλαδή, πει ότι μόνο αν διακινδυνεύονται ανθρωπίνες ζωές και συντελούνται εγκλήματα, μπορεί να παρέμβει η αστυνομική δύναμη. Έχει συμπεριλάβει ότι η εκπαιδευτική κοινότητα με τις δημοκρατικές της διαδικασίες, με την πρυτανεία, με τη δημοκρατική της εκπροσώπηση, μπορεί να χειριστεί το ζήτημα αυτό. (Στο σημείο αυτό κυτπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και ενώ έχουμε -δώστε μου δυο λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη- ένα γεγονός μπροστά στις χιλιάδες, εκατό, διακόσιες, τριακόσιες χιλιάδες εργαζόμενους μετανάστες στη χώρα μας υπό συνθήκες μαύρης εργασίας, ένα μικρό κομμάτι απ' αυτούς διάλεξε έναν τρόπο να αναδείξει το πρόβλημα και να πει: «Ακούστε μας, μη μας κυνηγάτε με αυτόν τον τρόπο, μη μας οδηγείτε στην αθλιότητα του Άγιου Παντελεήμονα, στην αθλιότητα του γκέτο. Αφού εργαζόμαστε παράνομα, αφού παίρνουμε μισθούς πείνας, αφού συντελούμε σε μια διαδικασία, δώστε μας τη δυνατότητα να δούμε πού ακριβώς βρισκόμαστε, για να δούμε και πού μπορούμε να πάμε».

Απέναντι σ' αυτό, η σύγχρονη απάντηση της τελευταίας περιόδου της Κυβέρνησης είναι μηδενική ανοχή «κανένας, όλοι παράνομοι». Δηλαδή, η ζωή παράνομη. Ευκόλα λες το νόμιμο και το παράνομο. Όταν απονομιμοποιείς τη ζωή, όμως, τότε δεν ξέρεις τι λες ούτε επί του νόμου ούτε επί της νομιμότητας.

Και απέναντι σ' αυτό ξαφνικά εκδηλώνεται το περίφημο αυτό εθνικό τόξο πολιτικής υστερίας, γιατί αυτό ζούμε αυτές τις δύο μέρες. Οι διακόσιοι άνθρωποι εκεί «απειλούν» τη δημοκρατία, το νόμο, την τάξη, την Ελλάδα, τη χώρα και εγκαλεί ο ένας τον άλλο, γιατί δεν σπεύδει. Να κάνει τι; Να μπει και να τους τσακίσει; Να διώξει από τη χώρα όλο τον κόσμο αυτό; Ποιος ακριβώς είναι οι πολιτικές που θα κατοχυρώναν το νόμο και την τάξη; Ποιος ακριβώς είναι αυτές οι πολιτικές, άραγε;

Διότι όταν λες κάτι, πρέπει να έχεις όχι απλώς επίγνωση -επίγνωση έχεις- αλλά την εντιμότητα να δηλώσεις και τις συνέπειες σ' αυτό. Κι ας μην επικαλούνται τις δημοσκοπήσεις της ελληνικής κοινωνίας. Η ελληνική κοινωνία είναι υγιής κατά ένα μεγάλο της τμήμα και στέκεται αλληλέγγυα στους μετανάστες. Αντιμετωπίζει κι εκείνη τα προβλήματα της παγκοσμιοποιημένης χρεοκοπίας του σύγχρονου καπιταλισμού και της διεθνούς του κρίσης, αλλά δεν θα βάλει ο ένας τον άλλο να σφάζονται μεταξύ τους.

Απέναντι σ' αυτό, λοιπόν, χρειαζόμαστε υγιείς κοινωνικές και πολιτικές άμυνες. Ψυχραιμία, λοιπόν, ορθολογισμός. Ας σταματήσουμε να μιλάμε για παράλυση του κράτους και για ανομία και

για έκτακτες συνθήκες και ας καταλάβουμε ότι η ζωή δεν μπορεί να απονομιμοποιείται. Στις πραγματικότητες δεν μπορείς να κρύβεσαι, βάζοντας το δάκτυλο μπροστά στο πρόσωπό σου.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ποιο ήταν το προσωπικό;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δις ο κ. Δρίτσας αναφέρθηκε στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, προσβάλλοντας την Κοινοβουλευτική του Ομάδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σε ποιο σημείο, κύριε Ροντούλη;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας παρακαλώ, λοιπόν, επειδή ξέρω την ευαισθησία σας σε τέτοιου είδους συμπεριφορές, να μου δώσετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κοιτάξτε, δεν είναι προσωπικό το ζήτημα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είναι προσωπικό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δύο λεπτά, κύριε Ροντούλη...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραία, δώστε μου το λόγο να δευτερολογήσω και σταματάω με τη δευτερολογία μου και δεν παρεμβαίνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αμέσως μετά τον κ. Χαλβατζή, ο οποίος είναι να μιλήσει...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Χαλβατζή, αν μου επιτρέπετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Σας παραχωρώ τη θέση μου.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραία, ο κ. Χαλβατζής μου παραχωρεί τη θέση.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Χαλβατζή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Και ο κ. Παυλόπουλος έχει ζητήσει το λόγο. Είναι μια ολόκληρη διαδικασία, κύριε Ροντούλη, τώρα. Δεν είναι προσωπικό. Διευκολύνετε τη διαδικασία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Και ο κ. Παυλόπουλος νομίζω θα μου την παραχωρήσει.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω πρόβλημα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ορίστε, λύθηκε το θέμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κανονικά, μέσα στο πλαίσιο της καλής θέλησης...

Σας ακούμε για δύο λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Δρίτσα, θα σας απευθύνω μία απλή νοθεσία του κοινού νου, του κοινού ανθρώπου που άκουσε την αγόρευσή σας. Εάν έχετε τέτοια αισθήματα αλληλεγγύης, αλτρουισμού, διεθνισμού, γιατί δεν παίρνατε τους ανθρώπους αυτούς στην Κουμουνδούρου ή γιατί δεν τους παίρνατε στα σπίτια σας, για να δείξετε εμπράκτως αυτά τα αισθήματα αλτρουισμού από τα οποία διακατέχετε και εσείς και η Κοινοβουλευτική σας Ομάδα; Πρώτον, αυτό.

Δεύτερον, εδώ τώρα ακούσαμε μία εξωπραγματική αγόρευση, αγαπητοί συνάδελφοι. Η πεμπτοσύνη της αγορεύσεως του κ. Δρίτσα και το επανέλαβε τρεις κατά την αγόρευσή του -τα έχω μετρημένα- ήταν μία. Δεν ξανακούστηκε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα το επιχείρημα αυτό. Τι είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ; Δεν υπάρχουν νόμοι, υπάρχουν κοινωνικές κατακτήσεις. Έχουμε νέο δόγμα ΣΥΡΙΖΑ στην πολιτική ζωή της χώρας. Δεν υπάρχει η νομοθεσία που νομοθετεί, δεν υπάρχει τίποτα. Κοινωνική κατάσταση υπάρχει, η οποιαδήποτε.

Μα, αγαπητέ και εκλεκτέ συνάδελφε, δεν έχετε μάθει ότι η μεγίστη κατάκτηση της δημοκρατίας είναι ο νόμος που έρχεται να καλύψει αυτές τις κοινωνικές κατακτήσεις, να στερεώσει αυτές τις κοινωνικές κατακτήσεις, με την ισχύ του; Και αυτό το πράγμα εσείς το θεωρείτε ως μη υφιστάμενο, μη υπάρχον. Υπάρχει μόνο ο όρος «κοινωνική κατάσταση».

Ερώτημα: Δεν πρέπει να μετουσιωθεί η όποια κοινωνική κατάκτηση σε νόμο για να είναι λειτουργούσα και μόνο, όχι τίποτα άλλο; Αυτά πώς τα ξεπερνάτε; Τι άλματα λογικής είναι αυτά; Νομίζω ότι καταλύετε κάθε έννοια νομικού πολιτισμού. Είναι πρω-

τόγωνα πράγματα αυτά.

Επιτρέψτε μου να πω και κάτι ακόμη, για να πέσουν οι μάσκες σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Εμφανίζονται κάποιοι διαπρύσιοι υπέρμαχοι του πανεπιστημιακού ασύλου. Ωραία. Πρέπει, όμως, να απαντήσετε, όχι σε μένα, αλλά στον κόσμο που κάνει το εξής ερώτημα: Ποια είναι αυτή η χρεία, η αναγκαιότητα τέλος πάντων, αυτού του πανεπιστημιακού ασύλου; Σήμερα το πρωί άκουγα τον κ. Δρίτσα να αγορεύει από τηλεόρασης.

Σας εμπόδισε ποτέ κανένας, κύριε Δρίτσα, να πείτε τις απόψεις σας; Εμπόδισε ποτέ κανένας κανέναν φοιτητή να πει την άποψή του, να πάει σε ένα Μέσο Μαζικής Ενημέρωσης, να πάει σε μια εφημερίδα και να εκφραστεί ελεύθερα; Ποια η χρεία αυτού του πανεπιστημιακού ασύλου, του περίφημου, του περιβόητου, το οποίο πρέπει να το προσέχουμε ως κόρην οφθαλμού; Ε, όταν κάποιοι θέλουν να το χρησιμοποιούν για να έχουμε εγκληματογόνες συμπεριφορές, ή όταν κάποιοι το χρησιμοποιούν για να έχουμε διακίνηση λαθρομεταναστών και όχι ελεύθερη διακίνηση ιδεών, τότε βεβαίως και το επιθυμούν.

Τελειώνω λέγοντας το εξής. Έτσι, κύριε Δρίτσα, θεωρείτε ότι θα αναβαθμιστούν τα πανεπιστημιακά μας; Στην τελευταία θέση παγκοσμίως βρίσκονται τα πανεπιστημιακά μας. Με τέτοιες διαδικασίες εσείς θεωρείτε ότι θα γίνει καλύτερη η παιδεία μας, θα γίνουν καλύτερα τα πανεπιστημιακά μας, θα παραχθεί ερευνητικό έργο στις σχολές μας; Λάθος. Θα πέφτει συνεχώς το επίπεδο της παιδείας μας προς βλάβην του ελληνικού λαού, προς βλάβην της πατρίδος αυτής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το προσωπικό ποιο ήταν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Ροντούλη, όπως καταλαβαίνετε κάνατε μια κατάχρηση.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δευτερολογία ήταν. Καμμία κατάχρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα δευτερολογούσα αν δεν ακούγονταν ορισμένα πράγματα, τα οποία δεν έχουν καμμία σχέση με την πραγματικότητα κι αν δεν χρειαζόταν να αποκαταστήσουμε την αλήθεια σε ένα ζήτημα, που όπως είπα, δεν ανήκει στον πεδίο του νομοσχεδίου που συζητάμε, αλλά είναι ένα θέμα ζέουσας επικαιρότητας.

Άκουσα από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ να λέγεται ότι ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σαμαράς, ζητά κατάργηση, έτσι γενικά, του ασύλου. Ουδέν τούτου ανακρίβεστερον.

Ο κ. Σαμαράς -και ορθώς- είπε ότι αυτό το καθεστώς ασύλου, το οποίο υπάρχει αυτήν τη στιγμή, δεν λειτουργεί και άρα, πρέπει να αλλάξει.

Αμφισβητεί κανείς ότι τούτη την ώρα που μιλάμε, από πλευράς νομικού καθεστώτος, το άσυλο όχι μόνο δεν λειτουργεί αλλά καταλύεται στην κυριολεξία κάθε μέρα;

Είναι δυνατόν να μιλάμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα και να υπερασπιζόμαστε πράγματα τα οποία στην ουσία αποτελούν τη θρυαλλίδα για την κατάλυση του ασύλου; Γιατί αυτό συμβαίνει σήμερα στη Νομική Σχολή. Χρησιμοποιείται ως άσυλο για ένα σκοπό που δεν έχει καμμία σχέση με το άσυλο. Να γιατί φθάσαμε εδώ. Γιατί υπάρχουν τέτοιες απόψεις που ακούστηκαν πριν. Το άσυλο μπορεί να τα καλύπτει όλα; Και δεν καταλαβαίνουν εκείνοι οι οποίοι το λένε, ότι με τον τρόπο αυτό οι ίδιοι τερπίζονται το άσυλο.

Δεν ξέρουμε όλοι μέσα από ποιες κατακτήσεις έγινε το άσυλο;

Αλλά γιατί έγινε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, το άσυλο; Αυτές οι κοινωνικές κατακτήσεις, όπως τις είπατε, σε τι αποσκοπούσαν; Όταν έμπαιναν μέσα στο Πολυτεχνείο, παραδείγματος χάριν, στη διάρκεια της δικτατορίας, συγκρίνεται αυτό το γεγονός με αυτό το οποίο γίνεται σήμερα στη Νομική Σχολή; Έχει καμμία σχέση;

Όταν γίνονται τέτοιες ισοπεδωτικές εξισώσεις, πάει το άσυλο, τελειώνει. Άρα, πρέπει να αλλάξει. Γιατί φθάσαμε στο σημείο να ακούγεται τούτη τη στιγμή ότι για ό,τι συμβαίνει στη Νομική

Σχολή -και το ακούω γενικότερα και στα κανάλια και από εδώ και από εκεί- φτάνει οι πρυτανικές αρχές. Βεβαίως και έχουν ευθύνη. Αλλά δεν έχετε καταλάβει ότι για να φθάσουν οι πρυτανικές αρχές να φορτώνονται την ευθύνη -το έλεγα στην πρωτολογία μου- η πολιτεία δεν έκανε τίποτα να εμποδίσει να πάνε μέσα στη Νομική Σχολή οι λαθρομετανάστες, τη στιγμή που είχαν προειδοποιηθεί οι αστυνομικές αρχές ιδίως από τον Πρόεδρο της Νομικής Σχολής τον κ. Φορτσάκη;

Να ποιο είναι το άσυλο το οποίο αυτήν τη στιγμή στηρίζετε. Εκείνο που δυστυχώς, με τέτοιες απόψεις το έχετε οδηγήσει στην ίδια του την κατάλυση.

Να υπερασπιζόμαστε το άσυλο, αλλά σύμφωνα με τον σκοπό του. Αλλιώς, το δυναμιτίζουμε όπως και όλη την πανεπιστημιακή κοινότητα και πέρα από αυτό και την ίδια την κοινωνία μας. Αντέχει η κοινωνία μας αυτές τις ώρες αυτά που βλέπουμε;

Με κατηγορήσατε επειδή χρησιμοποίησα τη λέξη «ανομία». Τι είναι αυτό που συμβαίνει στη Νομική Σχολή; Απλή παρανομία; Απλώς παραβιάζεται ο νόμος περί ασύλου; Όλοι αυτοί που έχουν κατασκηνώσει μέσα στη Νομική Σχολή, τι δουλειά έχουν με την ελευθερία της έρευνας και της διδασκαλίας; Το αντίθετο κάνουν. Βγήκαν οι φοιτητές και διαμαρτύρονται σήμερα ότι χάνουν και την εξεταστική τους περίοδο. Δεν τους αφήνουν να αναπτύξουν την ελευθερία της έρευνας και της διδασκαλίας.

Πρέπει, λοιπόν, να αλλάξει αυτό το καθεστώς. Πρέπει να αλλάξει, διότι όσοι στήριξαν αυτή τη νοοτροπία, η οποία έφθασε εδώ που έφθασε, στην ουσία κατέλυσαν το άσυλο. Πρέπει να το αποκαταστήσουμε σύμφωνα με το σκοπό του, για να μπορέσει να λειτουργήσει το πανεπιστήμιο. Αυτή είναι η πραγματικότητα κι αυτό δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να το ξεχνάμε.

Είναι κρίσιμες οι ώρες και οφείλουμε όλοι εμείς εδώ να πάρουμε θέση και όχι απλώς να νίπτουμε τας χείρας μας. Και όσοι πιστεύουν τούτη την ώρα ότι στηρίζουν τους μετανάστες με το να τους δίνουν τη δυνατότητα να μπουν και να καταλάβουν τη Νομική Σχολή, για να έχουν καταφύγιο εκεί, κάνουν μεταναστευτική πολιτική, στηρίζουν ανθρώπους; Μου θυμίζω τη φράση που είχε πει ο Ανατόλ Φρανς στο βιβλίο του «Le lys rouge» όταν τόνιζε ειρωνικά ότι για ορισμένους -εννοώντας μια μερίδα της κοινωνίας της εποχής του- η ισότητα σημαίνει να μπορούν να κοιμούνται όλοι, πλούσιοι και φτωχοί, κάτω από τις γέφυρες του Σηκουάνα!

Αυτή η νοοτροπία ότι κάνουν μεταναστευτική πολιτική με το να λένε «έλατε όλοι στην Ελλάδα, κάντε ό,τι νομίζετε» και όταν έρχονται εδώ να λένε «πού να πάνε, ας μπουνε στο πανεπιστήμιο, ας μπουνε οπουδήποτε αλλού, εμείς να είμαστε απέξω και να τους στηρίζουμε», είναι ανθρωπιστική και μεταναστευτική πολιτική; Ή στην ουσία είναι στήριξη της εξαθλίωσης του ανθρώπου; Να είμαστε ειλικρινείς, κύριοι συνάδελφοι.

Η χώρα είναι σε δραματική στιγμή για πολλά πράγματα και ένα από αυτά είναι και το θέμα της λαθρομετανάστευσης, που πλήττει καίρια τον κοινωνικό ιστό. Και με τη στάση που ορισμένοι τηρούν, ούτε τον τόπο βοηθούν, ούτε τους ίδιους τους λαθρομετανάστες. Με το να τους φέρνουν εδώ ή να ενισχύουν να έρχονται εδώ εικά και ως έτυχε και ύστερα να νίπτουν τα χείρας τους ως Πόντιοι Πιλάτοι, δεν νομίζω ότι στηρίζουν αρχές που αφορούν τον άνθρωπο, ιδιαίτερα σε στιγμές εξαθλίωσης όπως συμβαίνει για πολλούς από αυτούς.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού για όσα είπε ο κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κ. Παυλόπουλος, είπε κατά λέξη ότι με αυτά που ακούγονται -και απευθυνόταν σε μένα κοιτάζοντάς με- κατανήσαμε εδώ που κατανήσαμε. Νομίζω ότι αυτό είναι λόγος για να μιλήσω επί προσωπικού.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σε ό,τι αφορά τη Νομική Σχολή και αυτά που συμβαίνουν στη Νομική Σχολή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Θέλω να πω ότι εμείς στεκόμαστε με βάση τις αρχές της αλληλεγγύης, της δικαιοσύνης, της πραγματικής αποτύπωσης των δεδομένων και έχουμε εξηγήσει τι ση-

μαίνουν μετανάστες στη χώρα μας, τι σημαίνουν μεταναστευτικές ροές σε συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης και δεν κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Δεν συρρικνώνουμε την προσέγγιση αυτή σε ένα Υπουργείο, στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Θεωρούμε ότι το μεταναστευτικό ζήτημα, το άσυλο, όλα αυτά, είναι πάνω απ' όλα ζητήματα –ως προς τη θεσμική οργάνωση– πάρα πολλών άλλων Υπουργείων. Εδώ όμως, έχουμε φθάσει στον ευτελισμό της δημοκρατίας, να θεωρείται το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης το μόνο αρμόδιο για τη μετανάστευση. Αυτό είναι κατάντια πραγματική.

Το δεύτερο είναι ότι η κρίση ασύλου, αλλά και η πανεπιστημιακή ζωή γενικότερα καθορίζονται από τον εκφυλισμό των κυρίαρχων παρατάξεων που δεν θέλουν να συγκροτήσουν στοιχειώδη δομή φοιτητικού κινήματος δυο δεκαετίες τώρα και αντί να υπάρχει ΕΦΕΕ, οργανωμένη δημοκρατική δομή μέσα στο φοιτητικό κίνημα, προτιμούν τη γενικευμένη αποδόμηση –όπως και όλης της ελληνικής κοινωνίας– για να μπορούν να επωφελούνται από την αξιοποίηση των προνομίων που τους δίνει η όλη εκπαιδευτική και πανεπιστημιακή διαδικασία μ' αυτού του τύπου τον έλεγχο. Ας κάνουμε μία σοβαρή συζήτηση σ' αυτό κι ας μας πει τότε ο κ. Σαμαράς τι είδους διαφοροποιήσεις θέλει να προτείνει στο νόμο για το άσυλο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεόδωρο Δρίτσα.

Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το ίδρυμα της Βουλής, είκοσι πέντε μαθητές και μαθήτριες καθώς και δύο εκπαιδευτικοί από το 72ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ζητήσει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γιώργος Καρατζαφέρης.

Ορίστε, κύριε Καρατζαφέρη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Τα όσα ακούστηκαν από την «αριστερά της Αριστεράς» μέσα στην Αίθουσα είναι «εξόχως ενδιαφέροντα»! Πιστεύω ότι έχετε απόλυτο δίκιο. Γιατί μόνο διακόσιοι είκοσι; Βάλτε μέσα άλλους πεντακόσιους! Κοινωνικό πρόβλημα υπάρχει και επειδή είναι περισσότεροι ακόμα, να βάλουμε και στο Πολυτεχνείο και στη Γεωπονική και στην ΑΣΟΕ: Υπάρχουν δημόσια κτήρια, υπάρχουν σχολεία. Γεμίστε τα...!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν το κάνουμε εμείς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Εσείς τους συνοδεύσατε. Αυτό το λέει όλος ο Τύπος. Δεν διαφεύδεται από κανέναν. Μη λέμε ότι θέλουμε!

Ας τους βάλουμε αν δεν χωράνε και στην Κουμουνδούρου και αν δεν χωράνε και στον Περισσό και στην Καλλιρρόης και στη Συγγρού! Είναι δύο εκατομμύρια! Μην αφήσουμε κάποιους αδικημένους! Αν δεν χωράνε ακόμα, ας τους βάλουμε και στα Υπουργεία, να φύγει ο κ. Καστανίδης να βάλουμε πεντακόσιους από δαύτους μέσα.

Επιτέλους, πού οδηγείτε τη χώρα; Τι πρόβα τζενεράλε είναι αυτή; Είναι δυνατόν; Η Νομική Σχολή έγινε γι' αυτό το λόγο; Εξυπηρετείται ο σκοπός της; Δεν ξέρω για σας, αλλά εμένα με πήραν γονείς και μου λένε «δεν στέλνουμε το παιδί». Θα στείλω εγώ το παιδί μου εκεί μέσα; Καταλαβαίνετε; Πληρώνει φόρο ο Έλληνας πολίτης, υπηρετεί την πατρίδα, κάνει ένα παιδί, πληρώνει του κόσμου τα λεφτά στα φροντιστήρια, το παιδί γίνεται δεκαοκτώ ετών και δεν μπορεί να το στείλει να σπουδάσει. Είναι δυνατόν να πάει εκεί μέσα σήμερα παιδί δεκαοκτώ, δεκαεννέα ετών που να αντιδρά; Μπορεί φοιτητής της ΔΑΠ να περάσει από κει; Δεν λέω του ΛΑΟΣ γιατί μας έχετε απαγορεύσει να λαμβάνουμε μέρος στις εκλογές. Τόσο πιστεύετε στη δημοκρατία! Τέτοια διακίνηση ιδεών υπηρετείτε που αν είναι κάποιος φοιτητής του ΛΑΟΣ, απαγορεύεται να λάβει μέρος στις εκλογές. Τον δέρνετε. Έχετε κουρασθεί να τους δέρνετε!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εμείς;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Βεβαίως. Η δική σας νεολαία και κάποιοι άλλοι εξάλλοι συνοδοιπόροι αυτού του χώρου. Σ' αυτήν τη δημοκρατία προσβλέπετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Συνοδοιπόροι; Τη θυμάμαι αυτή τη λέξη πολλά χρόνια πριν!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Καλώς τη θυμάστε γιατί σήμερα την υλοποιείτε και την επαναφέρετε. Αυτό κάνετε μ' αυτή τη διαγωγή. Άκουσον άκουσον λογική! Νομιμοποίηση της κατάληψης, νομιμοποίηση της λαθρομετανάστευσης! Ούτε έχετε καταλάβει πού οδηγείτε τη χώρα. Ούτε έχετε καταλάβει το κόστος και την επιβάρυνση που έχει η λαθρομετανάστευση στην κατάσταση της οικονομίας. Δεν γνωρίζετε πόσο κοστίζουν, δεν γνωρίζετε ποιος πληρώνει. Ο φορολογούμενος πληρώνει, ο δικός σας ψηφοφόρος πληρώνει, ο δικός μας ψηφοφόρος, ο απλός πολίτης το τεράστιο κόστος, την επιβάρυνση που υπάρχει. Να μπουν κι άλλοι, να έλθουν κι άλλοι. Χωράει η Ελλάδα τους πεινασμένους όλου του κόσμου; Από τα έξι δισεκατομμύρια τα τρία πεινάνε. Θα φέρομε τρία δισεκατομμύρια στην Ελλάδα;

Σε ποια άλλη χώρα γίνονται αυτά; Πού γίνονται αυτά, σε ποια χώρα της Ευρώπης; Πείτε μου. Η Ισπανία δεν έχει Αριστερά; Η Ιταλία δεν έχει –και μάλιστα ισχυρά– Αριστερά; Έχει αυτή τη θέση; Είδατε επί της κεντροαριστεράς κυβερνήσεως πριν από δύο χρόνια στην Ιταλία να γίνεται τέτοιο «πάρτι» λαθρομεταναστών; Μόνο στην Ελλάδα υπάρχει αυτό το θλιβερό προνόμιο, η νομιμοποίηση της κατάληψης.

Βεβαίως η πολιτεία, κύριε Υπουργέ, έπρεπε να λάβει τα μέτρα της. Διενεργείται ένα έγκλημα. Προχθές το συζητούσαμε στο προηγούμενο νομοσχέδιό σας και παρέμεινε κακούργημα η μετακίνηση των λαθρομεταναστών. Κάντε χρήση αυτής της παραγράφου. Είναι δυνατόν;

Πάμε στο πανεπιστημιακό άσυλο. Κορυφαίος εισαγγελέας της χώρας, αδελφός πρώην Υπουργού του ΠΑΣΟΚ έχει πάει σε διενθές συνέδριο εισαγγελικών στο Λονδίνο και σκέφθηκε να θέσει το θέμα του ασύλου. Άρχισε να το αναπτύσσει. Όλοι οι εισαγγελείς όλου του κόσμου τον έβλεπαν ως εξωγήινο. «Τι είναι αυτά που μας λέτε;». Δεν καταλάβαιναν. Προσπαθούσε να τους εξηγήσει και δεν καταλάβαιναν σ' όλο τον κόσμο αυτό το θλιβερό προνόμιο που έχει μόνο η Ελλάδα να μπορεί εκεί μέσα να υπάρχει ο ρυθμός και η εκπαίδευση τρομοκρατών. Περί αυτού πρόκειται. Παρακαλώ πάρα πολύ να τον ρωτήσετε για να πληροφορηθείτε, κύριε Καστανίδη, γιατί ασκεί τα καθήκοντά του στην εκλογική σας περιφέρεια. Θα σας τα πει. Πουθενά στον κόσμο. Πάρτε όποια χώρα έχει ο καθένας για πρότυπο και να εφαρμόσουμε αυτό που γίνεται σ' αυτήν τη χώρα. Τι είναι αυτά; Άβατα στη δημοκρατία υπάρχουν; Μόνο στην Ελλάδα. Δεν μπορούμε να μπούμε στο Πολυτεχνείο, δεν μπορούμε να μπούμε στο πανεπιστήμιο, δεν μπορούμε να μπούμε στη Γεωπονική Σχολή.

Μου διηγήθηκε κάτι κορυφαία Ελληνίδα δημοσιογράφος, η κ. Παναγιωταρέα. Μπροστά της ορμάει κάποιος σε μια γυναίκα μέσα σ' ένα αυτοκίνητο, της κλέβει την τσάντα, της τραβάει μια μπουνιά και τρέχει και πάει και χώνεται στη Γεωπονική. Άσυλο! Τα περιπολικά απ' έξω. Πραγματικό περιστατικό είναι αυτό. Μου το διηγήθηκε μία σοβαρότατη δημοσιογράφος. Έξω από την ΑΣΟΕΕ έχει γίνει «πιάτσα» με τους λαθρομετανάστες να πουλάνε προϊόντα. Δεν πλησιάζει Αστυνομία γιατί τρέμει, ούτε η δημοτική ούτε η άλλη. Γιατί; Διότι είναι κάτω από την «υφαλοκρηπίδα» της ΑΣΟΕ. Αυτά συμβαίνουν σήμερα και αυτή είναι χώρα της ευνομίας και της ευταξίας, να υποχωρούμε στον οποιονδήποτε εκβιασμό!

Κύριε Υπουργέ, δεν έχετε περιθώρια. Δεν ξέρω αν είναι άσχημη η φράση που ακούγεται, «επιχείρηση-σκούπα», αλλά χρειάζεται να είναι ηλεκτρική και πολλών βατ! Δεν αντέχει άλλο η Αθήνα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Πρέπει να επισπεύσει η κ. Διαμαντοπούλου αυτές τις αλλαγές που φέρνει και παρακαλούμε να συνοδευτούν και απ' αυτό το θέμα για το άσυλο, διαφορετικά ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός θα φέρει πρόταση νόμου για να δούμε την υπεύθυνη τοπο-

θέτηση ενός εκάστου μέσα στην Αίθουσα μπροστά σ' αυτήν την κακοποίηση που γίνεται. Πού φθάσαμε; Να νομιμοποιείται οποιοσδήποτε παράνομος λαθρομετανάστης μπαίνει μέσα στη Νομική Σχολή και να απαγορεύεται στα όργανα της πολιτείας να μπουν. Όμως μπορούν οι μετανάστες! Συγχαρητήρια για τη χώρα την οποία δομούμε! Πρέπει κάποια στιγμή να συνειδητοποιήσουμε ότι όλα υπόκεινται σε κανόνες.

Κλείνω, κύριε Υπουργέ, μ' ένα άλλο θέμα το οποίο έχει παρουσιαστεί αυτή την περίοδο μετά τις εξεταστικές επιτροπές. Μίλησα χθες σ' ένα ραδιοφωνικό σταθμό και ήταν στην παράλληλη γραμμή ο πρώην συνάδελφος κ. Πέτρος Δούκας ο οποίος είπε: «Θέλω να δικαστώ. Τι παραγραφή; Η παραγραφή μου αφήνει εμένα ένα στίγμα. Θέλω να δικαστώ». Του είπα να θέσει το θέμα και μου λέει: «Ό,τι και να θέσω, εγώ δεν μπορώ να δικαστώ». Είναι αδιανόητο! Είναι μια σειρά συναδέλφων που βρέθηκαν κάτω από μία έρευνα -καλή ή λιγότερο καλή- σε μία δύσκολη θέση, να είναι κατηγορούμενοι χωρίς να μπορούν να αποδείξουν την αθωότητά τους.

Βρείτε έναν τρόπο, κύριε Υπουργέ, ώστε όλοι αυτοί οι οποίοι κατηγορούνται αλλά δεν θα μπορούσαν να δικαστούν λόγω συντόμου παραγραφής που εσείς και η Νέα Δημοκρατία από κοινού ψηφίσατε αλλά και με τη συνεπικουρία άλλων κομμάτων -μπορώ να επαίρομαι ότι είμαι ο μόνος που ψηφίσα τότε «όχι» και στο Σύνταγμα και στο νόμο- να έχουν τη δυνατότητα να πάνε στο φυσικό δικαστή για να μπορέσουν να αφήσουν άσπιλο το όνομά τους.

Νομίζω ότι έχουμε υποχρέωση να δώσουμε αυτήν την ευκαιρία σε όλους αυτούς που έχουν μπει σε μία κόλλα χαρτί και δεν μπορούν να αποδείξουν ότι είναι αθώοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστώ τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γιώργο Καρατσαφέρη.

Πριν δώσω το λόγο στον κ. Χαλβατζή, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτρες καθώς και τρεις εκπαιδευτικοί από το 2ο Επαγγελματικό Λύκειο Νέας Φιλαδέλφειας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρος Χαλβατζής για οκτώ λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για άλλη μια φορά θέλουμε να σημειώσουμε ότι τα κύματα της μετανάστευσης των μεταναστών και των προσφύγων δεν είναι τυχαία, έχουν συγκεκριμένες αιτίες και στις σημερινές συνθήκες πρώτη, κύρια και αποκλειστική σχεδόν αιτία είναι οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις των Αμερικάνων, του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε πάρα πάρα πολλές χώρες. Είναι οι παρεμβάσεις των πολυεθνικών, η καταλήστευση των λαών, η εξαθλίωση αυτών των λαών, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στη Σομαλία, σε άλλες περιοχές του κόσμου. Δηλαδή εσείς πιστεύετε ότι με τις εξελίξεις που έχουμε σήμερα στη Βόρεια Αφρική, στη Μέση Ανατολή, τώρα που οργανώνεται και πραγματοποιείται όλη αυτή η επιχείρηση των Αμερικάνων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την πραγματοποίηση της νέας μεγάλης Μέσης Ανατολής, θα μείνουν τα πράγματα έτσι; Δεν πρέπει να περιμένουμε κύματα χιλιάδων και χιλιάδων προσφύγων, μεταναστών από αυτές τις χώρες; Θα φύγουν από εκεί. Πού θα πάνε; Θα φύγουν για να γλυτώσουν το λεπίδι δικτατόρων και άλλων, θα φύγουν για να γεμίσουν το στόμα τους ψωμί, θα φύγουν και θα έρθουν στην Ευρώπη, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ποιο δρόμο θα ακολουθήσουν; Θα περάσουν κυρίως από την Ελλάδα. Λοιπόν, τι θα κάνετε; Θα βγάλετε τις ναυτικές δυνάμεις να τους βομβαρδίσετε; Να τους πνίξετε, όπως έγινε με τη δημοκρατία του Μπερλουσκόνι; Αυτό σκέφτεστε;

Ως ΚΚΕ υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα όλων των εργατών, των εργαζομένων, Ελλήνων και μεταναστών, προσφύγων. Στηρίζουμε τα δίκαια αιτήματά τους. Θεωρούμε ότι οι όποιες ενέργειες και οι παρεμβάσεις από την πλευρά του εργατικού λαϊκού

κινήματος θα πρέπει οπωσδήποτε να παίρνουν υπ' όψιν τους την κατάσταση, να υπηρετούν τα δίκαια αιτήματα των μεταναστών προσφύγων, να μην τους εκθέτουν και να μην ενισχύουν την καταστροφικότητά τους, καταστροφικότητα από αντιδραστικά κόμματα, από μηχανισμούς και δυνάμεις και από την κρατική καταστολή. Γιατί υπάρχουν κόμματα, δυνάμεις και μηχανισμοί οι οποίοι ψάχνουν και ζητάνε αφορμές και έρχονται και επανέρχονται ενισχύοντας καθημερινά τα ανακλαστικά του λαού, τα ρατσιστικά ανακλαστικά. Τα καλλιεργούν, τα αναπτύσσουν και από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Βεβαίως, έρχονται και επανέρχονται φωνές για την κατάργηση του ασύλου. Χθες από αυτό το Βήμα ο κ. Βορίδης και ο κ. Σαμαράς μίλησαν για την κατάργηση, αλλά και τώρα εδώ και ο κ. Καρατσαφέρης και ο κ. Παυλόπουλος. Λοιπόν, είναι λίγοι αυτοί που θέλουν την κατάργηση του ασύλου; Όχι, είναι αρκετοί που θέλουν και την κατάργηση του ασύλου και τις δυνάμεις της καταστολής να κινητοποιήσουν.

Αλλά, κύριε Καρατσαφέρη, το άσυλο δεν είναι ένα θλιβερό φαινόμενο. Το πανεπιστημιακό άσυλο είναι μια κατάκτηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Ναι, εσείς δεν το χρειαστήκατε ποτέ το άσυλο. Είχατε πάντα το πάνω χέρι και πάντα προσπαθούσατε στο παρελθόν, στο απώτερο παρελθόν, να τρομοκρατήσετε το λαό, τις εργατικές και λαϊκές δυνάμεις. Και οι παλαιότεροι θυμόμαστε, γιατί το ζήσαμε στο πετσί μας και το Σπυδαστικό της Ασφάλειας και το συνδικαλιστικό τμήμα της Ασφάλειας και τους παρακρατικούς μηχανισμούς και όλα τα ζήσαμε και γνωρίζουμε πολύ καλά τι είναι το άσυλο και γιατί καθιερώθηκε και πόσοι θυσιάστηκαν και πάλεψαν γι' αυτό το άσυλο. Και σήμερα είναι αρκετοί αυτοί οι οποίοι από τη μια μεριά βυσσοδομούν από την άλλη προσπαθούν με κάθε τρόπο να ανατρέψουν αυτήν την κατάσταση.

Κύριε Παυλόπουλε, ας είμαστε ειλικρινείς. Δεν έχει καμμία σχέση η έρευνα και η διδασκαλία και δεν παραβιάζεται από το άσυλο, αλλά παραβιάζεται σήμερα από διάφορες επιχειρήσεις, από επιχειρηματικούς ομίλους, από διάφορες πολυεθνικές και από καθηγητές οι οποίοι υπηρετούν το μαμωνά με τα προγράμματα της ΕΟΚ και του ΝΑΤΟ και δεν υπηρετούν σε καμμία περίπτωση αυτό που λέγεται έρευνα, αυτό που λέγεται επιστημονική διδασκαλία. Γιατί υπάρχουν αρκετοί καθηγητές, οι οποίοι δεν έχουν ουδεμία σχέση με το διδακτικό έργο. Υπηρετούν άλλα πράγματα. Και μην ισοπεδώνουμε τα πάντα με το άσυλο, με τη διδασκαλία και με την έρευνα.

Και δεν σας είδα, κύριε Παυλόπουλε, ούτε εσάς ούτε το ΠΑΣΟΚ να παλεύετε για την ενίσχυση της έρευνας από τις δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού. Τίποτα δεν δίνεται για την έρευνα. Και την έρευνα στα πανεπιστήμια σήμερα την πληρώνουν οι πολυεθνικές, την πληρώνει το ΝΑΤΟ για να υπηρετεί δικούς του σχεδιασμούς, στόχους και άλλες ενέργειες. Συνεπώς θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί και να μην επιχειρούμε με έναν τρόπο επιφανειακό, έναν τρόπο που δεν έχει καμμία σχέση με την πραγματικότητα να αντιστρέφουμε την πραγματικότητα και να την βάζουμε με το κεφάλι κάτω. Γιατί για τη σημερινή κατάσταση της Αθήνας, για τη σημερινή κατάσταση των προσφύγων, για τη σημερινή κατάσταση των εργαζομένων στη χώρα, των μικρομεσαίων, των φτωχομεσαίων αγροτών, των αυτοαπασχολούμενων και της νεολαίας, δεν ευθύνονται οι δυνάμεις και η πάλη του εργατικού λαϊκού κινήματος. Ευθύνονται συγκεκριμένες πολιτικές, όπως αυτές που εφαρμόζονται πολλές δεκάδες χρόνια, πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολιτικές των μονοπωλίων που εφαρμόζονται χθες από τις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, σήμερα από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, χθες από την Κυβέρνηση και από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και έχουν τη στήριξη και άλλων πολλών δυνάμεων που υπηρετούν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρο Χαλβατζή.

Έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Μπεντενιώτης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ για λίγο, απ' ό,τι είπατε.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Για μία μόνο πολύ συνοπτική

επισημάνση, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο σεβασμός της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας προϋποθέτει τη λειτουργία της ευνομούμενης πολιτείας. Αυτό είναι αρχή. Ο σεβασμός των θεσμών προϋποθέτει την προστασία τους. Άρα, εμείς έχουμε ευθύνη να στηρίζουμε αυτές τις αρχές και αυτές τις αξίες μας και νομίζω εκεί πρέπει να μείνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει, η κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη, για τέσσερα λεπτά, για να αναφερθεί στην τροπολογία.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω σε τέσσερα λεπτά να κωδικοποιήσω αυτά, τα οποία έχω να πω.

Πρώτα απ' όλα να ξεκινήσω από τη συζήτηση που έγινε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα. Άκουσα περί εθνικής υστερίας, άκουσα μεγάλα λόγια και φοβούμαι, ότι άκουσα και διαφορετικές λογικές, σε αυτήν την Αίθουσα. Θα συμφωνήσουμε νομίζω όλοι, ότι το πρώτο πράγμα το οποίο πρέπει κάποια στιγμή να τηρείται, είναι η δημοκρατική νομιμότητα, είναι οι νόμοι σε αυτήν την χώρα.

Έξω από αυτήν την Αίθουσα, υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι αναρωτιούνται σε τι χώρα ζούμε. Σε μια χώρα στην οποία έχουν καταλυθεί τα πάντα. Όπου κανείς, δεν αναλαμβάνει καμμία ευθύνη, από τους Πρυτάνεις μέχρι την Κυβέρνηση, από την Αστυνομία, μέχρι το δίκτυο. Ένα δίκτυο, το οποίο επισημάνω δηλώνει ότι πήρε μετανάστες από την Κρήτη, τους πλήρωσε τα εισιτήρια, τους έφερε και τους έβαλε μέσα στη Νομική. Και ισχυρίζεται – πράγμα το οποίο ευθέως, αμφισβητώ – ότι θέλει να προστατεύσει το δίκαιο των μεταναστών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι άνθρωποι που έκαναν αυτή την προσπάθεια, ευθέως στρέφονται εναντίον οποιουδήποτε δικαιώματος μεταναστών. Διότι, δημιουργούν στη χώρα μια έκρηξη, η οποία θα κατάρξει σε ξενοφοβική και ρατσιστική έκφραση και δεν βοηθά σε τίποτα την ουσιαστική συζήτηση, η οποία πρέπει να γίνει ψύχραιμα και νηφάλια για το μεταναστευτικό, τουλάχιστον σε αυτήν την Αίθουσα. Το λέω -μετά λόγου γνώσεως, είμαι Χανιώτισσα και ξέρω τι έχει συμβεί- ότι ο μόνος στόχος, ο οποίος έχει το δίκτυο, είναι ευθέως, να απειλήσει την κοινωνική συνοχή. Και λυπούμαι που ορισμένοι Κοινοβουλευτικοί εδώ πέρα μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, προσποιούνται ότι δεν το αντιλαμβάνονται.

Έρχομαι, τώρα στο θέμα της τροπολογίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που καταθέσαμε. Η τροπολογία, έχει ένα στόχο. Όλοι μας γνωρίζουμε πως έγιναν οι δύο εξεταστικές επιτροπές. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι έξω από αυτήν την Αίθουσα ο κόσμος λέει, ότι χάρη στο νόμο περί ευθύνης Υπουργών, τον οποίο ψηφίσαμε στο Σύνταγμα –δεν το ψήφισα προσωπικά και είμαι ιδιαιτέρως υπερήφανη γι' αυτό- οδηγεί σε παραγραφή είτε κατηγορίες, οι οποίες έχουν βάση είτε κατηγορίες, οι οποίες δεν έχουν βάση. Όλοι γνωρίζουμε τον τρόπο με τον οποίο έγιναν οι εξεταστικές επιτροπές και το απόλυτο ρεζιλίκι το οποίο έγινε με το Βατοπέδι.

Γνωρίζουμε επίσης ότι σήμερα στην Εξεταστική Επιτροπή για τη «SIEMENS» το κοινό περί δικαίου αίσθημα στην Ελλάδα βεβαίως δεν έχει δικαιωθεί, ότι ο κόσμος πιστεύει ότι «κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει» και ότι ουσιαστικά υπήρξε επιτροπή συγκάλυψης και όχι αποκάλυψης της ουσίας. Ουδείς έψαξε να δει πραγματικά, πού πήγαν τα 100 εκατομμύρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικό το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να συνεχίσω για δύο λεπτά.

Ουδείς ζήτησε να δει πού, ποιοι πραγματικά είναι οι αποδέκτες των λογαριασμών. Και βεβαίως δεν άνοιξαν οι λογαριασμοί των κομμάτων, όπου διαβάω κάποιες πολύ περιέργες εξηγήσεις -ελπίζω, κύριε Υπουργέ, να μην τις υποστηρίξετε- ότι τα δύο κόμματα συμφώνησαν ότι δεν είχε δικαίωμα λέει η εξεταστική επιτροπή να ανοίξει τους λογαριασμούς των κομμάτων.

Σήμερα λοιπόν τι μπορεί να γίνει; Ο κύριος Υπουργός έκανε μια πρόταση για το θέμα αλλαγής του νόμου περί ευθύνης Υπουργών. Ουσιαστικά, η πρότασή του -το ξέρει και ο ίδιος ελάχιστη σημασία έχει- απλώς αφαίρεσε αυτά που το ΠΑΣΟΚ είχε

προσθέσει στον προηγούμενο νόμο περί ευθύνης Υπουργών το 2003. Είναι μία ελάχιστη πρόοδος, διότι είχε βάλει δεύτερη ασφαλιστική δικλίδα τότε ο νόμος του ΠΑΣΟΚ για να μπορέσει να καλύψει Υπουργούς, οι οποίοι θα μπορούσαν να κατηγορηθούν.

Η τροπολογία την οποία εμείς φέρνουμε είναι απλή και συγκεκριμένη και λέει το εξής: Κατηγορείται ένας πολιτικός, παραπέμπεται, όπως παραπέμφθησαν εν γνώσει της Βουλής των Ελλήνων ότι είχαν παραγραφεί οι συνάδελφοι για το Βατοπέδι. Να έχει δικαίωμα ο άνθρωπος αυτός να ζητήσει την εκδίκαση της υποθέσεώς του από το φυσικό του δικαστή που είναι η δικαιοσύνη -και μόνο η δικαιοσύνη- έτσι ώστε να μην του μείνει το στίγμα, εάν πραγματικά είναι αθώος.

Κύριοι συνάδελφοι, εδώ θα φανεί πολύ εύκολα, να ξεχωρίσει η ήρα από το στάρι. Αυτός που πραγματικά θεωρεί τον εαυτό του αθώο δεν θα μείνει με το στίγμα. Θα ζητήσει την εκδίκαση της υποθέσεώς του, θα ζητήσει από τη δικαιοσύνη να μπει στην ουσία της υπόθεσης, να παραδοθεί άσπιλος και αμόλυντος στον ελληνικό λαό. Αυτός που θα κρυφθεί πίσω από την παραγραφή και θα δηλώσει ότι τι να κάνουμε, παρεγράφη, θα έχει υποστεί το μεγαλύτερο στίγμα απ' όλα, που είναι η κοινωνική κατακραυγή.

Σας καλώ, κύριοι συνάδελφοι -την ώρα που το πολιτικό σύστημα έχει πλήρως απαξιωθεί και το ξέρουμε όλοι εδώ μέσα- να κάνουμε αυτό το ελάχιστο βήμα, να υπερψηφίσουμε αυτήν την τροπολογία. Να δώσουμε το δικαίωμα στον αθώο να αποδείξει την αθωότητά του. Και αυτός που θα κρυφθεί πίσω από την παραγραφή, να μείνουν πράγματι τότε τα ερωτηματικά, τα οποία κατά την άποψή μου τότε θα είναι απολύτως δίκαια. Είναι ένας τρόπος να πάνε οι πολιτικοί στη δικαιοσύνη. Ένας τρόπος να δικαστούν οι υποθέσεις τους. Και επειδή θα μου απαντήσει ο Υπουργός ότι τα δικαστικά συμβούλια κ.λπ., επιτρέπεται, το δικαστικό συμβούλιο, το ξέρετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, λέει πρώτον ότι μπορούν να συμμετέχουν δικαστές, δεύτερον λέει ότι θα πρέπει να αποφασιστεί από τη Βουλή των Ελλήνων. Δεν μπορούμε εμείς οι Βουλευτές να αποφασίζουμε ούτε αν έχει δικαίωμα κάποιος να δικαστεί ούτε αν δεν έχει. Είναι απόλυτο δικαίωμα ενός ανθρώπου να ζητήσει να μπει κάποιος στην ουσία της υπόθεσης, για την οποία κατηγορείται.

Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ πάρα πολύ σκεφθείτε το λογικά. Σήμερα ο πολιτικός κόσμος δεν μπορεί να αλλάξει το Σύστημα. Δυστυχώς. Μπορεί όμως με μία τέτοια τροπολογία τουλάχιστον να κάνει ένα βήμα, να υπερασπιστεί την τιμή και την υπόληψή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Μπακογιάννη.

Το λόγο έχει ο κ. Μαρκογιαννάκης για τέσσερα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η παράγραφος 5 του άρθρου 86 μας λέει το εξής πράγμα: Εάν καθ' οιονδήποτε τρόπο δεν περατωθεί η διαδικασία που αφορά Υπουργό ή Υφυπουργό, μεταξύ δε αυτών των τρόπων αναφέρεται και η παραγραφή, έχει το δικαίωμα ο Υπουργός ή ο Υφυπουργός να υποβάλλει αίτημα στη Βουλή προκειμένου να συσταθεί μια επιτροπή, στην οποία μπορούν να συμμετέχουν και δικαστές, προκειμένου να ερευνηθεί η υπόθεσή τους.

Άρα, υπάρχει το σπέρμα, αν θέλετε, της ρύθμισης που επιτρέπει στο θιγόμενο -σε εκείνον ο οποίος νομίζει ότι μια διαδικασία η οποία δεν περατώθηκε τον έδωσε βορά στην κοινωνία να κάνει κάτι προκειμένου να αποκατασταθεί η τιμή και η υπόληψή του. Αυτό όμως, δεν είναι αρκετό. Και δεν είναι αρκετό, για ποιο λόγο; Διότι μιλεί το άρθρο 86 παράγραφος 5 για την περίπτωση που δεν θα έχει περατωθεί η διαδικασία στη Βουλή. Εάν δεν έχει περατωθεί η διαδικασία εδώ, τότε μπορεί να γίνει αυτό το πράγμα.

Προσέξτε. Είπε προηγουμένως η κ. Μπακογιάννη ότι αυτό εναπόκειται στην κρίση της Βουλής, αν θέλει η Βουλή. Πρώτον, πολύ αμφιβάλλω αν η πλειοψηφία της Βουλής κάθε φορά θα θελήσει κάτι τέτοιο. Και, δεύτερον, είναι προαιρετική, ενδεχόμενη συμμετοχή δικαστών και προπάντων κανείς δεν μας εγγυάται πως θα είναι η πλειοψηφία. Άρα, κανείς δεν εγγυάται στο θιγόμενο -εκείνον που νομίζει πως είναι αθώος και διαπομπεύεται- ότι θα

βρεθεί μια επιτροπή η οποία στην ουσία, δίκαια, αντικειμενικά, που να πιστεύει και ο ίδιος ότι θα είναι αντικειμενικό το όποιο πόρισμα. Διότι δεν έχει σημασία τελικά τι θα πει η επιτροπή. Σημασία είναι, να πιστεύει και η κοινωνία αν είναι δίκαιο αυτό που θα βγει και εκείνος ο οποίος ζήτησε την έρευνα να πιστέψει ότι δικάως εκρίθη.

Όταν, όμως, κύριε Υπουργέ, η υπόθεση ξεφύγει από τη Βουλή και γίνει η παραπομπή και έχουμε μία εξέλιξη, όπως ήταν αυτή η πρόσφατη με το Βατοπέδι, όπου ήλθε το δικαστικό συμβούλιο και απεφάνθη ουσιαστικά ότι η υπόθεση έχει παραγραφεί, τι γίνεται σε αυτήν την περίπτωση; Πώς θα μπορέσει ο άνθρωπος, ο Υπουργός ή ο Υφυπουργός, με οποιοδήποτε τρόπο, να προστατεύσει τον εαυτό του; Δεν μπορεί. Διότι σας επαναλαμβάνω ρυθμίζει την περίπτωση που δεν περατώθηκε η διαδικασία εδώ. Από εκεί και πέρα ξέφυγε. Σε κάθε περίπτωση, σας είπα και προηγουμένως, αγαπητέ συνάδελφε, ότι είναι λίαν επισφαλής ο τρόπος με τον οποίο γίνεται αυτή η διαδικασία, αν θα γίνει και ποιοι θα αποτελούν αυτήν την επιτροπή.

Εδώ ξεκάθαρα ζητάμε να δικάζεται, εφόσον το επιθυμεί, από τη δικαιοσύνη.

Και θα έχετε υπ' όψιν σας καλύτερα από εμένα, κύριε Υπουργέ, ότι ως προς το ζήτημα της παραγραφής δεν είναι θεσμοθετημένο ότι η έρευνα προηγείται της παραγραφής, η έρευνα της ουσίας της υποθέσεως. Έχει επικρατήσει νομολογικά ούτε με νόμο, πολύ δε περισσότερο με το Σύνταγμα δεν έχει επιβληθεί αυτή η πρακτική των δικαστηρίων. Δηλαδή, ερευνούμε πρώτα την παραγραφή και εν συνεχεία, μπαίνουμε στην ουσία.

Εδώ, λοιπόν, θα έχουμε μια κατ' εξαίρεση ρύθμιση από αυτό το οποίο συμβαίνει στα υπόλοιπα δικαστήρια, για να μπορέσει να ξεκαθαρίσει -όπως είπε προηγουμένως και η κ. Μπακογιάννη- και η ήρα από το σιτάρι. Δηλαδή, όποιος δεν έχει να φοβηθεί τίποτα, με ψηλά το κεφάλι θα πάει και θα πει «θέλω να με δικάσει ο φυσικός μου δικαστής». Αντίθετα, εκείνος ο οποίος φοβάται θα κρυφτεί πίσω από την παραγραφή.

Ένα παράδειγμα: Κατετέθη προχθές ένα κείμενο που ονομάστηκε «Πόρισμα Εξεταστικής Επιτροπής» και αφορά τη «SIEMENS». Σε ό,τι με αφορά, το θεωρώ ένα κατάπτυστο κείμενο. Επαναλαμβάνω, σε ό,τι αφορά εμένα. Δεν το κρίνω για τα υπόλοιπα.

Πώς θα αρνηθώ, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, τα περισσότερα τα οποία αναφέρει μέσα, τα θλιβερά που αναφέρει, τους λιβέλους που αναφέρει; Αναφέρονται στο 2004. Και θα πείτε ή εσείς ή το δικαστήριο ή και το δικαστικό συμβούλιο αργότερα ότι έχουν παραγραφεί και δεν μπαίνουμε στη διαδικασία της υποθέσεως. Πώς θα μπορέσω εγώ στην εκλογική μου περιφέρεια να περπατήσω με το κεφάλι ψηλά, όταν αυτά που μου είπαν κάποιοι κύριοι σκόπευαν μόνο στο να με πλήξουν και επιπλέον να προστατεύσουν κλέφτες και απατεώνες; Διότι αυτό έκανε η επιτροπή αυτή.

Πώς θα μπορέσω, κύριε Υπουργέ; Μόνο με αυτό τον τρόπο, να καταθέσω ένα αίτημα και να πω: «Εγώ, κύριοι, θέλω να με δικάσει ο φυσικός μου δικαστής και για αυτά που λένε πως είναι παραγεγραμμένα», για να μπορώ να πάω στην εκλογική μου περιφέρεια, να παρουσιαστώ στο χωριό μου και να τους πω «να ποιος είμαι». Και όχι να με παίρνει ο φίλος ο Μιχάλης, ο καλύτερός μου φίλος, προχθές που πήγα στα Χανιά και να μου λέει: «Μα, συμβαίνει τίποτα;». Και του απαντώ εγώ: «Μα, όταν εσύ, Μιχάλη, με ρωτάς αυτό, τι να υποθέσω για τους άλλους, τους αδιάφορους ή τους εχθρούς μου;».

Πώς θα δώσω την απάντηση, κύριε Υπουργέ; Μόνο με αυτό τον τρόπο.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, πάρα πολύ για την τιμή του πολιτικού συστήματος, για την τιμή του πολιτικού κόσμου, αλλά και για την τιμή του ενός εκάστου εξ ημών, που είναι η κόκκινη γραμμή για όλους μας. Αυτή πρέπει να είναι η κόκκινη γραμμή, όχι οτιδήποτε άλλο, ούτε αν γίνουμε Υπουργοί, ούτε αν γίνουμε Πρωθυπουργοί, ούτε αν βγάλουμε χρήματα, ούτε πόσες φορές θα εκλεγούμε. Η κόκκινη γραμμή θα είναι και πρέπει να είναι να μην βρεθεί κάποιος κάποια στιγμή να μας πει ότι ήμασταν επίορκοι. Και δεν υπάρχει άλλος τρόπος να προστατευθούμε παρά μόνο αυτός.

Έκκληση σας υποβάλλω. Δεν υπάρχει θέμα νομικό, δεν υπάρχει θέμα δικονομικό, δεν υπάρχει θέμα συνταγματικό. Βοηθήστε σε αυτή τη φάση, μέχρις ότου έρθει η ώρα να τροποποιήσουμε το άρθρο 86. Όταν θα έρθει εκείνη η ώρα, θα τα ρυθμίσουμε όλα. Διότι αυτό που εξαγγέλατε χθες -σας είδα στην τηλεόραση- είναι ασιπρίνη. Μην θέλετε να περάσετε τώρα ότι είναι κάτι σοβαρό. Κάτι φέρατε το 1983 με τον ν. 3126, κάτι ρυθμίσεις οι οποίες ήταν περαιτέρω ασφαλιστικές δικλίδες και αυτές θέλετε να πάρετε πίσω, χωρίς όμως σε καμία περίπτωση να θίγεται καθ' οιονδήποτε τρόπο η αποσβεστική προθεσμία την οποία τάσσει το άρθρο 86.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρκογιαννάκη.

Πριν μιλήσει ο Υπουργός, έχει ζητήσει το λόγο για λίγο ο κ. Μπεντενιώτης και ο κ. Χαλβατζής.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Να πούμε μόνο γι' αυτό κάτι, όλοι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, βεβαίως, αν θέλετε, κύριε Πλεύρη.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια μόνο επισήμανση, επειδή μπήκε το θέμα από το Βήμα της Βουλής.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η ηθική στην πολιτική και η διαφάνεια στην διακυβέρνηση είναι δέσμευση του ΠΑΣΟΚ. Και την εγγυάται ο ίδιος ο Πρωθυπουργός. Οι εξεταστικές επιτροπές ήρθαν ως λειτουργία κοινοβουλευτικού ελέγχου και κρίθηκαν αναγκαίες, ακριβώς γιατί έπρεπε να έχουμε άπλετο φως σε όλα. Και αυτό επιτέλεσαν.

Επειδή έγινε δε, αναφορά ειδικότερα στην επιτροπή του σκανδάλου του Βατοπεδίου, πρέπει να υπογραμμίσουμε με έμφαση στο Κοινοβούλιο, ότι η επιτροπή επιτέλεσε υψηλό έργο. Έφερε σε φως πράγματα που δεν είχε φέρει η δικαιοσύνη και έδωσε αυτά τα στοιχεία στη δικαιοσύνη. Στην επιτροπή αποκαλύφθηκε η αγοραπωλησία και το κέρδος μέσα σε ώρες σε κάποιο συμβολαιογραφείο εκατομμυρίων ευρώ. Στην επιτροπή αποκαλύφθηκε το τηλεφώνημα του διευθυντή του πολιτικού γραφείου του πρώην Πρωθυπουργού και η αποκάλυψη που έφερε Υφυπουργός της πρώην κυβέρνησης.

Άρα, πρέπει να αποδεχθούμε ότι αυτό το αποτέλεσμα έδωσε τη δυνατότητα στο πολιτικό σύστημα να υπερηφανεύεται ότι δεν θέλει συγκαλύψεις.

Και για την συγκρότηση της προκαταρκτικής εξεταστικής επιτροπής ψήφισαν όλα τα κόμματα. Και για κάποιες «παραπομπές» υπάρχουν προφανέστατα και ψήφοι από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Η παραγραφή είναι αποτέλεσμα κάποιων μεθοδεύσεων που εμπόδισαν να έρθει στη Βουλή η δικογραφία έγκαιρα. Αυτό έχει αποδείχθει. Είχαμε και την εσπευσμένη διάλυση της Βουλής από τη Νέα Δημοκρατία.

Τώρα, λοιπόν, φωνάζουμε ότι «μείναμε ορφανοί, αφού σκοτώσαμε τους γονείς μας»; Και βεβαίως, σήμερα είναι αναφαίρετο δικαίωμα εκείνων για τους οποίους έχει ακουστεί το σιδήριτο, να προσφύγουν στη δικαιοσύνη. Αναφαίρετο δικαίωμα και έπρεπε να έχει γίνει. Όμως, ισχύει η παράγραφος 5 του άρθρου 86 του Συντάγματος και το Σύνταγμα αυτή η Βουλή το έχει ψηφίσει.

Γιατί, λοιπόν, ο οποιοσδήποτε άλλος θόρυβος και γιατί, λοιπόν και οι απειλές από κάποιες πλευρές για εκείνους που φώτισαν αυτές τις πτυχές οι οποίες πραγματικά δημιουργούν την αγωνία του πολιτικού συστήματος ότι είναι στη γωνία από την κοινωνία μας;

Εμείς πρέπει να επιμένουμε και να θέλουμε -το επαναλαμβάνω- την ηθική στην πολιτική και τη διαφάνεια στη διακυβέρνηση και αυτό θα το εγγυηθούμε μέχρι τέλος.

Σας ευχαριστώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Για την ουσία δεν μας είπατε τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεντενιώτη.

Κύριε Χαλβατζή, έχετε το λόγο για λίγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δύο σχόλια ήθελα να κάνω. Πρώτον, επειδή τρεις-τέσσερις φορές αναφέρθηκε αυτές τις μέρες ότι τον σημερινό νόμο περί ευθύνης υπουργών τον είχαν ψηφίσει ομόφωνα τα κόμματα -τι θέλω να πω;- η αλήθεια είναι ότι αυτός ο νόμος ήταν καλύτερος από τον προηγούμενο. Το θέμα της παραγραφής τότε δεν έμπαινε. Με άλλους τρόπους μπλοκάρονταν οι διαδικασίες των εξεταστικών επιτροπών.

Η παραγραφή είναι ένα φαινόμενο του τελευταίου διαστήματος. Είναι αλήθεια, όμως, ότι από τότε μέχρι σήμερα, στα οκτώ αυτά χρόνια, κύλησε πάρα πολύ νερό κάτω από τις γέφυρες και βεβαίως, σήμερα και όχι μόνο σήμερα, αλλά εδώ και ενάμιση περίπου χρόνο, έχουμε διατυπώσει ως ΚΚΕ τις θέσεις μας για το νόμο περί ευθύνης υπουργών.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά την πρόταση που έγινε και την πρωτοβουλία του κ. Κοντού και την πρόταση της κ. Μπακογιάννη, αναφέραμε κάτι και χτες. Να το επαναλάβουμε για να εμπεδωθεί. Πρώτον, από άποψη ουσίας και αποτελέσματος, αυτή η ενέργεια είναι από δύσκολο έως αδύνατο να τελεσφορήσει. Ωστόσο, εμείς θεωρούμε όχι δικαίωμα, αλλά θα λέγαμε ότι είναι εσωτερική υποχρέωση κάθε ανθρώπου ο οποίος κατηγορήθηκε άδικα, να προσφύγει, να διεκδικήσει με οποιονδήποτε τρόπο να πάει στο δικαστή.

Λέμε ότι δεν έχει σήμερα ουσιαστικά αποτελέσματα, διότι, πρώτον, δεν ισχύει για κάθε Έλληνα πολίτη. Και δεύτερον, στη συγκεκριμένη περίπτωση του κ. Κοντού δεν μπορεί να ισχύσει μόνο για τον ένα, αλλά είναι τρεις τους οποίους αφορά η ίδια η κατηγορία.

Τέλος και παρ' όλα αυτά, ανεξάρτητα από τις δυσκολίες, από το ατελέσφορο της επιχείρησης αυτής, εμείς δεν έχουμε καμία αντίρρηση. Άλλωστε, είναι γνωστή η θέση μας για το νόμο περί ευθύνης υπουργών. Όταν έρθει αυτή η υπόθεση ή την φέρει η Κυβέρνηση με πρωτοβουλία της ή με διαφορετικό τρόπο τεθεί για γενική συζήτηση, θα πάρουμε δραστήρια μέρος, θα τοποθετηθούμε ολοκληρωμένα και για το νόμο περί ευθύνης υπουργών, αλλά και για αυτές τις συγκεκριμένες περιπτώσεις. Διότι ο καθένας θέλει -αν θέλετε και για την υστεροφημία του, αν θέλετε τα παιδιά του ή τα εγγόνια του να τον αποκαταστήσουν- να προχωρήσει αυτή η διαδικασία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρο Χαλβατζή.

Το λόγο έχει για δύο λεπτά ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμμετείχα και στις τρεις επιτροπές που έγιναν για το Βατοπέδι και στην προκαταρκτική επιτροπή που έγινε για την περίπτωση του κ. Παυλίδη.

Εγώ πιστεύω ότι έχει γίνει δουλειά από τις επιτροπές. Και στο Βατοπέδι έγινε πολύ μεγάλη δουλειά. Αλλά, δυστυχώς, πάντα στο τέλος τον τόνο τον έδιναν τα κομματικά επιτελεία. Και στο Βατοπέδι, πραγματικά, ήταν πρόκληση αυτό που έγινε στην προκαταρκτική, όπου η πλειοψηφία, το ΠΑΣΟΚ, αρνήθηκε να εξετάσει το άρθρο 86 παράγραφος 3 του Συντάγματος.

Το είχαμε πει από εκείνο το έδρανο, κύριε Υπουργέ. Και εσείς είπατε τότε ότι πρέπει να εξεταστεί. Και, δυστυχώς, η απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου ήταν αυτό που έπρεπε να πει η Βουλή. Φοβήθηκε το Σώμα, φοβήθηκε η Πλειοψηφία, φοβήθηκαν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ να βγουν και να πουν: «ένας άσχημος νόμος, τον οποίο, όμως, τον εφαρμόζουμε, γιατί ο νόμος είναι νόμος, εξάλειψη αξιοποιούν, δεν στέλνουμε πουθενά την υπόθεση».

Αυτά σας λέγαμε τότε. Τα θυμάστε, κύριοι συνάδελφοι. Εσείς είπατε: «όχι, να πάει στο Δικαστικό Συμβούλιο». Το αποτέλεσμα ήταν να εκτεθεί το Νομοθετικό Σώμα ότι «πέταξε την μπάλα στην εξέδρα». Τότε μας έλεγαν -και στα Μέσα Ενημέρωσης- ότι τα έχουμε βρει με τη Νέα Δημοκρατία και πάμε να καλύψουμε πίσω από την παραγραφή την εξάλειψη του αξιοποιούν, να μην πάρουμε θέση. Τελικά δικαιώθηκε το πόρισμά μας.

Το άρθρο 86 παράγραφος 5 του Συντάγματος, κατά την άποψη που αναπτύχθηκε χτες -και συμμερίζομαι κι εγώ- από

εσάς, κύριε Υπουργέ, είναι υποχρέωση της Βουλής άπαξ και υποβληθεί και αίτημα από αυτόν που θίγεται, όπως, κατά την προσωπική μου άποψη, μπορεί να τεθεί ακόμα και σ' αυτό το στάδιο.

Όμως, αυτή τη στιγμή η τροπολογία, η οποία κατεβαίνει από τους αξιότιμους κυρίους συναδέλφους, προσπαθεί να λύσει ένα θέμα, που, από πολιτική, τουλάχιστον, άποψη, κύριε Υπουργέ, το βλέπουμε με ιδιαίτερη συμπάθεια. Ποιο είναι αυτό το θέμα; Ότι το καθ' εαυτό δικαστήριο, αυτό που θα κρίνει, θα έλθει και θα δικάσει κανονικά την υπόθεση.

Εδώ, βέβαια, υπάρχει ένα μεγάλο νομικό πρόβλημα -να είμαστε αντικειμενικοί- και όχι μόνο η νομολογιακή πρακτική. Φανταστείτε τώρα ένα δικαστήριο που θα δικάσει μία υπόθεση, που μπορεί να κρατήσει έξι-επτά μήνες, να καταλήξει ότι αυτοί είναι οι ένοχοι -γιατί μιλάμε σε μία θεωρητική περίπτωση- και μετά, αφού καταλήξει στην ενοχή, να πει «διαπιστώνω την παραγραφή».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Να μη παραγραφεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Δεν μπορεί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Γιατί;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Γιατί, κύριε Μαρκογιαννάκη, η παραγραφή είναι θεσμός δημοσίας τάξεως. Δεν είναι δικαίωμά του να παραιτηθεί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Διά νόμου. Τη δημόσια τάξη την προσδιορίζει η νομοθετική ρύθμιση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Θεσμός δημοσίας τάξεως είναι η παραγραφή.

Κύριε Υπουργέ, όμως, στα ποινικά αδικήματα -και πολύ καλύτερα από μένα γνωρίζετε- εφαρμόζεται ο νόμος επεικέστερος για τον κατηγορούμενο. Δεν υπάρχει δυνατότητα να μη διαγνωστεί σε κανένα στάδιο η παραγραφή. Αυτό είναι το νομικό πρόβλημα της τροπολογίας.

Στην πολιτική της, όμως, βάση -και εδώ είμαστε Νομοθετικό Σώμα- εμείς αντιλαμβανόμαστε την αναγκαιότητα ή μία τέτοια ρύθμιση ή ενδεχομένως μία ρύθμιση που θα σας προβληματίσει άμεσα, να τη βρείτε τώρα και να δώσει δυνατότητα πραγματικής εξέτασης από το φυσικό δικαστή. Θα ήταν προς το καλό του πολιτικού κόσμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Πλεύρη. Το λόγο έχει ο κ. Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η συζητήσή μας εστράφη περισσότερο σε άλλα πολιτικά θέματα και όχι στο νομοσχέδιο. Αυτό μπορούσε εμμέσως να μας οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι ίσως το πολιτικό Σώμα είχε περισσότερες συμφωνίες παρά διαφωνίες με το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Ωστόσο, είμαι υποχρεωμένος να εκφράσω μερικές σκέψεις για όσα γενικότερα ετέθησαν. Το θέμα της κατάληψης της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών το συζητήσαμε και εχθές. Διατύπωσα τις απόψεις της Κυβέρνησής μας. Θα τις επαναλάβω.

Το πανεπιστημιακό άσυλο είναι αναγκαίος θεσμός. Υπάρχει για να προστατεύεται η ακαδημαϊκή ελευθερία, η ελευθερία της έρευνας, για να προστατεύεται η ελευθερία στην ανταλλαγή των ιδεών. Το πανεπιστημιακό άσυλο, όμως, δεν υπάρχει για να λύνει τις στεγαστικές ανάγκες των μεταναστών. Ως εκ τούτου, για να προστατευθεί το πανεπιστημιακό άσυλο, όσοι πρωτίστως υπηρέτουν το πανεπιστήμιο θα πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη να ελευθερωθεί ο χώρος από τους μετανάστες, που προφανώς παρανόμως εγκαταστάθηκαν εκεί.

Τίθεται το εξής ερώτημα: Θα μπορούσε η αστυνομική αρχή να επέμβει με δεδομένο ότι τελείται και αυτήν την ώρα ένα αδικήμα; Η συζήτηση πρέπει να είναι πάντοτε ακριβής. Προσοχή στις υπερβολές. Η αστυνομική δύναμη μπορεί να επέμβει μόνο εάν τελείται αδικήμα κατά της ζωής ή κακούργημα.

Στην προκειμένη περίπτωση, δεν συντελείται κάτι τέτοιο ώστε να διαταχθεί από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη ή από την αρμόδια Αστυνομική Αρχή η επέμβαση αστυνομικής δύναμης.

Σε ό,τι αφορά τις εισαγγελικές αρχές, θα ήθελα να σας ενη-

μερώσω ότι ήδη ανέλαβε πρωτοβουλία ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και ζήτησε από τον πρύτανη να συνομιλήσει με τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Εφετών για να παράσχει ορισμένες εξηγήσεις και να αποσαφηνίσει τι προτίθεται να κάνει. Η απάντηση του πρύτανη θεωρώ ότι θα παίξει σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη των πραγμάτων.

Σε κάθε, όμως, περίπτωση οφείλω και πάλι να υπομνήσω ότι οι πρυτανικές αρχές είναι αυτές που από το νόμο έχουν κυρίως την υποχρέωση να φυλάσσουν το πανεπιστημιακό άσυλο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε μία μικρή διακοπή, αν μου δώσει την άδεια και ο κύριος Πρόεδρος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, κύριε Παυλόπουλε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ένα ερώτημα θέλω να θέσω. Εδώ υπερασπιζόμαστε θεσμούς και καλά κάνετε και υπερασπίζεστε από την πλευρά σας αυτά που κάνει η Κυβέρνηση. Αλλά, εγώ είμαι υποχρεωμένος την αλήθεια να την καταθέσω.

Όταν έχουμε ως δεδομένο ότι ο Πρόεδρος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ο κ. Θεόδωρος Φορτσάκης, έχει ειδοποιήσει την Ελληνική Αστυνομία πολύ νωρίς ότι όταν έφτασαν στην Αθήνα, κατευθύνονταν στη Νομική Σχολή, δεν έχει χρέος η Αστυνομία εκείνη τη στιγμή να πάρει τα μέτρα της, ιδιαίτερα σε μία σχολή, που ξέρετε από την γεωγραφία της ότι είναι πολύ απλό να αστυνομεύσεις την κεντρική είσοδο επί της Σόλωνος;

Εκεί είναι το ζήτημα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε συνάδελφε, δεν σχολίασα το συγκεκριμένο θέμα. Σχολίασα απόψεις, οι οποίες ακούστηκαν προηγουμένως στη διάρκεια της συζήτησής μας. Δεν έχω την απάντηση, με την έννοια ότι δεν έχω την ενημέρωση από το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, ώστε να γνωρίζω πώς ακριβώς εξελίχθηκαν τα πράγματα. Ακούω με πολύ ενδιαφέρον ότι ο κ. Φορτσάκης ειδοποίησε την αστυνομική αρχή. Δεν γνωρίζω την άποψη της Αστυνομίας για να μπορώ βασιμώς να απατηθώ με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι, όμως, απολύτως προφανές ότι ευθύνη όλων μας είναι να συμφωνήσουμε σε ορισμένες αλήθειες που αφορούν το άσυλο. Πιστεύω ότι αν συμφωνήσουμε, έτσι θα προστατεύσουμε καλύτερα και τη λειτουργία του. Σε κάθε περίπτωση, αυτοί, οι οποίοι ευνόησαν τη μετακίνηση εντός των χώρων της Νομικής Σχολής και τελικά, την κατάληψή της, δεν προσφέρουν υπηρεσία ούτε στις ιδέες τους, ούτε και στους μετανάστες.

Συζητούμε το θέμα της τροπολογίας, την οποία προτείνει η κ. Μπακογιάννη, ο κ. Μαρκογιαννάκης και άλλοι συνάδελφοι.

Πριν μιλήσω επί της ουσίας, μου έκανε εντύπωση, κυρία Μπακογιάννη, ότι εκτοξεύσατε κατηγορίες, χωρίς, τη συνείδηση του ανθρώπου που μοιράζεται ευθύνες για αρνητικά γεγονότα του παρελθόντος.

Δεν θα συζητούσαμε τίποτα από όλα αυτά, εάν αιφνιδίως ένα βράδυ του Μαΐου του 2009 η Κυβέρνηση Καραμανλή δεν αποφάσιζε να τερματίσει τις εργασίες της Ολομέλειας. Τότε δημιουργήθηκε για πρώτη φορά το ερώτημα εάν τίθεται θέμα παραγραφής ή όχι. Το να υπερασπιζόσθε σήμερα την τιμή του πολιτικού κόσμου, χωρίς να έχετε αρθρώσει ούτε μια λέξη ως μέλος της Κυβέρνησης εκείνη την κρίσιμη στιγμή για το πολιτικό μας σύστημα, έχει σημασία να το επισημάνει κανείς. Ούτε κάποιος άλλος εκ των συναδέλφων που σήμερα υποστηρίζουν την τροπολογία δεν εξέφρασε την παραμικρή διαφωνία με την απόφαση του Πρωθυπουργού να κλείσει –ήταν ημέρα Παρασκευής, θυμάμαι– την Ολομέλεια της Βουλής και έτσι να τεθεί το θέμα παραγραφής.

Συνεχίζω. Θα πρέπει να ενθυμούνται συνάδελφοι το πρωτοφανές γεγονός, ότι η τότε Αντιπολίτευση επιχειρούσε με προτάσεις της να προκαλέσει τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για το Βατοπέδι και για τη «SIEMENS» και συνέβη το απολύτως πρω-

τότυπο στα παγκόσμια κοινοβουλευτικά χρονικά η κυβερνώσα πλειοψηφία να αποχωρεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Στο Βατοπέδι έγινε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έγινε και στη «SIEMENS» και στο Βατοπέδι.

Πόσες φορές, λοιπόν, δεν επανήλθε το αίτημα για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τη «SIEMENS»; Όπως και για το Βατοπέδι. Και συνέβη, επαναλαμβάνω, το παγκοσμίως πρωτότυπο γεγονός να απέρχεται η κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Όλα αυτά δεν τα θίγω γιατί με ενδιαφέρει να ανατρέχω στο παρελθόν, αλλά γιατί νομίζω ότι πρέπει να διακρινόμαστε για σταθερή συμπεριφορά και συνεπή υπεράσπιση της διαφάνειας.

Ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών δεν θα υπήρχε ανάγκη να αλλάξει σε ορισμένες του πλευρές, εάν εφαρμοζόταν απολύτως. Εν πάση περιπτώσει, προέκυψε στη διαδρομή του χρόνου και εξαίτιας της εμπειρίας μας, ότι πρέπει να αλλάξουμε ορισμένες του πτυχές. Προφανώς, η ριζική αναθεώρηση του νόμου περί ευθύνης Υπουργών μπορεί να επέλθει μετά την τροποποίηση του Συντάγματος. Μέχρι, όμως, την τροποποίηση του Συντάγματος οφείλαμε, ανταποκρινόμενοι στην κοινή απαίτηση των πολιτών να βελτιωθεί, πράγματι τον βελτιώσαμε.

Η Κυβέρνηση εξάντλησε με την πρωτοβουλία της όλα τα πιθανά περιθώρια. Κινούμαστε στα όρια του Συντάγματος και εξαπλούμε τα περιθώρια με ρυθμίσεις –δεν ξέρω γιατί ο κ. Μαρκογιαννάκης τις αποκάλεσε ασπιδίνες...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Έχει καμμία σχέση με την παραγραφή, κύριε Υπουργέ, αυτό; Βγήκατε και στην τηλεόραση και επαίρεστε...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κατ' αρχάς, δεν επαίρομαι ποτέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Με συγχωρείτε πάρα πολύ. Τίποτα δεν είναι εκ των ων ουκ άνευ. Μια ρύθμιση, τη δεύτερη ασφαλιστική των κατηγορουμένων που βάλατε το 2003, την παίρνετε πίσω. Αυτό είναι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μισό λεπτό, κύριε Μαρκογιαννάκη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Όχι πως κάνατε και κανένα κατόρθωμα. Μη μας το εμφανίζετε και για κατόρθωμα τώρα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Με έχετε ακούσει να μιλώ περί κατορθώματος;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Βεβαίως, η εντύπωση που δημιουργήθηκε στο «ALTER» προχθές που είχατε βγει ήταν ότι καταφέρατε να τετραγωνίσετε τον κύκλο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μάλιστα, καλώς. Φαίνεται ότι εσείς έχετε απολύτως βεβαιότητα εντύπωση, όταν μάλιστα ο ομιλών ποτέ δεν μίλησε περί κατορθώματος.

Θεωρώ, όμως, ότι είναι πράγματι σημαντικές βελτιώσεις. Στηρίζονται μάλιστα δύο από τις βελτιώσεις αυτές σε ομόφωνη απόφαση της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας. Η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, όταν συζητήσε μαζί μου το θέμα, εξέφρασε τη διαφωνία της στην πρόταση που είχα κάνει, για το χρόνο τέλεσης του εγκλήματος και διαμόρφωσε δύο άλλες ενδιαφέρουσες θέσεις. Η πρώτη αφορά στην κατάργηση της σύνομοις πενταετούς παραγραφής.

Ασφαλώς, παραμένει το πρόβλημα της αποσβεστικής προθεσμίας, αλλά δεν μπορούμε να νομοθετήσουμε κατά παράβαση του Συντάγματος. Περιμένουμε την αναθεώρησή του. Η δεύτερη πρόταση της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας ήταν η σύσταση –αναγκαία κατά την άποψή μου– τριμελούς γνωμοδοτικού συμβουλίου προ της συστάσεως της επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης.

Η Κυβέρνηση προτείνει και άλλες ιδέες πέραν των απόψεων της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, όπως είναι η επιβολή περιοριστικών όρων ή όπως είναι η δέσμευση περιουσιακών στοιχείων και λογαριασμών κατά το στάδιο της ανακρίσεως ενώπιον του δικαστικού συμβουλίου, όπως είναι η κατάσχεση των ωφε-

λημάτων ήδη κατά τη φάση της λειτουργίας της προκαταρκτικής επιτροπής, εάν κάποιο αδίκημα συνεπάγεται ωφελήματα για τον Υπουργό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Είναι θετικά βήματα. Δεν βλέπεται κανένας αν το αναγνωρίσει. Προφανώς δεν ανατρέπεται όλο το νομικό πλαίσιο, γιατί υπάρχουν οι δεσμεύσεις του λεπτομερειακά ορίζοντος άρθρου 86 του Συντάγματος.

Σε ό,τι αφορά την τροπολογία σας, σπεύδω να σας πω ότι αναγνωρίζω ως βάσιμη την επιχειρηματολογία και το αίτημα. Αντιλαμβάνομαι πολύ καλά την ανάγκη να προστατευτούν πρόσωπα τα οποία αισθάνονται ότι με κάποιο τρόπο θα πρέπει το παρελθόν ή το παρόν να εκκαθαριστεί με ένα οριστικό και αμετάκλητο τρόπο. Έχω ορισμένες νομικές επιφυλάξεις. Είμαι ανοιχτός, όμως, στη συζήτηση. Παρακαλώ πολύ να συζητήσουμε την πρότασή σας όταν θα εισαχθεί για συζήτηση το νομοσχέδιο περί ευθύνης Υπουργών.

Ο κ. Πλεύρης, όχι αδίκως, προηγουμένως διατύπωσε επιφυλάξεις για ορισμένα νομικά ζητήματα. Θα είμαστε εδώ για να δούμε πώς μπορούμε να τα ρυθμίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχει ζητήσει το λόγο η κ. Μπακογιάννη;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχετε ζητήσει και εσείς το λόγο, κύριε Παυλόπουλε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Προηγείται η κ. Μπακογιάννη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κυρία Μπακογιάννη, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, φοβούμαι πως δεν με έχετε παρακολουθήσει και ενδεχομένως δικαιολογείστε.

Πρώτον, για να ξεκαθαρίσω τη θέση μου, εγώ ως Υπουργός της κυβέρνησης Καραμανλή ζήτησα με δημόσια τοποθέτησή μου στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», εξεταστική επιτροπή για τη «SIEMENS». Μπορώ να σας στείλω το απόκομμα να το διαβάσετε.

Δεύτερον, ποιες ήταν οι θέσεις του καθενός μέσα στο κόμμα του για το αν θα έπρεπε ή όχι να λειτουργήσει η παραγραφή, επιτρέψτε μου να το γνωρίζουν οι τότε συνάδελφοί μου.

Επί της ουσίας, όμως, χαίρομαι, διότι αν μη τι άλλο μας αναγνωρίζετε το δικαίωμα –παρά το ότι ο καθένας από εμάς έχει μια πολιτική διαδρομή –να τοποθετούμαστε επί των σημερινών καταστάσεων. Χαίρομαι γιατί συμφωνείτε ότι αυτή η ανάγκη για μίας μορφής τροπολογία υπάρχει και πάντως η Δημοκρατική Συμμαχία θα ανταποκριθεί στη συζήτηση του νόμου περί ευθύνης Υπουργών.

Αυτό που μετά βεβαιότητα, πάντως, είπα, κύριε Υπουργέ και το οποίο φαντάζομαι ότι σας ενόχλησε ήταν ότι οι εξεταστικές επιτροπές δεν μπηγαν επί της ουσίας του προβλήματος της «SIEMENS». Λυπούμαι γιατί δεν βρήκατε να μου πείτε μια απάντηση –που εσείς είστε διακεκριμένος νομικός, εγώ δεν είμαι, όπως ξέρετε– γιατί δεν μπόρεσαν οι εξεταστικές επιτροπές να κάνουν το αυτονόητο, να ανοίξουν τους λογαριασμούς των κομμάτων, έτσι ώστε να μπορούν να δώσουν μια αξιόπιστη απάντηση στον ελληνικό λαό που ρωτάει πού πήγαν τα λεφτά.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Μπακογιάννη, δεν αναφέρθηκα στη λειτουργία των εξεταστικών επιτροπών, διότι ο μόνος ο οποίος δεν πρέπει να μιλήσει για τις εξεταστικές επιτροπές είναι ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Είναι εξαιρετικά λεπτή η θέση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Ίσως κάθε συνάδελφος σε αυτήν την Αίθουσα μπορεί να σχολιάσει τις ενέργειες της εξεταστικής επιτροπής, όχι όμως ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Μου το επιβάλλει η θεσμική δεοντολογία.

Γνωρίζουν οι συνάδελφοι ότι από την αρχή αυτής της υπόθεσης απέφυγα συστηματικά παρέμβασή μου στη λειτουργία των εξεταστικών επιτροπών. Και παρακαλώ πολύ αυτό να το αποδε-

χθείτε και για σήμερα.

Συνεπώς, όπως έχω υποχρέωση να μην επεμβαίνω στο έργο της δικαιοσύνης, κατά τον ίδιο τρόπο έχω υποχρέωση να μην επεμβαίνω στο έργο των εξεταστικών επιτροπών.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Άρα, ό,τι περιμένουμε, είναι από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους των δύο μεγάλων κομμάτων.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σε ό,τι αφορά την τροπολογία, επαναλαμβάνω ότι, επειδή καταλαμβάνω τη βασιμότητα του αιτήματος, είμαστε διατεθειμένοι να διαμορφώσουμε μία λύση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτον, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, επειδή πολλά ακούω για το νόμο περί ευθύνης Υπουργών και τη σχετική διάταξη του Συντάγματος, όπως αναθεωρήθηκε –το είπατε, κύριε Υπουργέ και θα το επαναλάβω– φυσικά χρειάζονται βελτιώσεις και τις προτείνουμε όλοι. Και, μάλιστα, όταν είχαμε κάνει την αναθεωρητική πρωτοβουλία το 2006, εμείς οι ίδιοι τότε ως Κυβέρνηση και κυβερνητική πλειοψηφία είχαμε θέσει το ζήτημα. Απέδρασε το ΠΑΣΟΚ και έληξε εκείνη η Αναθεώρηση με έναν τρόπο που κανένας δεν θα ήθελε να λήξει έτσι...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Δεν ήταν, κύριε Παυλόπουλε...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ήταν το 2006. Θα θυμάστε την πρόταση που είχε υποβληθεί.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι μέσα στην Αναθεώρηση του 2001 –και αυτό πρέπει να το υπερασπιστούμε, κύριοι συνάδελφοι– επιφέραμε σημαντικότερες βελτιώσεις από τα προηγούμενα, που ίσχυαν από το 1952. Δεν μπορεί η Βουλή να μην υπερασπίζεται το έργο της!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Και αυτό πρέπει να επαναλαμβάνεται διαρκώς, γιατί είναι η αλήθεια! Υπήρξε βελτίωση!

Με συγχωρείτε, κύριε συνάδελφε, αλλά το είπα και χθες και έχει σημασία. Το είπα και ο κ. Χαλβατζής. Είναι έτσι και πρέπει να το επαναλαμβάνουμε, γιατί συνιστά υπεράσπιση της αλήθειας. Η Αναθεώρηση του Συντάγματος και η μεταρρύθμιση του νόμου περί ευθύνης Υπουργών βελτίωσε κατά πολύ το προηγούμενο καθεστώς. Αν χρειάζεται τώρα να κάνουμε νέες τροποποιήσεις, αυτό οφείλεται στην εμπειρία από την εφαρμογή του ν. 3126.

Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε και με συγχωρείτε για τη διακοπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γι' αυτό το έλεγα, κύριε Υπουργέ. Άλλωστε, τα περισσότερα τα ψήφισαν όλες οι πτέρυγες της Βουλής! Βεβαίως να τα βελτιώνουμε τα πράγματα! Όμως, ξέρετε ότι σ' αυτήν την κρίσιμη συγκυρία για τον πολιτικό κόσμο έχει περάσει στην κοινή γνώμη η άποψη ότι περίπου με την Αναθεώρηση του 2001 καθιερώσαμε το νόμο περί ευθύνης Υπουργών, όταν εμείς πρέπει να υπερασπιστούμε το γεγονός ότι τότε τον βελτιώσαμε σημαντικά; Και από εκεί αρουόμεθα τα όποια επιχειρήματα, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε ακόμα περισσότερο, να αγγίξουμε τα όρια του Συντάγματος. Αυτά θα εξετάσουμε και στο πλαίσιο της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, όπως και την πρόταση η οποία κατετέθη σήμερα, για να δούμε πώς στο πλαίσιο των ισχυόντων κανόνων του Συντάγματος μπορούμε να αγγίξουμε ό,τι μπορούμε.

Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι εγώ, ως εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, αποδέχθηκα ακόμα και τη συνταγματικώς ακραία λύση που είχε προτείνει ο κ. Βενιζέλος, όταν ήταν στην Αντιπολίτευση, για τη λειτουργία αυτού του συμβουλευτικού οργάνου στο πλαίσιο της Ειδικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης.

Το δεύτερο που είμαι υποχρεωμένος να επισημάνω είναι το εξής: Κύριε Υπουργέ, είστε ένας άνθρωπος που όταν χρειάστηκε να τα βροντήξετε, τα βροντήξατε, μετά πατάγου, μάλιστα, εκείνη

την εποχή. Και μιλάω για το 1995-1996. Από εσάς όλοι εδώ οι συνάδελφοι έχουμε μία απαίτηση. Πρέπει να λέτε τα πράγματα με το όνομά τους. Και είμαι εδώ, όπως θέλησα να διαλύσω το μύθο για το δήθεν νόμο περί ευθύνης Υπουργών πριν το 2001, για να τελειώνει και αυτή η ιστορία με το μύθο ότι έκλεισε η Βουλή το Μάη του 2009 και τελείωσε την εποχή εκείνη το ζήτημα της παραγραφής! Αυτά είναι αδιανόητα πράγματα! Απλή ιστορική αποτύπωση της πραγματικότητας αρκεί, για να δείτε ότι δεν είναι καθόλου έτσι!

Το 2007 έγιναν εκλογές. Ό,τι έχει συμβεί προ του 2007 έπρεπε να ερευνηθεί μέχρι τη β' σύνοδο, για να μην παρέλθει η αποσβεστική προθεσμία. Η β' σύνοδος της Βουλής ούτως ή άλλως έληγε τον Ιούνιο του 2009. Η Κυβέρνηση τότε, επειδή πηγαίναμε σε προεκλογική περίοδο γιατί είχαμε Ευρωεκλογές – μην το ξεχνάτε αυτό το πράγμα – και έπρεπε επιτέλους να ασχοληθεί ο κόσμος και η Βουλή και οι Βουλευτές με το θέμα της προεκλογικής περιόδου, έκλεισε κατά λίγες μέρες, ελάχιστες μέρες απ' ό,τι συνηθίζεται σ' αυτές τις περιπτώσεις, τη Βουλή νωρίτερα.

Όμως, εγώ σας λέω το εξής: Ακόμα και αν δεν την έκλεινε τη Βουλή και την έκλεινε δεκαπέντε μέρες μετά –που θα έκλεινε ούτως ή άλλως, γιατί τελειώνει η σύνοδος– θα είχαμε αποσβεστική προθεσμία, ναι ή όχι; Γιατί αποδίδουμε σκοπιμότητες; Τι πράγματα είναι αυτά; Με τι μύθους λειτουργούμε εδώ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και στο κάτω-κάτω της γραφής, θα ήθελα να απευθύνω στο ΠΑΣΟΚ το εξής: Κατηγορεί τη Νέα Δημοκρατία γιατί δεν έκανε εξεταστικές επιτροπές εκεί που ήθελε το ΠΑΣΟΚ ή που νόμιζε ότι το βόλευε; Διότι το ΠΑΣΟΚ, όσον αφορά το μέγα σκάνδαλο, ακριβώς επειδή έγιναν εκλογές το 2000, όπως έπρεπε να γίνουν βεβαίως αλλά είχαν προηγηθεί όλα τα γεγονότα του Χρηματιστηρίου, ουδέποτε δέχθηκε μέχρι το 2004 –όταν βεβαίως όλα πια παραγράφονται διότι, ξέρετε, τα μεγάλα σκάνδαλα του Χρηματιστηρίου είχαν συμβεί προ του 2000 και είχαμε μία μόνο σύνοδο γιατί ήταν πριν την Αναθεώρηση του 2001– να κάνει μία εξεταστική για το θέμα του Χρηματιστηρίου που ήταν αυταπόδεικτο σκάνδαλο. Μην ξεχνάτε ότι πήγαμε στις εκλογές του 2000 με ένα σύνθημα από την πλευρά της τότε κυβέρνησης, δηλαδή «ελάτε να ψηφίσετε την παράταξη που είναι η παράταξη του Χρηματιστηρίου», «οι μετοχές σας βρήκαν αξία».

Δεν μπορεί να κάνει κριτική το ΠΑΣΟΚ στη Νέα Δημοκρατία, όταν εσκεμμένα και συνειδητά οδήγησε στην παραγραφή του χειρότερου σκανδάλου που γνώρισε ποτέ ο τόπος, τουλάχιστον από οικονομικής πλευράς!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα να πω μία φράση ακόμα, κύριε Υπουργέ. Μιλάμε όλοι για εξεταστικές επιτροπές. Δεν ξέρω αν δικαιούμαι να το κάνω. Είμαι, βέβαια, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, αλλά αυτό με αφορά και προσωπικά. Θα σας το πω, κύριοι συνάδελφοι. Εξεταστικές επιτροπές που λειτούργησαν και έβγαλαν συμπεράσματα, όπως έβγαλαν στην υπόθεση της «SIEMENS», άφησαν πίσω ό,τι έπρεπε να ερευνήσουν και έσπευσαν να σπιλώσουν ανθρώπους χωρίς κανένα στοιχείο, τέτοιες εξεταστικές δεν ωφελούν ούτε τον τόπο ούτε τη Βουλή! Εάν μιλάμε για τέτοιες εξεταστικές επιτροπές, καλύτερα όχι! Εάν μιλάμε για εξεταστικές επιτροπές που ψάχνουν την αλήθεια, τότε ναι! Όμως, αυτό πρέπει να το αποφασίσουμε μαζί και να το αποδείξουμε στην πράξη!

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Η συζήτηση, όταν περιστρέφεται με έναν τρόπο άγονο και άκαρπο γύρω από θέματα του παρελθόντος, δεν ευνοεί τη σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ πολιτικής και πολιτών.

Αυτό που ώριμα απαιτεί ο λαός μας είναι να υπάρχει χρηστή διαχείριση και όταν υπάρχουν προβλήματα παραβατικής συμπεριφοράς, αυτά να αντιμετωπίζονται. Χρειαζόμαστε ένα σταθερό πλαίσιο που επιβάλλει τη διαφάνεια στη λειτουργία της δημόσιας ζωής.

Εάν καμιά φορά πρέπει να ανατρέξουμε στο παρελθόν, αυτό να το κάνουμε για να υπηρετήσουμε καλύτερα το παρόν και το μέλλον. Το παρελθόν διδάσκει για να νομοθετούμε καλύτερα σε χρόνο παρόντα και μέλλοντα.

Το αποκαλούμενο «σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου» είναι μία υπόθεση που ανατρέχει στο 1999 μέχρι το 2001. Εάν ελέγχθηκε ή ελέγχεται η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ γιατί δεν συνέστησε Εξεταστική των Πραγμάτων Επιτροπή μέχρι το 2004, ελέγχεται κατά τον ίδιο τρόπο δυστυχώς και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, γιατί χωρίς να είναι παραγεγραμμένο το τμήμα της υπόθεσης μετά το 2000, δεν συνέστησε Εξεταστική των Πραγμάτων Επιτροπή επίσης.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά την υπόθεση Βατοπεδίου και «SIE-MENS»: προφανώς περί το τέλος Ιουνίου κατά παράδοση διακόπτεται τις εργασίες της η Ολομέλεια. Εδώ όμως έχουμε διακοπή των εργασιών της Ολομέλειας αρχές Μαΐου.

Γιατί να φθάσουμε τελευταία στιγμή στο κλείσιμο της β' σύνοδου και να μην έχει ανταποκριθεί η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στο καθολικό αίτημα να συσταθούν εξεταστικές επιτροπές ή αν χρειαζόταν και επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης; Το πρόβλημα είναι ότι δεν προηγήθηκε η έκφραση αποφασιστικής βούλησης να διερευνηθούν αυτές οι δύο υποθέσεις.

Τρίτον, ακόμα κι αν δεν προηγήθηκε η αποφασιστική στάση της Νέας Δημοκρατίας...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για το Βατοπέδι έγινε εξεταστική.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): ...από τη στιγμή που ετίθετο το θέμα τον Μάιο, θα μπορούσε να παραταθεί η εργασία της Ολομέλειας –έχει συμβεί και στο παρελθόν– μέχρι την αρχή της επόμενης συνόδου, δηλαδή τον Οκτώβριο, ώστε σ' αυτό το χρονικό διάστημα, έστω και την τελευταία στιγμή, να γίνονταν προσπάθεια διερεύνησεως της αλήθειας. Ό,τι ακολούθησε ήταν σαφής επιβεβαίωση της δέσμευσης της νέας Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Θυμίζω ότι η έκφραση του κ. Παπανδρέου ως αρχηγού της Αντιπολίτευσης ήταν: «Αυτή η Κυβέρνηση ξεκίνησε με απογραφή και καταλήγει με παραγραφή κατά πάσα πιθανότητα».

Παρ' όλα αυτά, υποχρέωση της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ ήταν να διερευνηθεί η αλήθεια και να συστήσει εξεταστικές επιτροπές.

Κάθε συνάδελφος έχει τη γνώμη του για τη λειτουργία των εξεταστικών επιτροπών.

Αντικρούω όμως –κι αυτή είναι η τελευταία μου φράση κύριε Πρόεδρε– επιχείρημα το οποίο ακούστηκε από κάποιον συνάδελφο –δεν είναι εδώ αυτήν την ώρα– ότι οι εξεταστικές επιτροπές, τρόπον τινά, ερεύνησαν αυτούς που δεν έπρεπε να ερευνήσουν και δεν ερεύνησαν αυτούς που έπρεπε να ερευνήσουν.

Μου είναι αδιανόητο μέλος, οποιουδήποτε κόμματος, εξεταστικής επιτροπής να έχει σκεφθεί μ' αυτόν τον τρόπο. Μπορεί κανείς να σχολιάσει αν η μία ή η δέκα απόφαση ήταν σωστή, αλλά να εκτοξεύει κατηγορία ότι κάποιος συνάδελφος, μέλος εξεταστικής επιτροπής, μπορεί να σκέφθηκε με τέτοιο τρόπο, είναι αδιανόητο.

Ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Εμμανουήλ Μπεντενιώτης έχει το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή πραγματικά ο κύριος Υπουργός πολύ σωστά αποφασίζει να μην σχολιάσει –ακριβώς για να είναι πιστός στη θεσμική του ευθύνη– το τι ακούστηκε εδώ για τις εξεταστικές επιτροπές, είναι καθήκον και ευθύνη μας να υπογραμμίσουμε δύο, τρία δεδομένα για να αποκατασταθεί η πραγματικότητα και η αλήθεια.

Για το σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου, ο Τύπος, τα Μέσα

Μαζικής Ενημέρωσης είχαν προβάλει και ερευνητικά είχαν τεκμηριώσει παράνομες πράξεις και παρά ταύτα χρειάστηκε καταγγελία ενεργού πολίτη στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για να κινηθεί η διαδικασία.

Ποια διαδικασία; Η διαδικασία που είχε πάει στο αρχείο περισσότερες από μία φορές. Και υπάρχει το έγγραφο του εισαγγελικού λειτουργού του Αρείου Πάγου που αποφαινεται όταν η διαδικασία παραπέμπεται για διερεύνηση. Αποφαίνεται περί παραπλανηθέντων Υπουργών κι όχι μόνο, αλλά και για παραπλανημένους στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου. Από εκεί αρχίζει το δεύτερο σκάνδαλο κι από εκεί μεθοδεύεται η παραγραφή.

Έχουμε -για τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας αυτό- πράξεις και παραλείψεις του σκανδάλου και μετά το 2007 που δεν είχαν παραγραφεί και παραγράφηκαν με τη διάλυση της Βουλής του 2009.

Έχουμε όμως και την εξεταστική επιτροπή που λειτούργησε και η οποία δεν αποκάλυψε τίποτα σε σχέση με όσα αποκαλύφθηκαν από τη δεύτερη εξεταστική επιτροπή που ολοκληρώθηκε το καλοκαίρι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Και η πρώτη έκανε δουλειά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...θέλετε να το πάμε τώρα εκεί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Και οι δύο έκαναν δουλειά. Η πρώτη έβγαλε πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Σας παρακαλώ, κύριε Πλεύρη.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Δεν με αφήσατε να πάω προς τα εκεί κύριε συνάδελφε. Εκεί θα πήγαινα.

Και παρά το ότι έχουμε το πόρισμα που φθάνει στη Βουλή, δεν αφέθηκε να παρθεί η απόφαση στη Βουλή κι έχουμε το πρωτοφανέστατο παγκόσμια, να αποχωρεί η Πλειοψηφία από τις εργασίες του Κοινοβουλίου. Αυτό δεν μπορεί να αιτιολογηθεί με τίποτα. Κι αυτό είναι το τρίτο σκάνδαλο αυτού του σκανδάλου.

Σε σχέση με το πόρισμα της «SIEMENS», θα έρθει εδώ το πόρισμα και θα το συζητήσουμε κι όποιος από τους συναδέλφους έχει οποιαδήποτε παρατήρηση, πολύ σωστά να τοποθετηθεί και να αποφασίσει η Ολομέλεια της Βουλής.

Τίποτα άλλο κύριε Πρόεδρε. Υχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Τρίπολης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Αν λάβουμε υπ' όψιν μας τα στατιστικά στοιχεία ένας απ' αυτούς σύντομα θα είναι Βουλευτής, αφού οι πιο πολλοί Αρκάδες έχουν θητεύσει σ' αυτό το Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών και άλλες διατάξεις» και θα γίνει η ψήφιση τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 35 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 282 και ειδικό 37;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 282 και ειδικό 37 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 13.25' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 26 Ιανουαρίου 2011 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Πιστοποίηση των μηχανοδηγών και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

